

Januar 2008

Lokal forebyggelse af kriminalitet

Idékatalog til det lokale kriminalpræventive samarbejde

DET KRIMINAL
PRÆVENTIVE RÅD

Idékatalog

til det lokale kriminalpræventive samarbejde,
navnlig i kreds- og lokalråd

Indhold

1. Indledning	3
2. Hovedkonklusioner	4
3. Det kriminalitetsforebyggende samarbejde i kommunerne	6
3.1. Indledning	
3.2. De kommunale opgaver i det kriminalpræventive felt	
3.2.1. Børneområdet i kommunerne	
3.2.2. Voksen- og sundhedsområdet i kommunerne	
3.2.3. By og planområdet regionalt og i kommunerne	
4. Det kriminalitetsforebyggende samarbejde i kreds- og lokalråd	10
4.1. Rammerne for kredsrådets organisation og opgaver	
4.1.1. Rammerne for samarbejdsplanen	
4.1.2. Offentliggørelse	
4.2. Refleksioner om det lokale kriminalitetsforebyggende samarbejde	
4.2.1. Myndighedsansvaret	
4.2.2. Organiseringen af det kriminalpræventive arbejde	
4.2.3. Kredsrådets organisering	
4.2.4. Kredsrådets opgaver	
4.2.5. Det kriminalpræventive sekretariat	
4.3. Rammerne for lokalrådets organisation og opgaver	
4.4. Refleksioner om lokalrådet	
4.4.1. Lokalrådets organisering	
4.4.2. Lokalrådets opgaver	
4.5. Refleksioner om det udførende niveau	
5. Andre centrale aktører i det lokale kriminalpræventive samarbejde	18
5.1. Kriminalforsorgen	
5.2. Boligorganisationerne	
5.3. Arbejdsmarkedets parter	
5.4. Restauratørforeninger	
5.5. Idrætsforeninger	
5.6. Borgere og borgergrupper	
6. Konkrete bud på lokale samarbejdsfora	20
6.1. SSP-samarbejde	
6.2. SSP+ samarbejde	
6.3. Ungesamråd	
6.4. PSP-samarbejde	
6.5. Samarbejde i øvrigt om det kriminalitetsforebyggende arbejde med psykisk syge	
Kildehenvisninger	23
Bilag	25

1. Indledning

Der er i de senere år gennemført en kommunal- og en politireform. Et væsentligt element i disse reformer er, at der skal være øget fokus på forebyggelse, og i den forbindelse også forebyggelse af kriminalitet. Det velfungerende SSP-samarbejde, der har eksisteret i de fleste kommuner gennem mange år, og som i høj grad hviler på et tværsektorielt og tværfagligt samarbejde skal gennem andre samarbejdsformer og partnerskaber breddes ud til alle borgere og alle typer kriminalitet. Hele samfundet skal tænkes ind og aktiveres mere i det kriminalpræventive arbejde, og der skal være en øget borgerinddragelse i det forebyggende arbejde. Der skal arbejdes tværfagligt mellem forskellige faggrupper og tværsektorielt – både på tværs af forskellige forvaltningsområder og på tværs af den offentlige og den private sektor. Der skal kort sagt ske en styrkelse af det kriminalitetsforebyggende arbejde, som skal have en stærk lokal forankring.

Grundlaget for kommunernes kriminalpræventive arbejde ligger primært i, at kommunerne skal sikre alle børn og unge de bedst mulige opvækstbetingelser på trods af deres individuelle vanskeligheder med det formål, at de alle kan opnå de samme muligheder for personlig udfoldelse, udvikling og sundhed. Herudover skal kommunerne yde støtte og rådgivning for at forebygge sociale problemer. Også på en række andre områder, såsom voksen- og sundhedsområdet og by- og planområdet, har kommunerne opgaver, som kan have kriminalpræventiv indvirkning i lokalsamfundet.

Grundlaget for politiets kriminalpræventive arbejde ligger primært i lov om politiets virksomhed. Politiet skal virke for tryghed, sikkerhed, fred og orden i samfundet gennem forebyggende, hjælpende og håndhævende virksomhed. Politiet har blandt andet til opgave at forebygge strafbare forhold. I forbindelse med politireformen er det i retsplejeloven¹ tillige præciseret, at politiet herudover har en forpligtelse til at inddrage det omgivende samfund i det kriminalpræventive arbejde, herunder ved etableringen af kreds- og lokalråd.

Der foregår allerede i dag et meget stort arbejde i kommunerne, som har kriminalpræventiv indvirkning i samfundet. Det har ikke været tanken med hverken kommunal- eller politireformen at nedtone vigtigheden af det eksisterende arbejde. Tværtimod har tanken været, at der skal være mere af det velfungerende kriminalitetsforebyggende samarbejde, herunder navnlig det, der er foregået i regi af SSP-samarbejdet.

I forbindelse med reformerne er der peget på, at dette samarbejde bør udbygges yderligere og suppleres med flere samarbejdspartnere, som kan yde en forebyggende indsats.

Med de nye forebyggende opgaver, der er tilført kommunerne ved siden af de eksisterende opgaver, står kommunerne overfor ganske store udfordringer. Der er derfor god grund til, at kommunerne indgår i et tæt samarbejde med de aktører i lokalsamfundet, der kan bidrage til at løse udfordringerne.

Det er for tidligt at uddrage erfaringer fra kommunernes samarbejde i kreds- og lokalråd, eftersom disse organer kun har haft en kort levetid. Det er dog muligt at overføre nogle af de erfaringer, man tidligere har gjort sig i kommunerne i forbindelse med tværsektorielle og tværfaglige samarbejdsformer.

Denne publikation søger at beskrive forskellige muligheder i det lokale kriminalpræventive samarbejde, navnlig i kreds- og lokalråd og i kommunerne². Der gives også bud på nogle af nøgleaktørerne i samarbejdet og på nye aktører, der kan inddrages i det kriminalitetsforebyggende samarbejde.

Det bemærkes i den forbindelse, at Rigspolitiet i december 2006 udgav en rapport vedrørende den fremtidige organisering af det kriminalpræventive arbejde. Formålet var at udmønte politireformens indhold for så vidt angår en styrkelse af politiets kriminalpræventive indsats, herunder en styrkelse af SSP-samarbejdet og et generelt styrket samarbejde mellem lokalpolitiet og lokalområdet interessenter om kriminalitetsbekæmpelse og det forebyggende arbejde.

Denne publikation skal ses i sammenhæng med Rigspolitiets "Projektrapport vedrørende den fremtidige organisering af det kriminalpræventive arbejde" fra december 2006, der navnlig behandler politiets opgaver og organisering af det kriminalpræventive arbejde.

¹ Uddrag af retsplejeloven og forarbejder til loven om politireformen er vedlagt rapporten som bilag 2.

² Arbejdsgruppen bag publikationen, publikationens formål, mål og målgruppe er beskrevet i bilag 1

2. Hovedkonklusioner

Gennemførelsen af en række reformer er tegn på nye tider, som bringer nye udfordringer med sig. Reformerne har affødt nye opgaver og nye muligheder. Det er arbejdsgruppens anbefaling, at kommunerne skal fokusere på mulighederne og søge at indgå i et reelt og gensidigt forpligtende samarbejde med de øvrige partnere i kreds- og lokalrådet for at imødegå de udfordringer, samfundet står overfor.

Langt de fleste kommuner har i mange år haft et velfungerende SSP-samarbejde, som har været krumtappen i det lokale kriminalitetsforebyggende arbejde i forhold til børn og unge. Det kriminalpræventive arbejde bliver imidlertid ofte primært set som den kriminalpræventive indsats over for unge inden for rammerne af SSP-samarbejdet. Denne unikke samarbejdsform, hvor alle gode kræfter trækker i samme retning, bør fremover anvendes i forhold til flere kriminalitetsformer og i forhold til flere person- og aldersgrupper, som den forebyggende indsats skal iværksættes overfor. Dette nye samarbejde kræver nye samarbejdsfora, således at den kriminalitetsforebyggende indsats bliver mere helhedsorienteret og kommer til at omfatte alle borgere og alle kriminalitetstyper.

Erfaringerne fra SSP-samarbejdet samt fra en lang række konkrete indsatser, som f.eks. gennemførelse af helhedsplaner for by- og boligområder og kvarterløft, på færdselssikkerhedsområdet mv., viser, at det giver meget bedre resultater, når der gennem tværsektorielt og tværfagligt samarbejde sikres en helhedsorienteret kriminalitetsforebyggende indsats. Det er derfor arbejdsgruppens anbefaling, at de kommunale myndigheder skal

søge at indgå i samarbejder både på tværs af forskellige forvaltninger, på tværs af forskellige myndighedsområder, og på tværs af den offentlige og private sektor.

Det er vigtigt at bemærke, at hverken kommunal- eller politireform eller oprettelsen af kreds- og lokalråd har medført nogen ændring i kompetencefordelingen mellem myndighederne. Hver myndighed har fortsat det ansvar og de rettigheder, som den er tillagt eller pålagt i henhold til lovgivningen. Opgaveløsningen bliver erfaringsmæssigt bedre, når myndighederne arbejder sammen om at finde de bedste løsninger. Kredsrådets vigtigste opgave er således at fungere som et samarbejdsorgan, der kan sikre, at der både er enighed om tilgangen til en opgave, og at en opgave ikke falder ned mellem flere myndighedsområder.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at den mest hensigtsmæssige organisering af kreds- og lokalrådsarbejdet bør tage afsæt i en styringsmodel, der er baseret på tre niveauer:

- Det politiske/strategiske niveau (kredsrådet).
- Det koordinerende niveau (lokalrådet).
- Det udførende niveau (praktikere og de kriminalpræventive enheder³).

Herved sikres, at det kriminalpræventive arbejde indtænkes på det strategiske niveau samtidig med, at arbejdet forankres helt ud i lokalområderne.

Lokale forhold, som kommunens størrelse, geografi og befolknings sammensætning, vil dog være afgørende for, hvordan organisationen bedst tilrettelægges. I de største kommuner vil det f.eks. kunne

være naturligt at operere med flere niveauer.

De helt centrale aktører i kreds- og lokalrådene er kommunerne og politiet, og det er derfor helt naturligt, at det netop er disse to myndigheder, der udgør grundstammen i organiseringen af de nye samarbejdsfora. Der er imidlertid ingen tvivl om, at de udviklingsmuligheder, der generelt ligger i et øget tværsektorielt samarbejde, kun kan udnyttes optimalt, hvis andre myndigheder og samarbejdspartnere tænkes ind i organiseringen af både kredsråd, lokalråd og i de lokale kriminalitetsforebyggende enheder.

Arbejdsgruppen ser kredsrådet som et samarbejdsorgan for drøftelse af fælles udfordringer og fælles prioritering af indsatser, der kan sikre borgernes tryghed og reducere kriminaliteten. Kredsrådet bør tage udgangspunkt i nøgletal om forholdene i det enkelte kredsråds område, udfordringer på tværs af kommunegrænserne og nationale prioriteringer. De fælles prioriteringer i kredsrådet bør danne grundlag for, at kredsrådets medlemmer sammen og hver for sig bearbejder de prioriterede udfordringer med de ressourcer og den ekspertise, som de hver især råder over.

Den nærmere sammensætning af lokalrådet må nødvendigvis afgøres lokalt. Det er imidlertid arbejdsgruppens opfattelse, at det er af afgørende betydning, at den kernegruppe af personer, der udpeges til at sidde i lokalrådet

- har mulighed for at koordinere på tværs af kommunens forvaltningsområder
- har mandat til at disponere både ressourcer og penge
- har god indsigt i de forvaltningsmæssige muligheder.

³ Arbejdsgruppen anvender begrebet kriminalpræventiv enhed for de forskellige samarbejdsfora, der har kriminalpræventiv indvirkning på forskellige områder, f.eks. SSP- og PSP-organisationen.

Derfor bør der til lokalrådet udpeges ledende embedsmænd, som har den fornødne kompetence.

Kommunen bør nøje overveje repræsentationen i lokalrådet, således at det brede ansvarsområde kan tilgodeses (både børne- og ungeområdet, voksenområdet og det tekniske område). F.eks. bør kommunens SSP-konsulent være repræsenteret i lokalrådets møder, eller også skal der sikres en anden struktur, hvor der arbejdes med SSP-samarbejdet.

Det er arbejdsgruppens anbefaling, at der i hvert lokalråd udarbejdes en samordnet handlingsplan⁴, der tager udgangspunkt i kredsrådets strategiske udmeldinger og i de lokale behov. Kredsrådets samlede samarbejdsplan skal tage sit udgangspunkt i de strategiske overvejelser i kredsrådet. Kredsrådets samlede samarbejdsplan bør også omfatte lokalrådenes samordnede handlingsplaner. Der er således behov for en elevatoreffekt mellem de erfaringer, der findes i de enkelte kommuner og de strategiske overvejelser, som borgmestrene og politidirektøren gør sig i kredsrådet.

Det er videre arbejdsgruppens anbefaling, at den enkelte kommune strukturerer samspillet mellem kredsrådsmøderne og lokalrådsmøderne, herunder ved aktivt at forbedre møderne i kredsrådet, og ved at medvirke til at sætte dagsordenen for møderne. Dette kan f.eks. ske ved, at de kommunale repræsentanter i lokalrådet løbende rapporterer om mere principielle og generelle aspekter i samarbejdet mellem kommune og politi.

Det kriminalpræventive sekretariat, der skal betjene kredsrådet, kan struktureres på mange måder. Uanset hvordan man lokalt vælger at strukturere det, skal arbejdsgruppen anbefale, at der tilrettelægges et tæt samarbejde mellem kommunerne og politiet om forberedelsen af kredsrådsmøderne, så der reelt bliver tale om et balanceret samarbejde mellem ligestillede parter.

Efter loven skal befolkningen orienteres om arbejdet i kredsrådet. Det er arbejdsgruppens anbefaling, at kredsrådet og lokalrådene i videst mulige udstrækning anvender den mulighed for at øge borgerinddragelsen gennem en aktiv medie-

politik. Kredsrådets strategiske mål og prioriteter, samarbejdsplanen, dagsordener og referater fra kredsrådet og eventuelle yderligere fælles initiativer bør offentliggøres både på kommunernes og politiets hjemmeside. Ligeledes bør lokalrådenes dagsordner, mødereferater, udmøntnings- og handlingsplaner mv. lægges både på kommunens og politiets hjemmesider eller offentliggøres på anden vis. Herved sikres, at den enkelte borger har mulighed for at følge med i de lokale initiativer og kan pege på udviklingsmuligheder eller byde ind, der hvor borgeren måtte have en interesse i at gøre en indsats.

⁴ Arbejdsgruppen anvender begrebet samordnet handlingsplan om det værktøj, lokalrådet må udarbejde for at koordinere og styre samarbejdet i de kriminalpræventive enheder og skabe sammenhæng mellem kredsrådets prioriteringer og lokalrådets egne prioriteringer.

3. Det kriminalitetsforebyggende samarbejde i kommunerne

3.1. Indledning

Den seneste ungdomsundersøgelse⁵ bekræfter den tætte sammenhæng mellem trivsel i skolen, gode relationer i familien og et kriminalitetsfrit liv. Børn, der vokser op i familier, hvor der forekommer brud, omsorgssvigt og misbrug, er i en betydelig risiko for at udvikle kriminel adfærd⁶. Der er ligeledes en sammenhæng mellem socioøkonomisk status og involvering i kriminalitet, således at både forældrenes og ens egne dårlige økonomiske kår (f.eks. kort skolegang, manglende erhvervsuddannelse og manglende tilknytning til arbejdsmarkedet) øger risikoen for at havne i kriminalitet⁷. De seneste rapporter om psykisk syges kriminalitet⁸ viser, at netop de psykisk syge har en overrepræsentation i kriminalitetsstatistikken – særligt på voldsområdet. Også blandt gruppen af medborgere med udenlandsk oprindelse kan det konstateres⁹, at særligt folk

med flygtningebaggrund har unikke problemer grundet blandt andet krigstraumer og posttraumatisk stress. Kommunerne står således over for store udfordringer, når f.eks. opgaven med at forebygge sociale problemer og med at skabe gode opvækstbetingelser for børn og unge skal løses.

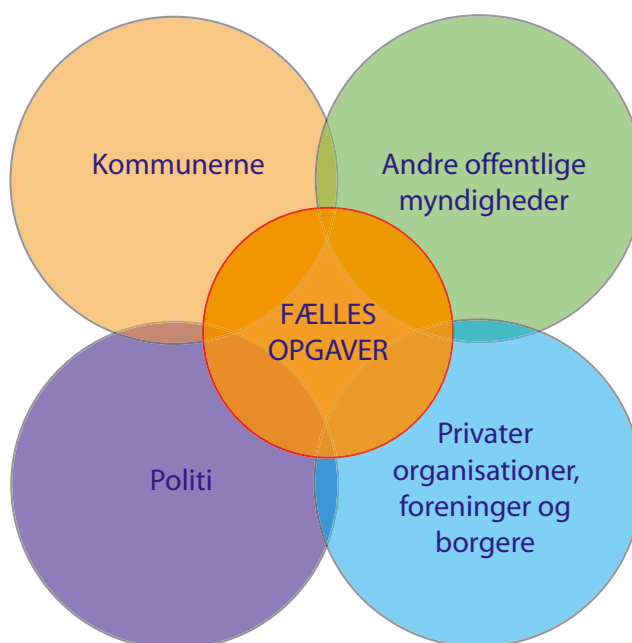
Årsagerne til kriminalitet er mange og komplekse, men forhold som f.eks. kulturelle, sociale, psykiske, økonomiske og arbejdsmarkedsforhold tillige med bosætningsmønstre, særlige geografiske forhold, byplanlægning og retspolitik, har væsentlig betydning for udvikling af kriminalitet. Forebyggelse af kriminalitet forudsætter derfor et tæt samarbejde mellem alle de aktører i samfundet, som kan have indvirkning på kriminalitetens udvikling, f.eks. skolerne, ungdomsskolerne, socialforvaltninger, teknik- og miljøforvaltninger, det psykiatriske system, kriminalforsorgen, politi, for-

ældre, bolig-, grundejer- og idrætsforeninger og klubber.

Kriminalitet forebygges af mange aktører i samfundet. Det er en væsentlig opgave at få bevidstgjort alle aktører om deres egne handlemuligheder, at få dem til at tage ansvar for opgaven, og at få dem til at handle kriminalpræventivt.

Samtlige offentlige myndigheder – kommunerne, politiet og andre myndigheder – har hver deres kerneopgaver. For nogle af dem har det kriminalpræventive arbejde større vægt end for andre. Private organisationer og borgere kan også på nogle områder have en væsentlig interesse i at forebygge kriminalitet. Det er i disse grænseflader, hvor alle har en sammenfaldende interesse i at forebygge kriminalitet, at det kriminalpræventive samarbejde skal fungere.

Samarbejdsformen kan illustreres i nedenstående model.

⁵ Flemming Balvig, "Den Ungdom", 2006

⁶ Nygaard Christoffersen et al., 2003; Stevens, 2005

⁷ Jespersen & Sivertsen, 2006; Stevens 2005; Nygaard Christoffersen et al., 2003

⁸ Psykisk sygdom og kriminalitet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet 2006

⁹ Asmussen, 2004; Kriminalitet og national oprindelse, 2006; Hansen & Zobbe, 2006

Uden for det fælles kriminalpræventive samarbejde foregår der også forebyggende aktiviteter og indsatser, som kan have betydning for kriminaliteten i et lokalområde. Det er ikke hensigten at lægge op til en begrænsning af kredsrådets muligheder for at drøfte de enkelte interessenters kerneopgaver.

Tværtimod bør kredsrådet netop drøfte de enkelte interessenters valg af prioritering af kerneopgaver. Et kriminalitetsforebyggende samarbejde i en kommune og i en politikreds får størst virkning, når tilgangen til forebyggelsen er helhedsorienteret, og dermed potentielt omfatter alle typer af kendte virkningsfulde metoder med positiv indflydelse på kriminalitet.

3.2. De kommunale opgaver på det kriminalpræventive felt

Den kriminalpræventive opgave er ikke ny for kommunerne. Den har haft en plads i hverdagen i mere end 30 år. Traditionelt har kriminalpræventivt arbejde – ikke mindst SSP-samarbejdet - været baseret netop på tværsektorielt og tværfagligt samarbejde. Man kan med nogen ret hævde, at den bærende idé for det kriminalpræventive myndighedssamarbejde har været:

- at hver myndighed udførte sine egne opgaver,
- at myndighederne samarbejdede om en helhedsorienteret indsats,
- at en forebyggende indsats blev sat ind på det helt rette tidspunkt, og
- at dette tidspunkt blev identificeret i et tæt samarbejde i fast etablerede myndighedsnetværk.

I de senere år er der kommet stadig mere fokus på, om særlige kriminalpræventive metoder kan identificeres, og om der kan dokumenteres en kriminalpræventiv effekt af at anvende dem, hvilket videre har frem-

hævet betydningen af den sammenhæng, hvori metoden anvendes.

Denne udvikling understøtter behovet for et øget fokus på, hvad det er for problemstillinger, kommunerne skal beskæftige sig med, hvordan der skal arbejdes med dem, og om de kan løses i samarbejde med andre partnere.

I forbindelse med kommunalreformen har kommunerne overtaget det samlede ansvar på det sociale område og for forebyggelsen på sundhedsområdet. Herudover er kommunerne lovgivningsmæssigt forpligtiget på en række områder til at udføre forebyggende opgaver. Kommunerne har således overtaget en betydelig del af de tidligere amters opgaver, herunder på institutionsområdet, indsatser på psykiatriområdet og forebyggelse af misbrug. Herudover har kommunerne også ansvaret for den oplysende og holdningsdannende indsats på forebyggelsesområdet.

Et af perspektiverne i kommunalreformen er, at flere opgaver samles i kommunerne. Det åbner mulighed for et styrket lokalt demokrati gennem en øget borgerdeltagelse og dermed for et selvstyre med mere indhold. Kommunerne skal finde på nye måder at inddrage borgerne, dels for at udnytte den viden og de ønsker, borgerne har omkring deres lokalsamfund, og dels for at styrke borgernes engagement og deltagelse i udviklingen af lokalsamfundet.

Kommunalbestyrelserne skal skabe rammerne for et lokalt engagement i de rent lokale anliggender, og borgerne skal kunne inddrages i beslutningsprocesser og have reel mulighed for indflydelse på udviklingen i deres nærmiljø. Udfordringen for kommunerne er at få borgerne til at engagere sig bredere i

de kommunalpolitiske beslutninger med ansvar for helheden.

Kommunerne har i forhold til deres udvikling og arealanvendelse mulighed for at sætte rammer for udvikling af konkrete fysiske områder. Via lokalplanlægningen kan der stilles krav om at gøre brug af viden om forebyggelse af kriminalitet og øget tryghed i planen for det konkrete område.

En lang række kommunale opgaver har indvirkning på kriminalitet. Det gælder f.eks. vold i familien, voldtægt, overfald på udsatte voksne, færdsel osv. På nogle områder er denne rolle særlig tydelig.

3.2.1. Børneområdet i kommunerne

Vi har i Danmark tradition for, at alle børn og unge stort set dagligt er i kontakt med fagpersoner, hvilket er en unik mulighed, der kan medvirke til at give børn og unge en god og positiv opvækst. Allerede før fødslen er sundhedsplejen på banen med råd og vejledning til de vordende forældre. Sundhedsplejen har mulighed for at samarbejde med andre faggrupper, hvis familierne har behov for støtte og hjælpeforanstaltninger.

Børnene starter ofte i dagpasnings-tilbud (vuggestue, dagpleje og børnehaver), hvor fagligt kompetent personale følger barnets udvikling i en tæt dialog med forældrene om, hvorvidt barnets udvikling er uproblematisk eller giver anledning til bekymring fra det faglige personale.

Senere kommer børnene i skole og evt. i fritidstilbud (SFO, juniorklubber/fritidshjem og ungdomsklubber), hvilket indebærer, at de dagligt er i kontakt med professionelle voksne, der vil være i stand til at følge barnets og den unges udvik-

ling samt registrere eventuelle ændringer i adfærden, som kan være tegn på mistrivsel.

Vi har i Danmark også tradition for, at mange børn og unge deltager i forskellige former for organiserede fritidstilbud såsom idræt, spejder, musik mv., hvor det ofte er frivillige ledere eller kommunalt ansatte, der er i tæt kontakt med børn og unge.

Sådan har det været i generationer, at vi har et tæt sikkerhedsnet, der kan fange de børn og unge eller de situationer, som giver anledning til bekymring. Men det er ikke ensbetydende med, at alting fungerer optimalt.

Efter kommunalreformen er det kommunerne, der har overtaget det samlede myndighedsansvar på hele børneområdet. De fleste kommuner har i forbindelse med kommunalreformen samlet hele børneområdet i én forvaltning.

Grundpillen i disse forvaltninger er dagtilbud/klub og skole/SFO. Sundhedsplejen er placeret forskelligt, dog oftest sammen med det øvrige børneområde snarere end sammen med sundhedsområdet. Området for udsatte børn og unge er i en række kommuner placeret for sig selv, mens handicapområdet

hyppigst er placeret sammen med det øvrige handicapområde i en særlig socialforvaltning. En af årsagerne til denne organisering er et ønske om en styrkelse af det tværfaglige samarbejde ud fra en forventning om, at én forvaltning og et entydigt ledelsesansvar letter det tværfaglige samarbejde.

På børneområdet har der været en lang tradition for at samarbejde om kriminalitetsforebyggelse i regi af SSP-samarbejdet. Dette samarbejde bør udbygges og finde en ny form i det fremtidige samarbejde, hvor flere samarbejdspartnere inddrages og nye netværk opbygges.

3.2.2. Voksen- og sundhedsområdet i kommunerne

Nyere større befolkningsundersøgelser viser, at psykisk sygdom er forbundet med højere kriminalitet og i særdeleshed voldskriminalitet. Meget tyder ligeledes på, at misbrug kombineret med en psykisk lidelse øger risikoen for voldskriminalitet. Det er væsentligt at understrege, at der ved misbrug forstås både stoffer og alkohol. På den baggrund er det væsentligt, at der er en sammenhæng i indsatsen, i tilbud og i samarbejdet mellem de forskellige myndigheder for at fastholde den enkelte i et hensigtsmæssigt forløb og for at forebygge kriminalitet.

De aktører, der primært har med psykisk syge at gøre i kommunerne, er socialektoren og sundhedssektoren. Kommunerne er ansvarlige for botilbud, dagtilbud/beskyttede værksteder og herberger til mennesker med sindslidelser. Med kommunalreformen er det den samme myndighed, kommunen, der har afgørelseskompetencen og forsyningsforpligtigelsen for tilbud til psykisk syge efter serviceloven. Ansvar for behandling af stofmis-

brugere er ligeledes efter kommunalreformen overgået til kommunerne. Kommunerne har typisk organiseret dette arbejde i deres social-, sundheds- eller arbejds-markedsforvaltning.

Med sundhedslovens ikrafttræden er det blevet obligatorisk for kommuner og regioner at indgå sundhedsaftaler om indsatsen for sindslidende. Formålet hermed er at sikre samordning og sammenhæng i patientforløb, som går på tværs af to myndigheder. Fastlæggelsen af ansvaret for at koordinere indsatsen for patienter, som ved siden af deres sindslidelse har et misbrug, er ligeledes et obligatorisk element.

Psykisk syge og misbrugere fylder uhensigtsmæssigt meget i kriminalitetsstatistikken og kan være meget utryghedsskabende. Der er derfor god grund til at indgå i samarbejde med alle de aktører, der kan byde ind i forhold til disse grupper. Som eksempel på en mulig samarbejdspartner kan nævnes kriminalforsorgen, som har stor viden om kriminelle med misbrug og/eller psykiske lidelser. Boligorganisationer med beboere med misbrugsproblemer eller psykiske lidelser kan også være relevante samarbejdspartnere, da deres medarbejdere ofte har kontakt til disse beboere både i akutte situationer og til dagligt.

3.2.3. By- og planområdet regionalt og i kommunerne

Med opgave- og strukturreformen er kommunerne blevet en central regionalpolitisk aktør. Kommunerne skal forholde sig til nye regionale fora og udviklingsstrategier. Det stiller det tværkommunale samarbejde overfor nye udfordringer. Processen omkring den regionale udviklingsplan er et eksempel på,

at kommunerne skal samarbejde. Den regionale udviklingsplan kan blive en fælleskommunal strategi, hvis kommunerne vil det.

KL har i pjecen "Kommunerne og den regionale udviklingsplan"¹⁰ peget på en række punkter, som vil være fælles for alle kommune-kontakttråd og kommuner - uanset hvilken regional sammenhæng, det kommunale samarbejde skal fungere i. Den fælles opgave er at sætte fokus på udvikling frem for regulering, at revidere opfattelsen af lokalt og regionalt, at formulere fælles strategier og mål, at tænke i fleksible regioner og at prioritere udarbejdelse af kommuneplanstrategierne.

Igennem de sidste år er der også kommet et stigende fokus på bypolitikken. Det er for så vidt ikke et nyt begreb, men kombinerer gamle

og nye metoder i nye perspektiver. Bypolitik er en velegnet tilgang til at åbne den lokale debat om den enkelte by eller bydels problemer og potentialer og til at få både borgere, erhvervsliv og politikere til at udvikle dialog, samarbejde og partnerskaber omkring byens udvikling.

Det bør være et væsentligt element i forebyggelsen af kriminalitet at inddrage den private sektor og borgerne. Et eksempel på et sådant samarbejde kan være at skabe sammenhæng mellem det kommunale arbejde med socialt udsatte, det boligsociale arbejde, arbejdsgiverforeningerne og eventuelt kriminalforsorgen.

Det er også væsentligt med inddragelse af og samarbejde med private borgere om håndtering af lokale kriminalitetsproblemer. Et sådant samarbejde kan f.eks. være en god

idé i forhold til problemer i nattelivet, hvor sammenhængen mellem byplanlægningen, bevillingspolitikken, politiets patruljering, gade-medarbejderes, restauratørernes og restaurationspersonalets indsats og eventuelt tillige alkoholpolitikkerne på kommunens gymnasier og erhvervsskoler kan gøre en afgørende forskel. Et offentligt/privat partnerskab kunne eventuelt også etableres mellem politiet, kommunen og den lokale fanklub om at forebygge problemer i forbindelse med fodboldkampe.

¹⁰ Pjecen kan hentes på følgende link: <http://www.kl.dk/ncms.aspx?id=ab909eb7-6727-40c9-9855-9edfe634b867>

4. Det kriminalitetsforebyggende samarbejde i kreds- og lokalråd

4.1. Rammerne for kredsrådets organisation og opgaver

Efter retsplejeloven skal der i hver politikreds oprettes et kredsråd, som består af politidirektøren og borgmestrene i de kommuner, som kredsen omfatter. Kredsrådet skal fungere som det centrale ledelsesforum, hvor den øverste ledelse hos kommunerne og politiet har lejlighed til at drøfte spørgsmål af fælles interesse. Det vil navnlig være relevant at drøfte områder, hvor der er behov for at sikre sammenhæng i kommunernes og politiets opgavevaretagelse, f.eks. med hensyn til indsatsen over for truede og belastede børn. Kredsrådet skal drøfte spørgsmål af almindelig karakter vedrørende politiets virksomhed og organisation i politikredsen samt spørgsmål vedrørende kriminalitetsudviklingen og samarbejdet mellem politiet og lokalsamfundet.

Borgmestrene i politikredsen får i kredsrådet lejlighed til at mødes og drøfte de overordnede prioriteter med politidirektøren. Borgmestrene kan i den forbindelse f.eks. drøfte spørgsmål om, hvor mange lokalpolitistationer, der bør være i politikredsen, hvornår de skal have åbent, og hvilke opgaver, de skal løse. Borgmestrene får også lejlighed til at drøfte med politidirektøren, hvilke opgaver politiet skal prioritere, og hvordan en given kriminalitetsudvikling bør håndteres. Borgmestrene får endelig mulighed for at drøfte, hvordan politiet bør samarbejde med lokalsamfundet.

Ethvert medlem af kredsrådet kan forlange, at spørgsmål af fælles interesse for kommunerne og politiet drøftes i kredsrådet og kan således tage relevante emner op i kredsrådet. Kredsrådet skal mødes mindst 4 gange om året, men politidirektøren skal herudover indkal-

de til møde i kredsrådet, hvis en eller flere borgmestre beder om det. Enhver borgmester kan således til enhver tid kræve, at politidirektøren sammenkalder kredsrådet, hvis borgmesteren finder, at der er behov herfor.

Politidirektøren skal hvert år afgive en skriftlig beretning til kredsrådet vedrørende politiets virksomhed i det forløbne år, herunder om det kriminalpræventive samarbejde mellem politiet og hver kommune, men kan selvfølgelig også udarbejde jævnlige statusnotater til brug for kredsrådets møder mv.

Kredsrådet kan også afgive udtalelse om spørgsmål vedrørende politikredsens almindelige organisation og tilrettelæggelse af politiets virksomhed. Kredsrådet kan henstille til politidirektøren, at politiet for et begrænset tidsrum særligt skal lægge vægt på løsningen af bestemte opgaver med hensyn til opretholdelsen af sikkerhed, fred og orden i politikredsen, f.eks. en intensiveret indsats i lokalområder præget af hærværk mv. Har kredsrådet fremsat en henstilling til politidirektøren, skal politidirektøren som udgangspunkt følge denne. Hvis politidirektøren ikke anser det for muligt at følge henstillingen, skal kredsrådet underrettes herom og om baggrunden herfor snarest muligt.

Borgmestrene har således udstrakt mulighed for at påvirke politiets virksomhed gennem samarbejdet i kredsrådet, ligesom politiet har mulighed for at påvirke den kommunale indsats.

4.1.1. Rammerne for samarbejdsplanen

Det er vigtigt, at alle relevante lokale aktører bliver inddraget i samarbejdet om de kriminalitetsforebyggende opgaver, som løses bedst i

et samvirke mellem lokalsamfundet og politiet. Med henblik på yderligere at forankre og styrke denne inddragelse skal politidirektøren årligt – efter forudgående drøftelse i kredsrådet – udarbejde en samlet plan for samarbejdet mellem kommunerne og politiet, andre offentlige myndigheder, interesseorganisationer, foreninger mv. i politikredsen. Samarbejdsplanen skal efter forudgående drøftelse i kredsrådet offentliggøres. Samarbejdsplanen kan således bruges som reference for kommunerne, lokalsamfundet og borgerne.

Samarbejdsplanen bør indeholde en nærmere beskrivelse af, hvordan det lokale samarbejde er eller vil blive organiseret og gennemført i hele politikredsen. Planen bør omhandle de væsentligste lokale samarbejdsområder og samarbejdsfora, herunder det lokale kriminalpræventive samarbejde mellem politiet og de enkelte kommuner (SSP-samarbejdet mv.), men der er i øvrigt frie rammer for, hvordan samarbejdsplanen udformes af politidirektøren i samarbejde med kredsrådet.

Efter forarbejderne til politireformen vil samarbejdsplanen blandt andet kunne omhandle følgende emner:

- *Det generelle lokale myndighedssamarbejde* uden for kredsrådets rammer, f.eks. årlige møder mellem politiet og de relevante kommunale udvalg eller udvalgsformænd og/eller mellem politiets ledelse og den samlede kommunalbestyrelse, eller f.eks. ordninger med faste kontaktpersoner mellem kommuner og politiet på forskellige niveauer.
- *Den lokale kriminalpræventive indsats*, herunder inden for rammerne af SSP-samarbejdet og den kriminalpræventive indsats over for unge over 18 år (SSP+).

Planen vil for eksempel kunne beskrive, hvordan boligorganisationer, skoler og ungdomsklubber mv. søges inddraget aktivt i forbindelse med gennemførelsen af konkrete, lokale initiativer, herunder som led i konkret udmøntning af den strategiske plan for det forebyggende arbejde i politikredsen.

- Samarbejdet i øvrigt mellem politiet og de sociale myndigheder vedrørende håndteringen af *unge lovovertrædere mv.*, herunder en beskrivelse af eventuelle lokale samarbejdsfora – også vedrørende helt unge lovovertrædere under 15 år – med regelmæssige møder på sagsbehandlerniveau.
- Samarbejdet med lokale kvindecentre og andre vedrørende indsatsen over for *voldsramte kvinder og børn*.
- Samarbejdet med kommuner og regioner vedrørende indsatsen over for *psykisk syge, misbrugere og andre særligt udsatte grupper* i forbindelse med f.eks. husspektakler, gadeuorden, truende adfærd, vold mv. Planen vil blandt andet kunne beskrive de lokale muligheder for alternativer til anbringelse af berusede personer i politiets detentioner, og den vil kunne omhandle mulighederne for lokalt at rekvirere behandling til psykisk syge mv., som politiet kommer i kontakt med i forbindelse med patruljering mv.
- Samarbejdet med *told- og skattemyndigheder, miljømyndigheder og andre myndigheder* vedrørende den lokale indsats over for særlige former for særlovskriminalitet mv.
- Samarbejdet med lokale arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter om indsatsen mod *illegal arbejdskraft*, herunder også koordineringen med det landsdækkende og regionale samarbejde på området, f.eks. i de regionale netværk vedrørende illegalt arbejde.

- Samarbejdet vedrørende *trafik og færdselssikkerhed mv.*, herunder lokale initiativer med henblik på at sikre sammenhæng mellem politiets aktiviteter og andre myndigheders færdselssikkerhedsmæssige initiativer f.eks. i forbindelse med skolestart, større lokale vejarbejder mv.
- Samarbejdsplanen kan endvidere mere generelt beskrive muligheder eller planlagte konkrete initiativer for at udbygge kontakten mellem politiet, kommunerne og lokalsamfundet i øvrigt ved siden af de formelle kontakter, f.eks. ved, at der afholdes årlige borgermøder mv., eller at der ud fra lokale behov nedsættes dialoggrupper ("brugergrupper") med deltagelse af repræsentanter for handelsstandsforeninger, skolebestyrelser, det lokale foreningsliv og/eller andre.

4.1.2. Offentliggørelse

Kredsrådet skal virke for, at der gives borgerne oplysninger om politiets virksomhed i kredsen, herunder ved at orientere befolkningen om arbejdet i kredsrådet. Med henblik på at orientere befolkningen i politikredsen om kredsrådets virke kan kredsrådet – udover at offentliggøre samarbejdsplanen, blandt andet offentliggøre rådets dagsordener og mødereferater mv., ligesom rådet

vil kunne holde møder, der er helt eller delvist åbne for offentligheden. Herudover kan kredsrådet udarbejde informationsmateriale om fælles tværgående initiativer mellem kommunerne og politiet om bestemte emner. Der er således gode muligheder for kredsrådets repræsentanter for at profilere deres arbejde i kredsrådet.

4.2. Refleksioner om det lokale kriminalitetsforebyggende samarbejde

Arbejdsgruppen har på baggrund af de ovenfor nævnte rammer for det kriminalpræventive samarbejde i kreds- og lokalråd overvejet, hvordan de forskellige aktører kan få mest muligt ud af samarbejdet.

4.2.1. Myndighedsansvaret

Det er en helt afgørende forudsætning for et frugtbart samarbejde i kreds- og lokalråd, at der aldrig opstår tvivl om de deltagende myndigheders ansvar inden for eget ressortområde. Der må således ikke herske tvivl om, hvilke roller de enkelte myndigheder spiller i forhold til det myndighedsansvar, som de hver for sig er tillagt eller pålagt i henhold til gældende lovgivning.

Det er vigtigt at bemærke, at hverken kommunal- eller politireform eller oprettelsen af kreds- og lokalråd har medført nogen ændring i kompetencefordelingen mellem myndighederne. Hver myndighed har fortsat det ansvar og de rettigheder, som den er tillagt eller pålagt i henhold til lovgivningen.

Til gengæld synes der at være et klart potentiale i at optimere og udvikle det tværsektorielle samarbejde, dels for at udbrede kendskabet om den enkelte myndigheds kapacitet og kompetencer til de øvrige

aktører i samarbejdet og dels for at sikre, at de udfordringer og problemstillinger, der ikke entydigt kan henføres under en enkelt myndigheds ressortområde, løses i samarbejde mellem berørte eller relevante aktører.

Opgaveløsningen bliver bedre, når myndighederne arbejder sammen om at finde de bedste løsninger. Kredsrådets vigtigste opgave er således at fungere som et samarbejdsorgan, der kan sikre, at der både er enighed om tilgangen til en opgave, og at en opgave ikke falder ned mellem flere myndighedsområder.

4.2.2. Organiseringen af det kriminalpræventive arbejde

Arbejdsgruppen har overvejet, hvordan organiseringen af kreds- og lokalrådsarbejdet i et udviklingsperspektiv mest hensigtsmæssigt kan beskrives. Beskrivelsen tager afsæt i en styringsmodel, der er baseret på tre niveauer:

- Det politisk/strategiske niveau (kredsrådet).
- Det koordinerende niveau (lokalrådet).
- Det udførende niveau (praktikere og de lokale kriminalpræventive enheder¹¹).

Herved sikres, at det kriminalpræventive arbejde indtænkes på det strategiske niveau samtidig med, at arbejdet forankres helt ud i lokalområderne.

Lokale forhold, som kommunens størrelse, geografi og befolknings sammensætning, vil dog være afgørende for, hvordan organisationen bedst tilrettelægges. I de største kommuner vil det f.eks. kunne være naturligt at operere med flere niveauer.

De helt centrale aktører i kreds- og lokalrådene er kommunerne og politiet, og det er derfor helt naturligt, at det netop er disse to myndigheder, der udgør grundstammen i organiseringen af de nye samarbejdsfora. Der er imidlertid ingen tvivl om, at de udviklingsmuligheder, der generelt ligger i et øget tværsektorielt samarbejde, kun kan udnyttes optimalt, hvis andre myndigheder og samarbejdspartnere tænkes ind i organiseringen af både kredsråd, lokalråd og de kriminalpræventive enheder.

4.2.3. Kredsrådets organisering

Politidirektøren og borgmestrene er fødte medlemmer af kredsrådet. Andre samarbejdspartnere kan inviteres til at deltage. Det er arbejdsgruppens opfattelse, at nogle nøglesamarbejdspartnere bør inviteres med jævne mellemrum, f. eks. kriminalforsorgen, regionens sundheds- eller psykiatrichef, SSP-Samrådets repræsentant i kredsens mv. Andre samarbejdspartnere kan inviteres til kredsrådets møder efter behov. Hvis kredsrådet f.eks. vil prioritere vold mod kvinder som et indsatsområde, kan det eventuelt være naturligt at invitere kvindekrisecentre og behandlingstilbud til at deltage i mødet, hvor netop denne prioritering drøftes.

4.2.4. Kredsrådets opgaver

Kredsrådet udgør det politiske/strategiske niveau i det fremtidige kriminalitetsforebyggende myndighedssamarbejde. Det er således kredsrådet, der udarbejder strategiske mål og prioriteringer, rammer og retningslinjer for de indsatsområder, der involverer flere myndigheder. For at kredsrådet kan fungere som det centrale ledelsesforum, det er tiltænkt at være, er det af af-

gørende betydning, at parterne ser kredsrådet som et samarbejdsorgan, hvor væsentlige tværsektorielle og tværfaglige spørgsmål drøftes og prioriteres.

Den udfordring som kredsrådet står overfor, kan ses som to hovedområder. Det ene drejer sig om at sikre borgernes oplevelse af tryghed og sikkerhed, og det andet drejer sig om at forebygge den faktiske kriminalitet.

Der er ikke en entydig sammenhæng mellem folks oplevelse af tryghed og det faktiske kriminalitetsniveau. Forhold som lys, god vedligeholdelse af et område og offentlighedens fokus på et problem, kan påvirke trygheden i negativ retning. Omvendt kan inklusion og det, at man betonere folks mulighed for selv at gøre noget for at afhjælpe et problem, skabe tryghed. Eksempler på sådanne tiltag kunne være nabohejlp, forældrepatruljer eller det at have et aktivt samarbejde med boligorganisationer eller brugere af forskellige tilbud.

Borgernes oplevelse af tryghed og sikkerhed kan måles f.eks. ved løbende at spørge en passende gruppe borgere om deres oplevelse af forskellige forhold. Kredsrådet må forholde sig til, hvordan man vil arbejde med trygheden.

For den del af opgaven, som drejer sig om at reducere den faktiske kriminalitet, opstår indledningsvist spørgsmålet om, hvordan man gør den faktiske kriminalitet op i kredsrådet. Politiet kan fremlægge statistiske oplysninger om det generelle kriminalitetsniveau, kriminalitetsniveauet for forskellige kriminalitetstyper, den geografiske opdeling og påvise, hvordan udviklingen

¹¹ Arbejdsgruppen anvender begrebet kriminalpræventiv enhed for de forskellige samarbejdsfora, der har kriminalpræventiv indvirkning på forskellige områder, f.eks. SSP- og PSP-organisationen.

har været på de forskellige områder.

Kommunerne har heroverfor rådighed over data om en lang række andre relevante forhold, som f.eks. hvordan misbrugsmønstret ser ud i kommunen, hvordan det går med de psykisk syge i kommunen, hvordan det går med de unge, når de forlader folkeskolen, om de får et arbejde eller kommer i gang med en uddannelse osv.

En systematisk tilgang til forebyggelse af kriminalitet vil give det bedste grundlag for tilrettelæggelse af relevante og virksomme strategier og dermed den bedste udnyttelse af de ressourcer, der lokalt anvendes til forebyggelse af kriminalitet.

Kredsådene bør derfor løbende og mindst én gang om året skabe sig overblik over situationen i kredsden. I et sådant overblik bør f.eks. indgå:

- En analyse af de lokale kriminalitetsproblemers omfang, udvikling og geografiske fordeling.
- En undersøgelse af den lokale ungdomsgruppes livsstil og udviklingen i deres livsstil.
- En oversigt over det lokale uddannelsessystems resultater i forhold til at få afgangselever fra folkeskolen i videre uddannelse eller i arbejde.
- En redegørelse for udviklingen i omfanget og fordelingen (boligområder) af sociale problemer.
- En undersøgelse af omfang, udvikling og geografisk fordeling af lokale problemer med misbrug af alkohol og narkotika.

Sådanne nøgletal bør være udgangspunktet for drøftelser af hvilke problemer i kommuner og politi-

kredsden, som det enkelte kredsåd ønsker at prioritere.

Temaer som kriminalitetsudvikling og muligheden for at forebygge kriminalitet gennem et intensiveret kommunalt samarbejde på tværs af kommunerne bør indgå i drøftelserne i kredsådet. I den forbindelse bør den "kommunegrænseoverskridende" kriminalitet ligeledes være et fast fokuspunkt med henblik på at sikre koordinering og samarbejde mellem flere kommuner, hvor der er behov herfor.

I kredsådets prioriteringer må der også tages højde for nationale udfordringer. Folketinget foretager prioriteringer f.eks. i politiforliget, i forliget om anvendelsen af satspuljemidler og i andre politiske aftaler. Det Kriminalpræventive Råd udarbejder også hvert år en oversigt over væsentlige kriminalpræventive prioriteter i Rådets regi¹².

Kredsådet har således den meget vigtige og vanskelige opgave at skabe sammenhæng mellem kommunale og statslige udfordringer og behov for prioriteringer.

Udmøntningen af kredsådets prioriteringer bør så vidt muligt overlades til lokalrådene. Det er dog kredsådets opgave at sikre, at der tilrettelægges helhedsorienterede indsatser som sammentænker den retshåndhævende indsats med de fysiske omgivelser, det sociale arbejde (herunder det opsøgende sociale arbejde), de berørte borgeres aktive deltagelse og behandlingen af kriminalitets- og tryghedsproblemer i offentligheden.

De primære redskaber til at bearbejde udfordringerne er de res-

sourcer og den ekspertise, som kredsådets medlemmer hver især råder over.

Derudover bør kredsådets medlemmer være kreative med hensyn til at indtænke andre mulige aktører i hver enkelt kommune i de konkrete indsatser.

Kredsådets samarbejdsplan bør indeholde en nærmere beskrivelse af, hvordan det lokale samarbejde er eller vil blive organiseret og gennemført i hele politikredsden. Det er i den forbindelse vigtigt at sikre sammenhæng mellem kommunernes politikker, f.eks. vedrørende sundhedsforebyggelse, misbrugs politik, resocialisering af kriminelle, ungdomspolitik, undervisning, sociale indsatser over for børn og unge, fritidspolitik, bypolitik mv. og kredsådets samarbejdsplan. Samarbejdsplanen skal naturligvis udarbejdes i kredsådsregi, men den bør også tage højde for de lokale forhold i kredsden.

Kredsådets samlede samarbejdsplan skal tage sit udgangspunkt i de strategiske overvejelser i kredsådet. Samarbejdsplanen bør også omfatte de lokale samordnede handlingsplaner¹³. Der er således behov for en elevatoreffekt mellem de erfaringer, der indhentes i lokalområderne og de strategiske overvejelser, som kredsådet gør sig.

Det er arbejdsgruppens anbefaling, at den enkelte kommune strukturerer samspillet mellem kredsådsmøderne og lokalrådsmøderne, herunder aktivt forbereder møderne i kredsådet, og medvirker til at sætte dagsordenen. Dette kan f.eks. ske ved, at de kommunale repræsentanter i lokalrådet løbende

¹² Rådets prioriteringer for 2008 er vedlagt som bilag 4.

¹³ Arbejdsgruppen anvender begrebet samordnet handlingsplan om det værktøj, lokalrådet må udarbejde for at koordinere og styre samarbejdet i de kriminalpræventive enheder og skabe sammenhæng mellem kredsådets prioriteringer og lokalrådets egne prioriteringer.

rapporterer om mere principielle og generelle aspekter i samarbejdet mellem kommune og politi.

Efter loven skal befolkningen orienteres om arbejdet i kredsrådet. Det er arbejdsgruppens opfattelse, at kredsrådet og lokalrådene i videst mulig udstrækning bør anvende denne mulighed for at øge borgerinddragelsen. Kredsrådets strategiske mål og prioriteter, samarbejdsplanen, dagsordener og referater fra kredsrådet og eventuelle yderligere fælles initiativer kan offentliggøres både på kommunernes og politiets hjemmesider. Ligeledes bør lokalrådenes dagsordner, mødereferater, udmøntnings- og handlingsplaner mv. lægges både på kommunens og politiets hjemmesider eller offentliggøres på anden vis.

4.2.5. Det kriminalpræventive sekretariat

Justitsministeren har med hjemmel i retsplejelovens § 112, stk. 6, fastsat nærmere regler om kredsrådets virksomhed. I bekendtgørelse om kredsråd vedrørende politiets virksomhed er det i § 2 bestemt, at politidirektøren etablerer et sekretariat, der har ansvaret for sekretariatsbetjeningen af rådet. Repræsentanter for kommunen kan bistå sekretariatet med planlægning og forberedelse af rådets møder.

Arbejdsgruppen skal anbefale, at den enkelte borgmester sammen med sin administration finder ud af, hvordan kommunen tilvejebringer de data, der er brug for i samarbejdet i kredsrådet, hvordan arbejdet i kredsrådet skal forberedes, og hvordan koordineringen på tværs af kommunens forvaltninger bør tilrettelægges.

Principielt kan man forestille sig, at

- der etableres et fællessekretariat i politiet,
- hver part har sit sekretariat, der

samarbejder om forberedelse af kredsrådets møder,

- at sekretariatsopgaven overlades til politiet, men at kommunen udpeger et antal kontaktpersoner i forvaltningerne, som kan bistå sekretariatet med forberedelsen af møderne.

Arbejdsgruppen anbefaler, at der tilrettelægges et tæt samarbejde om forberedelsen af kredsrådsmøderne, så der reelt bliver tale om et balanceret samarbejde mellem tilgængelige parter.

4.3. Rammerne for lokalrådets organisation og opgaver

I modsætning til kredsrådene, hvis virksomhed er forholdsvis detaljeret beskrevet i lovgrundlaget, er der på forhånd kun skrevet ganske lidt om lokalrådenes virksomhed. Spørgsmålet om etablering af lokalråd blev første gang nævnt i justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 158 fra Folketingets Retsudvalg.

Det fremgår heraf, at der i vidt omfang er behov for, at de overordnede rammer og mål med hensyn til både kriminalitetsbekæmpelse og den kriminalpræventive indsats udmøntes lokalt, bl.a. i samarbejde mellem lokalpolitiet på den enkelte politistation og de lokale myndigheder, institutioner, organisationer og andre repræsentanter for lokalsamfundet. Med henblik herpå, og med henblik på i øvrigt at fremme det løbende praktiske samarbejde om løsningen af lokale kriminalitetsproblemer, kan der efter politidirektørens nærmere bestemmelse etableres lokale samarbejdsfora (lokalråd) i de enkelte kommuner med repræsentanter for politiet, kommunen og det øvrige lokalsamfund.

Det fremgår videre, at den daglige leder af den lokalpolitienhed, der

dækker området, normalt bør have ansvaret for at forberede og lede et sådant lokalråds møder, så lokalpolitiet får det bredest mulige kendskab til, hvad der rører sig i lokalsamfundet. Også andre medarbejdere kan deltage i lokalrådets møder, med henblik på at sikre, at den nødvendige sagkundskab i forhold til de pågældende emner er repræsenteret.

Lokalrådene vil have nærmere bestemte opgaver navnlig med hensyn til at drøfte den kriminalitetsbekæmpende og kriminalitetsforebyggende indsats i lokalområdet. Et lokalråd kan også bidrage ved udarbejdelsen af en eventuel handlingsplan for lokalpolitiets arbejde i den pågældende kommune og kan bl.a. drøfte, hvordan lokalsamfundet, herunder f.eks. skoler, foreninger, ungdomsklubber mv., kan inddrages aktivt i det lokale kriminalpræventive arbejde. Det vil være naturligt at omtale eventuelle handlingsplaner for lokalpolitiet i den årlige samarbejdsplan for politikredsen, og en sådan handlingsplan kan også offentliggøres på politikredsens hjemmeside.

Det fremgår i øvrigt af forarbejderne til retsplejeloven, at der lægges vægt på, at politiet bevarer og udbygger det fornødne lokalkendskab og en tæt kontakt til lokalsamfundet i de nye store politikredse. Det vil normalt være lokalpolitiet på politikredsens enkelte politistationer, der skal varetage de løbende formelle og uformelle kontakter med kommunerne og det øvrige lokalsamfund, f.eks. deltagelse i SSP-samarbejde og andet kriminalitetsforebyggende arbejde. Lederen af lokalpolitiet på de enkelte politistationer vil i vidt omfang kunne fungere som kontaktpersoner i det daglige for den pågældende kommune, og herudover vil det i nogen tilfælde være naturligt, at f.eks.

borgmesteren tager kontakt til chefen for lokalpolitiet eller eventuelt chefpolitiinspektøren om større spørgsmål af hastende karakter.

Ud over, at det er den daglige leder af lokalpolitiet, der bør have ansvaret for at forberede og lede lokalrådsmøderne er det således lagt op til en lokal beslutning, hvorledes lokalrådene i øvrigt organiseres og tilpasses de lokale forhold.

4.4. Refleksioner om lokalrådet

4.4.1. Lokalrådets organisering

Lokalrådene skal sikre den lokale forankring af det forebyggende arbejde. Bortset fra, at det er den daglige leder af lokalpolitiet, der bør have ansvaret for at forberede og lede lokalrådsmøderne, er det som nævnt lagt op til en lokal beslutning, hvordan lokalrådene i øvrigt organiseres og tilpasses de lokale forhold.

Lokalrådene kan selvfølgelig være forskelligt sammensat – alt efter, hvor stor kommunen er. I nogle kommuner vil lokalrådet måske også udgøre styregruppen i SSP-samarbejdet mv., mens der i andre kommuner f.eks. vil være tale om en selvstændig SSP-organisation under lokalrådet.

Netop tilpasningen til lokale forhold er et helt centralt element ved organiseringen af de enkelte lokalråd i politikredsen.

Lokalrådenes ledelse bør omfatte 2 eller flere ledelsesrepræsentanter fra kommunen og politiet som en kernegruppe. Efter arbejdsgruppens opfattelse er det af afgørende betydning, at de personer, der udpeges til at sidde i lokalrådet har mandat til at disponere både ressourcer og penge.

Kommunen bør nøje overveje repræsentationen i lokalrådet, således at det brede ansvarsområde kan tilgodeses (både børne- og ungdomsområdet, voksenområdet og det tekniske område). F.eks. bør kommunens SSP-konsulent være repræsenteret i lokalrådets møder, eller også skal der sikres en anden struktur, hvor der arbejdes med SSP-samarbejdet.

Endelig er det væsentligt, at de kommunale repræsentanter har god indsigt i de forvaltningsmæssige rutiner og muligheder.

Derfor bør der til lokalrådet udpeges ledende embedsmænd, som har den fornødne kompetence.

For at sikre den lokale inddragelse bør lokalrådet suppleres af lokale organisationer og foreninger mv., såsom den lokale afdeling af kriminalforsorgen, boligorganisationer, erhvervsforeninger erhvervsskoler, restauratørforeninger, frivillige foreninger mv.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at nogle nøglesamarbejdspartnere bør inviteres til lokalrådets møder med jævne mellemrum, som f.eks. kriminalforsorgen og boligorganisationerne. Andre samarbejdspartnere kan inviteres efter behov. Hvis lokalrådet f.eks. planlægger en tryghedsskabende indsats i et indkøbscenter, kan det være naturligt at invitere centerforeningen til at deltage i mødet, hvor netop denne indsats drøftes.

I visse tilfælde kan det være naturligt at inddrage samtlige samarbejdspartnere i lokalrådet, i andre tilfælde kan det være hensigtsmæssigt kun at inddrage en mindre del af de mulige lokale samarbejdspartnere i selve lokalrådet, men til gengæld have en tæt kontakt til disse samarbejdspartnere i andre fora eller i forbindelse med konkrete projekter.

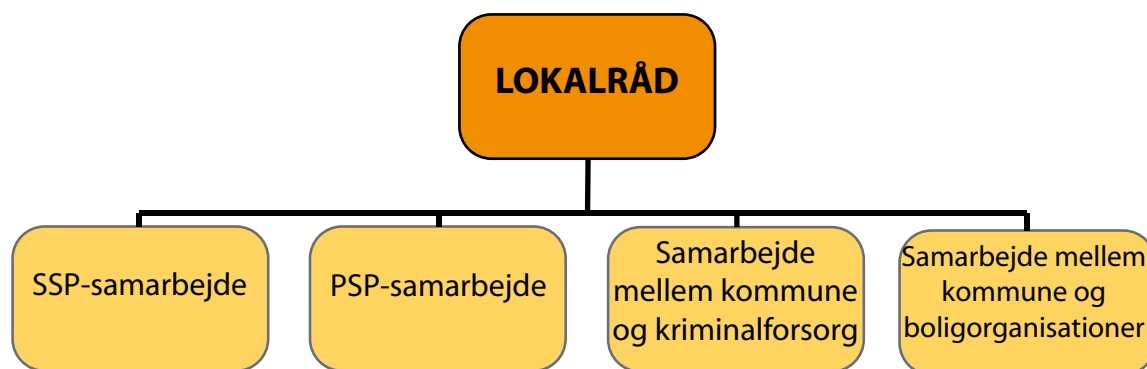

Illustration af, hvordan lokalrådet kan placeres i samarbejdet.

Det er arbejdsgruppens anbefaling, at det i lokalrådsregi drøftes og overvejes, hvordan borgerinddragelsen yderligere kan øges, herunder om lokalrådene skal invitere lokale erhvervsdrivende, foreninger mv. til lokalrådsmøder eller andre møder, hvor lokalbefolkningen kan få lejlighed til at drøfte væsentlige problemstillinger og løsningen heraf med de lokale aktører i det kriminalitetsforebyggende samarbejde. Herved skabes der mulighed for maksimal borgerinddragelse i det lokale kriminalpræventive arbejde.

Som eksempel kan nævnes, at boligorganisationernes beboerdemokratiske system med organisations- og afdelingsbestyrelse, afdelingsmøder m.m. kan bruges som platform for at inddrage borgerne i det kriminalpræventive arbejde.

4.4.2. Lokalrådets opgaver

Lokalrådet har det overordnede ansvar for at tilrettelægge det kriminalpræventive samarbejde i lokalrådets område. Det indebærer et krav om at holde sig opdateret om den konkrete situation i området for så vidt angår kriminalitet, sociale forhold, uddannelsesmæssige forhold osv. Det forudsætter, at lokalrådet forholder sig til behovet for lokale samarbejdsfora. Det kræver endelig prioritering og koordinering samt, at lokalrådets medlemmer sammen og hver for sig bearbejder de prioriterede udfordringer med de ressourcer og den ekspertise, som de hver især råder over.

Efter arbejdsgruppens opfattelse skal lokalrådet fungere som en slags "lokal styregruppe", der skal

udmønte de beslutninger, som borgmesteren har truffet sammen med de øvrige borgmestre og politidirektøren i kredsrådet. Lokalrådet skal udarbejde operative mål ud fra de strategiske mål, der er fastlagt af deres politiske/øverste ledere i kredsrådsregi. Lokalrådet skal således sikre, at de strategiske mål og prioriteringer mv. bliver kommunikeret helt ud til det udførende niveau i lokalområderne.

Lokalrådet har således en væsentlig elevatorfunktion i forhold til at skabe sammenhæng mellem på den ene side kredsrådet, og på den anden side de kriminalpræventive enheder og det udførende niveau.

Lokalrådet skal forholde sig til kriminalitetsudviklingen og til forebyggende og tryksskabende

Illustration med eksempler på samarbejdspartnere, der kan indgå i lokalrådet.

aktiviteter. Lokalrådet skal arbejde med de særlige lokale problemstillinger, som gør sig gældende for den enkelte kommune.

Lokalrådet skal sikre, at der er de nødvendige enheder eller samarbejdsfora, der kan tage hånd om kendte eller pludseligt opståede problemområder, og skal skabe kontakten til de personer, som står for den kriminalpræventive indsats i kommunen. Lokalrådet har således til opgave at sørge for, at der bliver etableret de nødvendige kriminalpræventive enheder, som rent praktisk kan løse alle de lokale opgaver og problemstillinger, der måtte opstå.

Det er arbejdsgruppens anbefaling, at lokalrådet bliver en paraplyorganisation for de lokale kriminalpræventive enheder og andre lokale samarbejdsfora. Lokalrådet bør i den forbindelse fastlægge den overordnede struktur for, hvorledes arbejdet i de forskellige kriminalpræventive enheder organiseres. På den måde bliver lokalrådet omdrejningspunktet for samarbejdet mellem kommune og politi – det gælder både i forhold til den fælles rammesætning for og prioritering af det løbende samarbejde.

Lokale forhold, som kommunens størrelse, geografi og befolknings sammensætning, vil dog være afgørende for, hvordan organisationen bedst tilrettelægges. I de største kommuner vil det f.eks. kunne være naturligt at operere med flere lokalråd, og her vil det ikke nødvendigvis være de enkelte lokalråd, der ubetinget fastlægger den overordnede struktur for, hvordan arbejdet i de

forskellige kriminalpræventive enheder organiseres.

Endelig vil det være lokalrådet, der er omdrejningspunktet, når resultaterne fra de forskellige kriminalpræventive aktiviteter skal koordineres, vurderes og præsenteres for kredsrådet.

Det anbefales, at kommunen, politiet og eventuelle øvrige samarbejdspartner aftaler konkrete rammer for samarbejdet, at der løbende følges op på samarbejdets funktion og effekt i lokalrådet, og at der sikres klarhed om parternes respektive kompetencer i det daglige samarbejde, således at samarbejdet kan flyde.

Det er arbejdsgruppens anbefaling, at der i hvert lokalråd på sigt udarbejdes en samordnet handlingsplan på baggrund af kredsrådets strategiske udmeldinger og med udgangspunkt i de lokale behov.

Arbejdsgruppen anvender begrebet samordnet handlingsplan om det værktøj, lokalrådet må udarbejde for at koordinere og styre samarbejdet i de kriminalpræventive enheder og skabe sammenhæng mellem kredsrådets prioriteringer og lokalrådets egne prioriteringer.

Den samordnede handlingsplan bør indeholde en beskrivelse af, hvilke indsatsområder, man prioriterer i kommunen, og hvorfor. Herudover bør handlingsplanen indeholde en beskrivelse af målsætningerne for de enkelte kriminalitetsforebyggende indsatser, man prioriterer i kommunen, hvilke lokale kriminalitetsforebyggende sam-

arbejdsfora, man benytter sig af, og hvordan man påtænker at evaluere indsatserne. Herudover bør lokalrådet sikre, at der udarbejdes konkrete aftaler mellem de involverede samarbejdspartnere om, hvem der gør hvad, og herunder påse, om der er klare delegationsaftaler for det daglige arbejde.

4.5. Refleksioner om det udførende niveau

De kriminalpræventive enheder sørger for, at det konkrete kriminalpræventive arbejde bliver udført i det daglige. De kriminalpræventive enheder, som SSP og PSP kan efter behov tilrettelægges på flere niveauer. I sidste ende er det i de kriminalpræventive enheder, at medarbejderne har den daglige kontakt med børn, unge, udsatte osv. Det er derfor på dette niveau, at det praktiske samarbejde skal fungere, for at arbejdet skal have en kriminalpræventiv indvirkning i lokalområdet.

De samordnede handlingsplaner omsættes til konkrete projekter og initiativer af de kriminalpræventive enheder og helt ud på det udførende niveau.

På det udførende niveau må der være forskelle på organisationen i de enkelte kommuner. Alene det faktum, at kommunerne er meget forskellige i forhold til indbyggertal, indbyggersammensætning, urbaniseringsgrad mv. betyder, at organisationen må tilpasses de lokale forhold og behov, men herudover vil også forhold som kapacitet og ambitionsniveau på det kriminalpræventive område spille ind.

5. Andre centrale aktører i det lokale kriminalpræventive samarbejde

5.1. Kriminalforsorgen

Kriminalforsorgen har som hovedformål at medvirke til at begrænse kriminalitet ved at fuldbyrde de straffe, som domstolene har fastsat, men skal samtidig støtte og motivere de dømte til gennem personlig og social udvikling at leve en kriminalitetsfri tilværelse.

Kriminalforsorgen varetager også varetægtsfængslinger, frihedsberøvelse i henhold til udlændingeloven, personundersøgelser af sigtede samt tilsyn med psykisk syge kriminelle, der er dømt efter straffelovens § 68 og § 69.

Kriminalforsorgen er en vigtig aktør i det kriminalpræventive arbejde, og har på samme måde som politiet og kommunerne en myndighedsopgave overfor de kriminelle. Kriminalforsorgens medarbejdere har stor viden om og erfaring i arbejdet med kriminalitetsforebyggelse. Herudover er det lovpligtigt for kriminalforsorgen og kommunerne at koordinere handlingsplaner for en stor del af deres fælles klienter.

Det har længe været kriminalforsorgens ønske at blive en mere aktiv aktør i SSP- og specielt SSP+-samarbejdet, således at der reelt bliver tale om et SSPKsamarbejde, og således, at kriminalforsorgen generelt bliver en langt mere aktiv partner i det kriminalitetsforebyggende arbejde i tæt samarbejde med kommunerne og politiet.

Erfaringerne viser, at et godt samarbejde mellem kriminalforsorgen og kommunerne er af største betydning, når tilbagefald til kriminalitet skal forhindres, både når det gælder indsatsen overfor kriminelle

på fri fod, men også for at planlægge udslusningen fra fængslerne¹⁴. Det er derfor arbejdsgruppens anbefaling, at kriminalforsorgen bliver inviteret til at deltage med jævne mellemrum i møder i både kreds- og lokalråd.

5.2. Boligorganisationerne

Almene boligorganisationer har til opgave at sikre rummelige boligområder med plads til en mangfoldighed af beboergrupper, tackle konflikter mellem beboere, inddrage kriminalpræventiv viden i planlægning af renoveringer og nybyggeri af både boliger og udenomsarealer.

Udlejning af boliger giver boligorganisationer opgaver bl.a. i forhold til at skabe et trygt og positivt miljø i boligområderne, afværge nabokonflikter, minimere hærværk o.l. Beboergruppens mangfoldige sammensætning kan give anledning til skiftende problemstillinger med f.eks. grupper af børn og unge eller beboere med psykiske lidelser eller misbrugsproblemer, som boligorganisationerne skal søge løst via et tæt samarbejde med kommunen eller politiet.

Med indgåelsen af boligaftalen i 2006, har Landsbyggefonden i de kommende år mulighed for at bevilge 1,6 milliarder kroner til huslejenedsættelse og boligsociale projekter i udsatte boligområder. For at opnå tilskud skal boligorganisationen i samarbejde med kommunen udarbejde en flerårig helhedsplan, der dels dokumenterer behovet og problemstillinger i boligområdet og dels redegør for, hvilke boligsociale og fysiske tiltag, man mener, vil kunne løfte området ud af en negativ udvikling.

Hverdagen i boligområderne er afhængig af, hvordan og hvor mange ressourcer, der bliver anvendt af kommunerne og politiet til at forebygge de problemer, der kan opstå. Den enkelte boligorganisations behov for samarbejde om det kriminalpræventive arbejde vil i høj grad være afhængigt af problemstillinger i det enkelte boligområde i hver by. Der er dog generelt et behov for koordinering, samarbejde og videns- og erfaringsudveksling mellem politiet, kommunerne og boligorganisationerne (herunder beboerrådsgivere), hvis det kriminalpræventive samarbejde skal lykkes¹⁵.

Arbejdsgruppen anbefaler, at boligorganisationerne jævnligt inviteres til møder i lokalrådene.

5.3. Arbejdsmarkedets parter

Det er et velkendt fænomen, at en vej ud af kriminalitet kan være et meningsfyldt arbejde. Personer, som er i eller på vej ind i en kriminel løbebane, kan have svært ved selv at skaffe sig et arbejde og derved bryde den onde cirkel. Kommunen kan bistå disse personer på utraditionelle måder i deres bestræbelser på at skaffe sig et job. Det kan kommunen gøre ved at indgå i et tæt og forpligtende samarbejde med lokale arbejdsgiverforeninger og fagforeninger.

Kommunerne kan f.eks. etablere et samarbejde mellem SSP-udvalget og lokale virksomheder med henblik på at tilvejebringe fritidsjobs til unge, der er kriminalitets-truede eller dårligt integrerede¹⁶. Kommunerne kan også inddrage kriminalforsorgen i bestræbelserne med at få kriminelle i job så hurtigt som muligt.

¹⁴ En nærmere beskrivelse af kriminalforsorgen og dens involvering i lokale samarbejdsfora fremgår af bilag 5 om kriminalforsorgen

¹⁵ En nærmere beskrivelse af boligorganisationerne og deres involvering i det lokale samarbejde fremgår af bilag 6

¹⁶ Et eksempel på et sådant samarbejde er projektet "Ung i job" på Amager. Læs mere om projektet på følgende link: <http://www.ssp.kk.dk/download/ung-i-job-web.pdf>

5.4. Restauratørforeninger

Byens liv kan ind imellem være en voldsom affære for unge mennesker, men vold, trusler, seksuelle overgreb og stofmisbrug i eksempelvis nattelivet kan ofte undgås, hvis voksne, der arbejder i og omkring miljøet, går sammen i en fælles forebyggende indsats.

Et godt eksempel på et sådant forebyggende partnerskab er projektet "Trygt Natteliv," som har været afprøvet i flere kommuner¹⁷ med gode resultater. Formålet med projektet er at skabe et trygt natteliv for de unge, hvor ansvarsbevidste voksne kan træde til, hvis der skulle opstå konflikter. Hovedaktørerne i et sådan partnerskab vil typisk være det lokale SSP-samarbejde, politiet og byens restauratørforening, som alle er repræsentanter for medarbejdergrupper, der har tæt kontakt til unge i nattelivet, men også andre aktører, som f.eks. Natteravne, forældregrupper og lignende vil kunne inddrages. Kernetanken er at forpligte aktørerne i partnerskabet til at involvere sig, engagere sig og have en fælles indstilling til, hvordan man forebygger konflikter i nattelivet¹⁸.

5.5. Idrætsforeninger

Idrætsforeninger kan tilbyde en række aktiviteter, som dels kan give den enkelte mulighed for at udvikle egne kompetencer og dels kan medvirke til at skabe vigtige, sociale relationer. Nære relationer til andre kan give den enkelte en tilhørsfølelse, som kan afholde mange fra at begå kriminalitet.

Derfor er idrætsforeningernes arbejde meget vigtigt i den kriminalitetsforebyggende indsats. Kommunerne kan med fordel inddrage lokale idrætsforeninger i det kriminalitetsforebyggende arbejde.

Et eksempel på et sådan samarbejde kunne være projektet "Get2Sport", som Danmarks Idræts-Forbund etablerede i 2005 i samarbejde med Integrationsministeriet, Kulturministeriet, Socialministeriet og ikke mindst de kommuner, hvor projektet foregår. Omdrejningspunktet for projekterne er lokale idrætsforeninger, som har haft fokus på integration og støtte til vanskeligt stillede børn og unge i belastede boligområder. Til hvert projekt er der tilknyttet en aflastende og opsøgende medarbejder, som tager sig af de forskellige problemer og udfordringer, som typisk opstår, når man arbejder i belastede boligområder. Mange børn og unge af vanskeligt stillede forældre har problemer, som kræver en mere professionel omsorg end den, de kan få i idrætsforeningerne, så i alle projekter er der etableret et tæt samarbejde med den pågældende kommune og mange af de socialarbejdere, der arbejder i de belastede områder. "Get2Sport" er et udmærket eksempel på, at kommunerne kan inddrage de lokale idrætsforeninger i en mere målrettet og helhedsorienteret kriminalpræventiv indsats¹⁹.

5.6. Borgere og borgergrupper

Der er gennem de senere år opstået en række grupper af borgere, som gerne vil gøre en kriminalpræ-

ventiv og tryghedsskabende indsats. Som typiske eksempler kan f.eks. nævnes boligorganisationer, Landsforeningen Hjælp Voldsofre, Natteravne og diverse fædregrupper. For at få det optimale ud af alle de gode kræfter, der er i samfundet, bør kommunerne gøre sig anstrengelser for at tænke kreativt, når nye partnere kan tænkes ind i løsningen af de udfordringer, kommunerne står overfor.

Ovennævnte er blot eksempler på mulige samarbejdspartnere, der kan bidrage til en målrettet og effektiv kriminalpræventiv indsats. Det er kun fantasien, der sætter grænserne for, hvilke samarbejdspartnere kommunen kan inddrage i løsningen af de lokale problemstillinger. Men det understreger vigtigheden af, at kommunerne sammentænker mulige løsninger på tværs af både forvaltningsskel og offentlige og private samarbejdspartnere.

¹⁷ Feks. i Holstebro og Odense.

¹⁸ Læs mere om projekterne på følgende links: <http://www.crimprev.dk/sw3313.asp> og http://www.justitsministeriet.dk/fileadmin/downloads/Forskning_og_dokumentation/Rapport_om_Trygt_Natteliv.pdf

¹⁹ Læs mere om projektet på følgende link: <http://www.get2sport.dk/>

6. Konkrete bud på lokale samarbejdsfora

6.1. SSP-samarbejde

Den væsentligste del af det kriminalpræventive arbejde i kommunerne udspringer af det tværsektorielle samarbejde mellem social- og sundhedsforvaltning, skole- og fritidsforvaltning og politiet (SSP-samarbejdet). Det lokale SSP-samarbejde har til formål at afdække årsagerne til, at specielt børn og unge begår kriminalitet, samt at organisere en indsats, der kan bearbejde disse årsager.

SSP-samarbejdet handler grundlæggende om at skabe relevante netværk, der er på forkant med situationen på børne- og ungeområdet.

Der har gennem mange år været et godt, konstruktivt og velfungerende SSP-samarbejde i mange af landets kommuner, men disse netværk er ikke på nogen måde noget, der bare kan tages for givet eller kommer af sig selv.

Som i så meget andet arbejde handler det om, at der skal arbejdes hårdt og målrettet og med en høj kvalitet, hvis SSP-samarbejdet skal fungere og være det unikke redskab, som mange gennem årene har givet udtryk for, at det er. Heldigvis er der gennem årene skabt tradition og muligheder for, at skabe velfungerende netværk på tværs af organisationer, der er i be-

røring med børn, unge og familier – tværfagligt samarbejde, der i dag ofte betragtes som den mest naturlige ting i verden, men som for år tilbage på ingen måde kunne tages som en selvfølge.

Kommunerne er meget forskelligt organiseret på børne- og ungeområdet, hvorfor der ikke kan peges på en entydig SSP-organisering, der vil være optimal og hensigtsmæssig i samtlige 98 kommuner. Det er dog vigtigt, at kommunerne tager stilling til, hvad man vil med SSP, hvordan man sikrer en "rød tråd" i organiseringen, således at alle områder er repræsenteret og er bevidste om deres rolle i det kriminalpræventive samarbejde, samt beskriver og derved synliggør organiseringen ud fra de lokale forhold.

I nogle kommuner er SSP-samarbejdet synonymt med de personer, der beskæftiger sig direkte med opgaver, projekter og funktioner, der koordineres af SSP-konsulenter. Arbejdet kan være meget varieret – ikke mindst fordi tilbud, indsatser og projekter har forskellige titler, funktioner og roller i de forskellige kommuner – ligesom op-søgende funktioner i nogle kommuner betragtes som SSP-indsatser, mens det måske i andre kommuner er organiseret i klubregi og kategoriseres under ungdomsskolens virksomhed etc.

Der bliver i alle kommuner ydet en kæmpe indsats for at skabe de bedst mulige forudsætninger for børns og unges trivsel – og de enkelte kommuner gør det dels ud fra lokale muligheder og dels ud fra lokale behov – og på trods af, at Danmark er forholdsvis lille og kun består af 98 kommuner, så er behovene, mulighederne og forudsætningerne forskellige fra kommune til kommune – ja sågar i mange tilfælde forskelligt fra områ-

de til område inden for den selv samme kommune.

Men kendetegnende for et kvalitativt godt og konstruktivt SSP-samarbejde er, at alle aktører er bevidste om deres rolle samt har en funktion i organisationen – altså kan man populistisk sige, at alle, der arbejder med børn, unge og familier, er en del af SSP-samarbejdet, da vi alle har for øje at skabe de bedste forudsætninger for målgruppen – det er dog ikke altid, at det fremgår helt tydeligt af kommunernes målsætninger og beskrivelser af SSP-samarbejdet.

6.2. SSP+samarbejde

Ud over SSP-samarbejdet er der også i nogle kommuner et formaliseret SSP+samarbejde, der omfatter unge over 18 år. Dette samarbejde er organiseret og udført meget forskelligt i kommunerne.

I modsætning til SSP-samarbejdet for børn og unge op til 18 år og med grundskolen som centrale aktører, er SSP+samarbejdet især fokuseret på ungdomsuddannelserne, arbejdsmarkedet og det boligsociale område, idet der tages udgangspunkt i, at unge over 18 år er undergivet de sociale forvaltningsenheder på voksenområdet.

SSP- og SSP+samarbejdet har mange forskellige organisationsformer. Samlet set er der tale om netværkssamarbejde.

6.3. Ungesamråd

Samrådet vedrørende unge kriminelle, der er et tværsektorielt og tværfagligt samarbejde, har som sin primære opgave at vurdere, planlægge og afgive indstilling til retten og anklagemyndigheden om indsatsen i forhold til unge, der er sigtet for alvorlig kriminalitet. Etableringen

af samråd vedrørende unge kriminelle bygger på de gode erfaringer, der er høstet i samrådet for unge lovovertrædere i Odense kommune. Det overordnede formål er at mindske fremtidig kriminalitet.

Grundidéen i samrådets arbejde er, at sagsbehandlingen i mange tilfælde kan have gavn af, at det kriminalretlige system og det sociale system i fællesskab anbefaler, hvilke sanktioner og hvilken indsats, der er behov for. Domstolene gives hermed mulighed for at idømme den unge en sanktion, der i videst muligt omfang sigter mod, at den unge ikke begår kriminalitet igen.

Erfaringerne fra samrådet viser, at et tværsektorielt samråd er i stand til at effektivisere det forebyggende arbejde. Forudsætningen er, at samrådet er kompetent og beslutningsdygtigt, og at det er bredt sammenfat af retlige og sociale instanser.

Samrådet har som sin primære opgave at vurdere, planlægge og afgive indstilling til retten og anklagemyndigheden om indsatsen i forhold til unge, der er sigtet for alvorlig kriminalitet.

Der kan også være tale om sager, hvor de sociale myndigheder kan hjælpe gennem foranstaltninger i serviceloven og sager, hvor kriminalforsorgen vurderer, at en ubetinget frihedsstraf skal søges afsonet i socialt regi efter straffuldbyrdeslovens §78 (alternativ afsoning).

Andre eksempler er de tilfælde, hvor anklagemyndigheden anmoder om egnethedsvurdering i forhold til ungdomssanktion.

Deltagere i samrådet er repræsentanter for kriminalforsorgen, kommunen, regionen og anklagemyndigheden.

6.4. PSP-samarbejde

PSP-samarbejdet er et samarbejde mellem Psykiatrien, Socialforvaltningen og Politiet. PSP-samarbejdet startede som et projekt i slutningen af 2004, hvor der indledtes et lokalt samarbejde på Frederiksberg. Samarbejdet kom i stand på initiativ af Frederiksberg Politi, der igennem en årrække havde oplevet, hvorledes problemerne omkring psykisk syge tog til både i styrke og omfang. Det var politiets opfattelse, at psykisk syge og socialt udsatte i stigende grad blev overladt til sig selv, ligesom mange situationer omkring håndteringen af psykisk syge udviklede sig dramatisk og uforudsigeligt.

Der synes i høj grad at være statistisk belæg for denne opfattelse. Dels er antallet af enlige steget markant, og dels har man med udbygningen af distriktpsykiatrien bevidst satset på at behandle langt flere psykisk syge i det åbne samfund. Endelig kan det konstateres, at antallet af psykisk syge, der begår personfarlig kriminalitet stiger kraftigt i disse år.

PSP-projektets klare mål, at kunne tilbyde optimal hjælp og støtte til nogle af samfundets mest udsatte borgere, er forankret dels i den enkelte myndighed og dels i et tværsektorielt perspektiv.

Den enkelte myndighed anvender samarbejdet som et vigtigt redskab i udviklingen af egen organisation. Hermed kvalificeres de deltagende myndigheders opgavevaretagelse inden for eget ressortområde.

Set i det tværsektorielle perspektiv sikrer samarbejdet, at ingen borgere overlades til sig selv, blot fordi de ikke fremstår som en "oplagt opgave" for en af de deltagende myn-

digheder. Hermed kvalificeres den samlede myndighedsindsats over for psykisk syge og socialt udsatte.

Rent ledelsesmæssigt blev PSP-projektet forankret i en styregruppe omfattende strategiske ledere fra de tre myndigheder, mens det udførende arbejde blev organiseret som en operativ gruppe med tre nøglepersoner fra hver myndighed. Forskellige interesseorganisationer og andre samarbejdspartnere kan også inddrages i organiseringen af PSP-samarbejdet.

6.5. Samarbejde i øvrigt om det kriminalitetsforebyggende arbejde med psykisk syge

Kriminalforsorgen i frihed har tilsynsforpligtigelsen med den stadig voksende gruppe af psykisk syge kriminelle.

Hvis en person på gerningstidspunktet findes utilregnelig på grund af sindssygdom, straffes vedkommende ikke. Retten kan i stedet beslutte, at den pågældende skal i behandling for at forebygge ny kriminalitet. Behandlingen kan foregå ambulant eller ved indlæggelse på hospital.

Som regel vil der i dommen blive fastsat et vilkår om tilsyn af kriminalforsorgen. Det betyder i praksis, at kriminalforsorgen skal være i tæt kontakt med den dømte og den, der er ansvarlig for behandlingen. Det er kriminalforsorgen i frihed og den læge, der er ansvarlig for behandlingen, der kan træffe beslutning om at indlægge eller genindlægge den behandlingsdømte, hvis det skønnes nødvendigt.

På denne baggrund vil det være relevant at tænke kriminalforsorgen ind i det fremtidige kriminalpræventive samarbejde omkring psykisk syge.

6.6. Boligsociale styregrupper

I forbindelse med igangsætning af boligsociale helhedsplaner i udsatte boligområder, skal der nedsættes en styregruppe med repræsentanter for kommunen og den eller de berørte boligorganisationer. Styregruppens sammensætning er oftest en blanding af politikere og embedsmænd fra både boligorganisationen og kommunen.

Styregruppens opgave er at sikre, at de nødvendige ressourcer og koordinering er til stede, for at helhedsplanens indsatser kan iværksættes og den ønskede effekt opnås. Helhedsplanerne strækker sig over en femårig periode, og styregruppen har til opgave at foretage nødvendige justeringer i helhedsplanen, hvis problemstillingerne i boligområdet ændrer sig hen ad vejen. Problemer med hærværk, børn og unge, beboere med psyki-

ske lidelser og misbrug kan ændre karakter og kræve en ny eller forstærket indsats.

Kommunen og politiet vil ofte være nøglesamarbejdspartnere i løsningen af disse opgaver, ligesom strategier, prioriteringer og informationer fra kreds- og lokalrådene også kan spille en rolle i styregruppens beslutninger, planlægning og inddragelse af ressourcer.

Kildehenvisninger

Asmussen, Ida: "Etniske Grupper. Kriminalitet og forebyggelse", Det Kriminalpræventive Råd 2004.

Balvig, Flemming: "Den Ungdom!", Det Kriminalpræventive Råd 2006.

Hansen, Lisbeth & Zobbe, Karen: "Fokus på anvendelsen af de sikrede afdelinger", Teori og Metodecentret, Hillerød 2006.

Jespersen, Cathrine & Sivertsen, Morten Behrens (2006): Unges sociale problemer. En forskningsoversigt, Socialforskningsinstituttet 05:21.

Kriminalitet og national oprindelse, Sociale forhold, sundhed og retsvæsen, Statistiske efterretninger, 2006:11, 30. maj 2006, **Danmarks Statistik.**

Nygaard Christoffersen, Mogens; Francis, Brian; Soothill, Keith (2003): An upbringing to violence? Identifying the likelihood of violent crime among the 1966 birth cohort

in Denmark, The Journal of Forensic Psychiatry & Psychology, Vol. 14. (2).

"Psykisk sygdom og Kriminalitet", **Indenrigs- og Sundhedsministeriet 2006.**

Stevens, Hanne: "Kriminalitet og Uddannelsesforløb". En longitudinel undersøgelse af fødselsårgangen 1970, Justitsministeriets Forskningsenhed 2005.

Evalueringsprojekt om "Trygt Natteliv" i Odense, **Justitsministeriets Forskningsenhed 2007.**

"Projektrapport vedrørende den fremtidige organisering af det kriminalpræventive arbejde", **Rigspolitiet, december 2006.**

Kommunerne og den regionale udviklingsplan, **KL 2006.**

Bilag

Bilagsoversigt

Bilag 1: <i>Arbejdsgruppens sammensætning, rapportens formål, mål og målgruppe.</i>	27
Bilag 2a: <i>Uddrag af retsplejeloven.</i>	29
Bilag 2b: <i>Uddrag af bemærkningerne til retsplejeloven. Forslag til ændring af retsplejeloven vedrørende SSP-samarbejde med bemærkninger. Besvarelse af spørgsmål nr. 158 af 18. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg.</i>	31
Bilag 3: <i>Bekendtgørelse om kredsråd vedrørende politiets virksomhed.</i>	51
Bilag 4: <i>Det Kriminalpræventive Råds prioriteringer for 2008.</i>	53
Bilag 5: <i>Kriminalforsorgen og dens involvering i lokale samarbejdsfora.</i>	59
Bilag 6: <i>Boligorganisationerne og deres involvering i det lokale samarbejde.</i>	63
Bilag 7: <i>European Forum for Urban Safety. (EFUS-samarbejdet)</i>	67

Arbejdsgruppens sammensætning

Ved arbejdsgruppens sammensætning er der lagt vægt på at sikre deltagelse af repræsentanter fra de dele af det centrale, kommunale og lokale niveau, der har afgørende indflydelse på den lokale kriminalpræventive indsats.

Arbejdsgruppen har haft følgende sammensætning:

Ane K. Christensen, Kommunernes Landsforening
Marie Louise Jørgensen, som afløste Connie Holt, Kriminalforsorgen
Jette Runchel, Børne- og Kulturchefforeningen
Ole Pass, Socialchefforeningen
Lisa Fischel, Boligselskabernes Landsforening
Martin Bannow og Kim Hansen, SSP-Samrådet
Michael F. Rasmussen, Chefpolitiinspektør
Anna Karina Nickelsen, Det Kriminalpræventive Råd
Lars Rand Jensen, Det Kriminalpræventive Råd
Birk Nielsen, Det Kriminalpræventive Råd
Marjun á Lað, Det Kriminalpræventive Råd

Arbejdsgruppen har afholdt 11 møder og et endags arbejdsseminar.

Formål og mål

Formålet med arbejdsgruppens projektarbejde er at udarbejde et idékatalog til det lokale forebyggende arbejde, der kan have kriminalpræventiv indvirkning, navnlig i kreds- og lokalråd, samt komme med bud på nogle af nøgleaktørerne i samarbejdet.

Målene for projektet er:

- 1) At give bud på, hvorfor kommunerne skal investere tid og penge i det lokale kriminalpræventive samarbejde, herunder i kreds- og lokalråd.
- 2) At beskrive de præventive opgaver, der skal løses og styrkes i henholdsvis kreds- og lokalrådene og i det lokale samarbejde.
- 3) At komme med idéer til, hvordan det kriminalpræventive arbejde kan organiseres set navnlig i relation til kreds- og lokalrådene.
- 4) At beskrive de eksisterende og fremtidige kriminalpræventive samarbejds mønstre internt såvel som eksternt i kommunen og komme med bud på nøgleaktører på det kriminalpræventive felt i lokalsamfundet.
- 5) At beskrive strategi- og metodeudvikling på det kriminalpræventive område.

Målgruppe

Rapportens målgruppe er politiske og administrative beslutningstagere på kommunalt niveau.

Uddrag af retsplejeloven

Femte afsnit. Politimyndigheden

Kapitel 11

§ 108. Justitsministeren er politiets øverste foresatte og udøver sin beføjelse gennem rigspolitichefen og politidirektørerne. Rigspolitichefen drøfter politiets virksomhed med politidirektørerne (»koncernledelsen«).

§ 109. Rigspolitichefen har ansvar for politiets virksomhed i hele landet. Rigspolitichefen fører tilsyn med politidirektørerne.

Stk. 2. Rigspolitichefens afgørelser i klagesager over afgørelser truffet af politidirektørerne kan ikke påklages til justitsministeren.

Stk. 3. Rigspolitichefens afgørelser i 1. instans i ansættelses- og personalesager kan ikke påklages til justitsministeren. Det gælder dog ikke afgørelser i disciplinærsager og i andre sager, hvor der er truffet afgørelse om afsked, samt i sager om aktindsigt i ansættelses- og personalesager.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at politidirektørernes afgørelser om nærmere angivne spørgsmål ikke kan påklages til rigspolitichefen.

§ 110. Landet inddeles i 12 politikredse. Justitsministeren kan foretage forandringer i politikredsenes område, medmindre forandringen indebærer oprettelse eller nedlæggelse af en politikreds.

Stk. 2. Hver politikreds ledes af en politidirektør, der har ansvar for politiets virksomhed i politikredsen.

Stk. 3. I politidirektørens fravær har vicepolitidirektøren den øverste ledelse af politiet i politikredsen.

§ 111. I hver politikreds oprettes et kredsraad vedrørende politiets virksomhed.

Stk. 2. Kredsrådet består af politidirektøren og borgmestrene i de kommuner, som politikredsen omfatter, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Bornholms Kommune repræsenteres i kredsrådet af borgmesteren og 3 medlemmer valgt af og blandt kommunalbestyrelsens øvrige medlemmer.

Stk. 4. I kommuner med magistratsstyre eller en styreform med delt administrativ ledelse, jf. §§ 64 og 64 a i lov om kommunernes styrelse, kan kommunalbestyrelsen i kommunens styrelsesvedtægt bestemme, at et magistratsmedlem henholdsvis en udvalgsformand er medlem i stedet for borgmesteren.

Stk. 5. Politidirektøren udpeger en stedfortræder for sig selv. Der vælges en stedfortræder for borgmesteren (magistratsmedlemmet eller udvalgsformanden) af og blandt kommunalbestyrelsens medlemmer. For hvert af Bornholms Kommunes medlemmer af kredsrådet vælges en stedfortræder af og blandt kommunalbestyrelsens medlemmer.

Stk. 6. Politidirektøren er formand for kredsrådet. Rådet vælger sin næstformand.

§ 112. Kredsrådet drøfter spørgsmål af almindelig karakter vedrørende politiets virksomhed og organisation i politikredsen samt spørgsmål vedrørende kriminalitetsudviklingen og samarbejdet mellem politiet og lokal-samfundet, herunder en lokal samarbejdsplan, jf. § 113.

Stk. 2. Politidirektøren afgiver hvert år en skriftlig redegørelse til kredsrådet vedrørende politiets virksomhed i politikredsen i det forløbne år, herunder om det kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem politi og hver kommune, jf. § 114.

Stk. 3. Ethvert medlem af kredsrådet kan forlange, at spørgsmål af fælles interesse for politiet og kommunerne i politikredsen drøftes i rådet.

Stk. 4. Kredsrådet kan afgive udtalelse om spørgsmål vedrørende politikredsens almindelige organisation og tilrettelæggelse af politiets virksomhed. Kredsrådet kan henstille til politidirektøren, at politiet for et begrænset tidsrum særlig skal lægge vægt på løsningen af bestemte opgaver med hensyn til opretholdelsen af sikkerhed, fred og orden i politikredsen.

Stk. 5. Kredsrådet skal virke for, at der gives befolkningen i politikredsen oplysning om politiets virksomhed.

Stk. 6. Kredsrådet holder møde mindst 4 gange årligt. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om kredsrådets virksomhed og om omfanget af politidirektørens oplysningspligt over for rådet.

§ 113. Politidirektøren udarbejder hvert år en plan for samarbejdet mellem politiet og kommunerne, andre offentlige myndigheder, interesseorganisationer, foreninger m.v. i politikredsen. Samarbejdsplanen offentliggøres af politidirektøren efter forudgående drøftelse i kredsrådet.

§ 114. Politidirektøren skal virke for at etablere et kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem politiet og hver kommune i politikredsen, herunder med inddragelse af skoler og sociale myndigheder.

§ 115. Politiet kan videregive oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold til andre myndigheder, hvis videregivelsen må anses for nødvendig af hensyn til det kriminalitetsforebyggende samarbejde.

Stk. 2. I samme omfang som nævnt i stk. 1 kan en myndighed videregive oplysninger om enkeltpersoner til politiet og andre myndigheder, som indgår i det kriminalitetsforebyggende samarbejde. Oplysningerne må i forbindelse med det kriminalitetsforebyggende samarbejde ikke videregives med henblik på efterforskning af straffesager.

Stk. 3. Inddrages selvejende institutioner, der løser opgaver for det offentlige inden for social- og undervisningsområdet, i det kriminalitetsforebyggende samarbejde, kan der i samme omfang som nævnt i stk. 1 og 2 udveksles oplysninger mellem myndighederne og institutionerne.

Stk. 4. De myndigheder og institutioner, der indgår i et kriminalitetsforebyggende samarbejde, er ikke forpligtet til at videregive oplysninger efter stk. 1-3.

Uddrag af bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

3.2.3. Politikredsens organisation

3.2.3.1. Indledning

Justitsministeriet har med udgangspunkt i Visionsudvalgets rapport overvejet, hvilken ledelsesstruktur og intern organisation der bør gælde i de enkelte politikredse, hvis forslaget om en ny overordnet ledelsesstruktur for politiet og etablering af større politikredse vedtages. Justitsministeriet finder, at ordningen vedrørende kredsens øverste ledelse mv. bør fastlægges i forbindelse med vedtagelsen af lovforslaget, men herudover bør det overlades til de nye politikredsers ledelse at vurdere, hvilken intern organisation der vil være mest hensigtsmæssig bl.a. i lyset af de lokale behov.

3.2.3.2. Enstrengt politi

Justitsministeriet er enig med Visionsudvalget i, at den nuværende organisatoriske opdeling mellem et ordenspoliti og et kriminalpoliti ikke længere er hensigtsmæssig. Det foreslås at ophæve denne opdeling i forbindelse med gennemførelsen af politireformen. Politiet i kredsene vil således fremover blive organiseret som et enstrengt politi, hvor den nærmere organisation på en mere praktisk orienteret måde kan tage udgangspunkt i de konkrete politiopgavers karakter og på, hvordan opgaverne kan løses bedst muligt. Denne ændring vil også medvirke til at sikre en klarere ledelsesstruktur i kredsen.

Fremover vil der således i politikredsen være én chef for de politimæssige opgaver. Varetagelsen af de politimæssige opgaver bør under denne fælles chef organiseres i forskellige afdelinger alt efter karakteren af de forskellige funktioner og opgaver, jf. nedenfor. De hidtidige medarbejdere i henholdsvis ordens- og kriminalpolitiet vil indgå i de nye politikredsers forskellige afdelinger/enheder på grundlag af karakteren af de opgaver og funktioner, de pågældende skal varetage.

3.2.3.3. Politikredsens øverste ledelse

Organiseringen af topledelsen i de foreslåede nye store politikredse vil skulle ske med udgangspunkt i den nævnte ophævelse af sondringen mellem et ordenspoliti og et kriminalpoliti og i, at politidirektøren også fremover vil være chef både for politiet og for den lokale anklagemyndighed.

De nye politikredsers topledelse vil på denne baggrund blive organiseret således, at der under politidirektøren udnævnes en vicepolitidirektør, en chefpolitiinspektør, som er leder af politiet (de politimæssige opgaver), og en chefanklager, som er leder af anklagemyndigheden. Det foreslås, at vicepolitidirektøren er stedfortræder for politidirektøren (jf. forslaget til retsplejelovens § 110, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 54, og bemærkningerne hertil). Chefpolitiinspektøren og chefanklageren vil referere til politidirektøren (»tostrengt struktur«) og i dennes fravær til vicepolitidirektøren. De nævnte fire chefer vil tilsammen udgøre politikredsens øverste ledelse.

Både chefpolitiinspektøren og chefanklageren vil under sig have et antal linjechefer – f.eks. under chefpolitiinspektøren normalt en chef for politikredsens beredskab (døgnvagtjeneste), en chef for lokal- og nærpolitiet og en chef for efterforskningsafdelingen, jf. pkt. 3.2.3.4 og pkt. 3.2.3.5 nedenfor.

De nye politidirektører vil stå i spidsen for store offentlige organisationer og vil få betydeligt ledelsesansvar og kompetence med hensyn til økonomi- og personaleforvaltning mv. i politikredsene. Organisationerne i den enkelte politikreds bør efter Justitsministeriets opfattelse afspejle, at varetagelsen af disse nye ansvarsområder er en central opgave for politikredsens øverste ledelse, og den overordnede varetagelse af administrationen i relation til regnskab, økonomi, it, personale mv. bør som udgangspunkt ske samlet for hele politikredsen.

Den overordnede organisationsstruktur for politikredsene, der her er beskrevet, vil blive tilpasset de særlige forhold i Københavns Politi og Bornholms Politi som følge af, at disse kredse vil være henholdsvis betydeligt større og betydeligt mindre end de øvrige politikredse.

Som nævnt under pkt. 3.2.1 ovenfor er det hensigten, at politidirektøren fremover åremålsansættes med mu-

lighed for forlængelse, og øget brug af åremålsansættelse vil kunne overvejes også for de øvrige topledere i politikredsene.

Som nærmere omtalt under pkt. 3.2.8 nedenfor, foreslås det at ophæve kravet om, at politidirektøren skal være jurist, og det følger af lovforslaget, at der heller ikke for vicepolitidirektøren skal gælde et krav om at være jurist.

Der henvises i øvrigt til forslaget til retsplejelovens § 110, jf. lovforslagets § 1, nr. 54, og bemærkningerne hertil.

3.2.3.4. Varetagelse af de politimæssige opgaver

Organiseringen af politikredsens *politimæssige opgaver*, der som nævnt vil høre under chefpolitiinspektøren, vil skulle ske med udgangspunkt i følgende tre hovedopgaver for politiet: Beredskab (døgnvagtjeneste), efterforskning og nær- og lokalpolitiopgaver mv. Disse tre hovedopgaver vil som udgangspunkt blive forankret i tre afdelinger, der hver ledes af en linjechef (politiinspektør), der refererer til chefpolitiinspektøren. I det følgende beskrives en model for, hvordan politikredsens overordnede organisation typisk bør udformes. Justitsministeriet lægger afgørende vægt på, at de nye, store politikredse organiseres på en sådan måde, at politiet sikres en stærk lokal forankring, og modellen afspejler dette grundlæggende hensyn.

Politiets *døgnberedskab* (døgnvagtjeneste) er en af politiets centrale opgaver, og politikredsens samlede beredskab til løsning af hastende udrykningskrævende opgaver vil blive samlet i en beredskabsafdeling.

Der etableres en central vagtcentral for hele politikredsen, som har ansvaret for det samlede beredskab i politikredsen, jf. nærmere herom under pkt. 3.2.4 nedenfor om politiets fremtidige beredskab (døgnvagtjeneste). Alle opkald til politikredsen med anmodning om politimæssig bistand indgår til vagtcentralen, som prioriterer og disponerer de indkomne opgaver.

Medarbejdere, som indgår i kredsens samlede beredskab, vil kunne møde på arbejde enten på kredsens hovedstation eller på en af kredsens øvrige politistationer. Dette vil blive fastlagt af politikredsens ledelse på baggrund af de lokale behov og geografiske forhold mv.

For at fremme en effektiv varetagelse af politiets omfattende opgaver på færdselsområdet oprettes der under beredskabsafdelingen en særskilt færdselsafdeling. I tilknytning til beredskabsafdelingen vil der herudover kunne oprettes andre underafdelinger, f.eks. en hundeafdeling, specialpatruljer mv.

En anden central opgave for politiet er at efterforske forbrydelser. Politikredsens efterforskningsafdeling vil varetage efterforskningen af de alvorligere og mere komplicerede sager. Det gælder bl.a. drab, grov vold mv., og efterforskning af organiseret kriminalitet som menneskehandel, økonomisk kriminalitet, alvorligere narkosager og it-kriminalitet.

Efterforskningsenheden vil kunne bestå af en række specialafdelinger (f.eks. narkoafdeling, bedrageriafdeling mv.) og særlige taskforces (f.eks. vedrørende organiseret kriminalitet). Dette vil bl.a. give øgede muligheder for specialisering inden for efterforskningsfunktionen og kunne medvirke til at opbygge et stærkt fagligt miljø. Den nærmere afgrænsning af efterforskningsafdelingens opgaver i forhold til lokalpolitiets opgaver, jf. nedenfor, må foretages af ledelsen i de enkelte kredse. Ved denne vurdering vil der bl.a. kunne tages hensyn til de lokale forhold i politikredsen, herunder særlige lokale kriminalitetsproblemer.

Politiet har en lang række forskellige opgaver, som i vidt omfang er knyttet til de forskellige lokalområder mv. i politikredsen, og hvor det er særlig væsentligt, at politiet har det nødvendige lokalkendskab og de nødvendige kontakter med lokalsamfundet. Disse opgaver vil blive forankret i politikredsens lokalpoliti, som vil varetage alle de politiopgaver i lokalområderne, som ikke dækkes af beredskabsafdelingen eller efterforskningsafdelingen. Lokalpolitiet vil således få et meget bredt opgaveområde, og store dele af det politiuddannede personale vil være tilknyttet lokalpolitiet.

En stor del af de efterforskningsopgaver, der indebærer umiddelbar kontakt mellem borgerne og politiet, vil blive varetaget af lokalpolitiet. Det gælder bl.a. efterforskning af hærværk, indbrud, butikstyverier, mindre voldsforhold, husspektakler og færdselsforseelser.

En anden væsentlig opgave for lokalpolitiet vil være at varetage de løbende dagligdags kontakter med kommunerne og andre i lokalsamfundet. Det gælder f.eks. i forbindelse med det kriminalpræventive arbejde, samarbejdet mellem skole, socialforvaltning og politi (SSP-samarbejdet), efterforskning af kriminalitet, som er særligt knyttet til et lokalmiljø, og gennemførelse af andre problemorienterede politiindsatser i lokalområderne.

Der vil som led i politikredsens lokalpoliti fortsat kunne være et nærpolti og et landpoliti fordelt i kredsens forskellige lokalområder alt efter de lokale ønsker og behov ud fra hensynet til at sikre den mest hensigtsmæssige

ge politibetjening af borgerne og bedst mulige udnyttelse af politikredsens samlede ressourcer. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.5 nedenfor om politiets kontakt med lokalsamfundet.

Lokalpolitiet vil være fordelt på kredsens hovedstation og øvrige politistationer, hvor der vil være en lokal leder af lokalpolitiet.

I politikredsene vil der desuden være en *analyse- og planlægningsenhed*. En sådan analyse- og planlægningsenhed vil efter Justitsministeriets opfattelse reelt være en forudsætning for, at politiet kan arbejde mere analytisk med fokus på målrettede politiindsatser i lyset af de konkrete behov.

Analyse- og planlægningsenheden vil have til opgave løbende at indsamle, bearbejde og analysere oplysninger om kriminalitetsudviklingen og kriminalitetsmønstre forskellige steder i politikredsen, således at enhedens arbejde kan danne grundlag for tilrettelæggelsen af politiets indsats f.eks. med målrettet patruljering eller etablering af særlige projektgrupper vedrørende bestemte kriminalitetsproblemer. En samlet analyse- og planlægningsenhed i den enkelte politikreds vil skabe bedre muligheder for løbende at følge og analysere udviklingstendenser i politikredsen med henblik på, at politiet så tidligt som muligt kan iværksætte den nødvendige og relevante politiindsats. Enheden vil også kunne spille en væsentlig rolle ved tilrettelæggelsen af politikredsens arbejde med organiseret kriminalitet. Analyse- og planlægningsenheden vil desuden kunne bistå ved det kriminalitetsforbyggende arbejde i kredsen, f.eks. SSP-samarbejdet. En række af de nævnte opgaver varetages i dag på regionalt niveau i politiregionernes Regionale Efterforskningsstøttecentre. Med etablering af egentlige analyse- og planlægningsenheder, der overtager de Regionale Efterforskningsstøttecentres opgaver, i alle de nye politikredse vil politiets analytiske arbejde i højere grad kunne nyttiggøres på alle niveauer i politikredsens daglige arbejde.

3.2.3.5. Organiseringen af politikredsens anklagemyndighed

Politikredsens chefanklager vil have det daglige ansvar for ledelsen af politikredsens anklagemyndighed og vil bl.a. stå for den overordnede planlægning og tilrettelæggelse af arbejdet i anklagemyndigheden.

Under chefanklageren vil der være et antal afdelinger, der ledes af linjechefer (politiadvokater), som varetager den konkrete sagsbehandling af straffesager og møder for anklagemyndigheden i retten inden for et eller flere bestemte sagsområder som f.eks. økonomisk kriminalitet, narkotikakriminalitet, miljøsager og andre særlovs-overtrædelser samt drabssager og grovere voldssager. Den nærmere organisering af anklagemyndigheden i de foreslåede nye store politikredse vil i forbindelse med gennemførelsen af politireformen blive drøftet mellem rigsadvokaten, statsadvokaterne og de nye politidirektører med henblik på at fastlægge de overordnede principper for organiseringen af politikredsens anklagemyndighed samtidig med, at der skal være mulighed for, at politidirektøren i den enkelte kreds kan tilpasse den lokale anklagemyndigheds organisering under hensyn til de lokale forhold, f.eks. mængden af sager vedrørende bestemte kriminalitetsformer.

Organiseringen af den lokale anklagemyndighed i forskellige specialafdelinger vil kunne medvirke til at opbygge et stærkere fagligt miljø i den lokale anklagemyndighed med en høj ekspertise hos medarbejderne.

Hvis der inden for bestemte områder er behov for at iværksætte en særlig målrettet indsats i politikredsen, f.eks. rettet mod organiseret kriminalitet eller bestemte kriminelle netværk, vil der lokalt kunne oprettes projektgrupper mv. med deltagelse af medarbejdere både fra politikredsens efterforskningsafdeling og fra anklagemyndigheden. Der vil også på tværs af politikredsene og i samarbejde med statsadvokaterne og rigsadvokaten kunne etableres koordinerende netværk og projektenheder om særlige områder med deltagelse af »nøglemedarbejdere« fra de enkelte politikredse.

For at styrke det faglige miljø i politikredsens anklagemyndighed og ud fra ressourcemæssige hensyn vil det normalt være mest hensigtsmæssigt, at personalet i politikredsens anklagemyndighed samles ét sted i kredsen (på hovedstationen). Lokale forhold vil dog i nogle tilfælde kunne tale for at placere nogle af anklagemyndighedens medarbejdere andre steder i politikredsen. Det vil f.eks. kunne være hensigtsmæssigt ved en intern roteringsordning at placere medarbejdere fra anklagemyndigheden på en politistation i en retskreds, der ikke dækker hovedstationen.

Det bemærkes, at der ikke foreslås nogen ændringer af de gældende regler om, at politipersonale efter politidirektørens bemyndigelse kan varetage visse anklagefunktioner, herunder møde i retten i visse straffesager (f.eks. vedrørende mindre straffelovsovertrædelser og forskellige overtrædelser af færdselsloven), jf. retsplejelovens § 104, stk. 1 (som alene foreslås redaktionelt ændret, jf. lovforslagets § 1, nr. 50).

3.2.4. Politiets beredskab (døgnvagtjeneste)

Hver politikreds vil have en beredskabsafdeling (døgnvagtjeneste), som er på vagt 24 timer i døgnet året rundt. Beredskabets hovedopgave er at løse politiets akutte og udrykningskrævende opgaver samt at foretage patruljering mv.

Som omtalt under pkt. 2.2.2 ovenfor fremgår det af Visionsudvalgets borgerundersøgelse, at borgerne lægger meget stor vægt på politiets responstid (den tid, der går fra politiet bliver tilkaldt og indtil, det kommer tilstede). I overensstemmelse med Visionsudvalgets anbefalinger lægger Justitsministeriet vægt på, at politiets beredskab moderniseres og effektiviseres i forbindelse med gennemførelsen af den foreslåede politireform. Målet vil være at opnå ensartet og kortere responstid end i dag i alle egne af landet.

Vagthavendefunktionerne i hver af de foreslåede nye store politikredse vil blive samlet i én central vagtcentral, der dækker hele politikredsen, og som disponerer over det samlede antal patruljevogne mv. i politikredsen.

Vagtcentralen vil have et samlet overblik over patruljevognenes aktuelle placering og vil dermed hurtigt kunne aktivere den vogn, der er tættest på det sted, som politiet skal frem til. Den centrale vagtcentral vil kunne koordinere placeringen af de kørende patruljer i kredsen, så der er det fornødne antal vogne placeret på steder, hvor der er behov for en særlig målrettet patruljering eller en synlig politiindsats i øvrigt.

Etableringen af en central vagtcentral for politikredsen vil samtidig frigøre personaleressourcer, der hidtil har været anvendt til vagthavendefunktioner mv., til aktiv patruljering eller andet politiarbejde. Medarbejderne i den centrale vagtcentral vil få større praktisk erfaring og rutine, end det er muligt de fleste steder i dag, og det vil yderligere medvirke til at gøre døgnvagtjenesten mere effektiv.

Alle opkald til politikredsen med anmodning om politimæssig bistand vil indgå til den centrale vagtcentral, som prioriterer og disponerer de indkomne opgaver. Politikredsens ledelse vil have ansvaret for, at størrelsen af politikredsens beredskab (døgnvagtjeneste) på grundlag af systematiske målinger og analyser løbende tilpasses omfanget af politiopgaver på forskellige tider af døgnet, ugedagen, måneden mv.

Den daglige ledelse af beredskabet i politikredsen og de konkrete beslutninger om at iværksætte udrykninger mv. vil ligge hos den centrale vagtcentral. De politibetjente, der indgår i beredskabet, vil derimod være stationeret på de forskellige politistationer i kredsen og vil møde på arbejde og foretage patruljetjeneste mv. fra den pågældende station.

Det kørende beredskab (døgnvagtjeneste) vil således udgå fra de forskellige politistationer, men patruljevognene og politipersonalet vil kunne anvendes over hele politikredsen og vil løbende kunne blive indsat dér, hvor der er behov for det.

Afhængig af de lokale forhold vil der på hver politistation kunne være ansat en leder af stationens beredskabsenhed (døgnvagtjenesten), som har det daglige personalemæssige ansvar for de medarbejdere i beredskabs-tjenesten, der møder på arbejde på den pågældende station. Den lokale leder vil kunne have ansvar for kvalitetssikring af arbejdet og ansvaret for at koordinere opgaveløsningen med lokalpolitiet på den pågældende station. Den lokale beredskabsleder vil endvidere efter behov kunne fungere som »kørende vagtleder« på nogle af vagtholdene.

Som led i moderniseringen af politiets beredskab (døgnvagtjeneste) vil der blive anskaffet ny teknologi, der skal understøtte beredskabet på vagtcentralen og i patruljevognene, jf. nærmere herom under pkt. 3.2.7 nedenfor. Det drejer sig om et edb-system til prioritering af opkald, et elektronisk kort, som er linket til disponeringssystemet i vagtcentralen (GIS-system) og GPS i patruljevognene. Vognene vil tillige blive udstyret med GPS-navigation og dataradioer, så vagtcentralen elektronisk kan fremsende oplysninger til vognene. Disse it-systemer vil medvirke til at sikre, at politikredsens patruljevogne effektivt kan dække et langt større geografisk område end i dag.

I forbindelse med den beskrevne modernisering af politiets beredskab (døgnvagtjeneste) vil der af Rigspolitiet og lokalt af politidirektørerne blive fastsat mål for politiets responstider mv., herunder i forhold til kredsenes yderområder. Der vil løbende blive foretaget måling af responstider og opfølgning på, hvordan det sikres, at de fastsatte mål overholdes.

3.2.5. Politiets kontakt med lokalsamfundet

3.2.5.1. Indledning

De enkelte politikredse har i dag et tæt samarbejde med lokalsamfundet. En væsentlig del af det daglige politiarbejde er i dag i langt de fleste politikredse tilrettelagt ud fra principperne om lokal- og nærpolti. Denne form for politiarbejde er navnlig kendetegnet ved, at politiet arbejder med konkrete kriminalitetsproblemer i et tæt samarbejde med lokalsamfundet på grundlag af netværk med deltagelse af repræsentanter for politi og offentlige myndigheder, institutioner, organisationer og enkeltpersoner fra lokalsamfundet (f.eks. beboerrådsformænd, klubledere, forældregrupper mv.).

Som led i det lokale politiarbejde er der i mange politikredse oprettet en eller flere lokal- og nærpoltistationer med en fast bemanning og eventuelt også et landpoliti. Personalet her har normalt et indgående kendskab til lokalmiljøet.

Det overordnede samarbejde mellem politiet og de lokale kommuner på *ledelsesniveau* foregår først og fremmest i lokalnævnet, som udgør rammen for samarbejdet mellem den øverste ledelse af politiet og kommunerne i politikredsen. De nærmere regler for lokalnævnenes sammensætning og opgaver findes i retsplejelovens §§ 115 og 115 a, jf. pkt. 2.1.3 ovenfor. Borgmestrene og politimesteren deltager også i bl.a. beredskabskommissionerne, der varetager den umiddelbare forvaltning af redningsberedskabet mv., og bevillingsnævnene, der behandler sager om alkoholbevillinger.

Ud over lokalsamarbejdet på ledelsesniveau er der på en lang række områder samarbejde og kontakt mellem politiet og kommunerne på sagsbehandlerniveau, f.eks. inden for rammerne af det kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem skole, socialforvaltning og politi (SSP-samarbejdet) og i form af faste kontaktmøder, særlige indsatsgrupper med fokus på potentielle kriminelle (ungdomsbander mv.), bekæmpelse af socialt bedrageri og illegal arbejdskraft.

3.2.5.2. Lokalpolitiets rolle

Justitsministeriet lægger afgørende vægt på, at politiet bevarer og udbygger det fornødne lokalkendskab og en tæt kontakt til lokalsamfundet i de foreslåede nye store politikredse.

Det er væsentligt, at politiet via bl.a. lokal- og nærpoltistationerne opretholder en lokal tilknytning, så politipersonalet fortsat har mulighed for at have et indgående kendskab til, hvad der rører sig i lokalsamfundet. Dette lokalkendskab har erfaringsmæssigt ofte stor betydning for den politimæssige indsats mod de kriminalitetsformer, som generelt er mest generende for borgerne i hverdagen, f.eks. indbrud, vold, hærværk og spirituskørsel mv. Det er også af stor betydning for den kriminalpræventive indsats, at politiet jævnligt færdes i lokalmiljøet og har kendskab til forholdene i lokale bydele og landsbysamfund mv. og til forskellige strømninger i lokale befolkningsgrupper.

Som nævnt i pkt. 3.2.3 ovenfor vil lokalpolitiet i de nye politikredse varetage en stor del af de politiopgaver, der indebærer umiddelbar kontakt mellem borgerne og politiet, f.eks. i forhold til de ovenfor nævnte kriminalitetsformer. Det vil også være en naturlig opgave for lokalpolitiet at varetage de løbende formelle og uformelle kontakter med de enkelte kommuner og det øvrige lokalsamfund mv. Det gælder f.eks. deltagelse i SSP-samarbejdet og andet kriminalitetsforebyggende arbejdesamt efterforskning af kriminalitet, som er særligt knyttet til et lokalmiljø. Som nævnt i pkt. 3.2.2 ovenfor er det udgangspunktet, at de eksisterende tjenestesteder (politistationer mv.) opretholdes i forbindelse med gennemførelsen af den foreslåede ændring af politikredsinddelingen. Lokalpolitiet vil således medvirke til at sikre den nære kontakt mellem politiet og lokalsamfundet, herunder kommunerne. Lokalpolitiet vil være placeret på de forskellige politistationer (både hovedstationen og de øvrige politistationer) i politikredsen, og den daglige leder af den enkelte lokalpolitienhed vil inden for de rammer, som fastsættes af politikredsens ledelse, have mulighed for at prioritere og anvende lokalpolitiets ressourcer på den mest hensigtsmæssige måde i forhold til lokale ønsker og behov. Lederen af lokalpolitiet på den enkelte politistation vil i vidt omfang kunne fungere som kontaktperson i det daglige for den pågældende kommune, herunder i forbindelse med det lokale kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem politiet og kommunen (SSP-samarbejdet mv.), og herudover vil det i nogle tilfælde kunne være naturligt, at f.eks. borgmesteren tager kontakt til chefen for politikredsens lokalpoliti eller eventuelt chefpolitiinspektøren om større spørgsmål af hastende karakter.

De foreslåede nye store politikredse vil samtidig give væsentlig bedre muligheder for i kortere eller længere tid at styrke politiindsatsen i bestemte områder af politikredsen, hvis der opstår problemer, som ikke kan klares inden for den pågældende lokalpolitienheds rammer.

3.2.5.3. SSP-samarbejdet mv.

Det lokale samarbejde mellem skole, socialforvaltning og politi – SSP-samarbejdet – udgør i dag krumtappen i det lokale kriminalpræventive arbejde i forhold til børn og unge.

Målsætningen for SSP-samarbejdet er at opbygge, anvende og vedligeholde et lokalt netværk, der har kriminalpræventiv indvirkning på børns og unges dagligdag. SSP-samarbejdet giver mulighed for at opfange faresignaler og udviklingstendenser i kriminaliteten og i børns og unges levevilkår så tidligt, at der kan gøres en indsats for at hindre, at de unge kommer ud i en kriminel løbebane. Samtidig er SSP-samarbejdet et velegnet forum til at afklare, hvilke muligheder for forebyggende arbejde der er lokalt for de involverede myndigheder. SSP-samarbejdet kan desuden gennem projekter være med til at modvirke, at der opstår grupper eller bander af unge med kriminel adfærd.

SSP-samarbejdet omfatter også unge over 18 år (det såkaldte SSP+), og derfor indgår det som et væsentligt led i det forebyggende arbejde at samarbejde med erhvervsvirksomheder i lokalområdet om at skaffe lære- eller arbejdspladser til unge, som har behov for en særlig støttende indsats.

SSP-samarbejdet mellem de foreslåede nye store politikredse og de større kommuner, som etableres pr. 1. januar 2007, bør fortsætte og søges udbygget yderligere med vægt på et tæt samarbejde med hver enkelt kommune i politikredsen. Det vil endvidere være naturligt mere generelt at overveje den fremtidige organisering af det kriminalpræventive arbejde, herunder arbejdet i SSP-regi, og disse spørgsmål overvejes allerede bl.a. i Det Kriminalpræventive Råd.

Som led i det lokale kriminalitetsforebyggende arbejde bør politidirektørerne fremover desuden tage initiativ til, at der for hver politikreds udarbejdes en særlig plan for en strategisk kriminalpræventiv indsats over for børn og unge i kredsen. En sådan overordnet strategisk plan vil bl.a. kunne omfatte følgende emner:

- Et systematisk forløb med en *generel indsats*, der bør finde sted løbende under børnenes og de unges opvækst med inddragelse af skoler, klubber, ungdomsskoler og andre ungdomsuddannelsessteder mv. Det vil f.eks. kunne omfatte oplysningskampagner, særlige SSP-dage, faste møder mellem politiets og kommunernes SSP-medarbejdere og forældrebestyrelser i børneinstitutioner og på skoler, fælles aktiviteter som led i skolernes projektarbejde mv.
- En *specifik indsats* rettet mod udsatte grupper af børn og unge, som er ved at udvikle en kriminel adfærd. Den specifikke indsats vil naturligt kunne gennemføres i samarbejde med f.eks. lokale fædregrupper, skoler, ungdomsklubber mv., og der kan iværksættes opsøgende gadearbejde mv.
- En *individerorienteret indsats* i forhold til unge, som allerede har begået kriminalitet, med henblik på at forebygge, at de pågældende begår ny kriminalitet. Den individerorienterede indsats vil bl.a. kunne omfatte egentlig behandling mv. Indsatsen vil også kunne sigte mod, at de pågældende personer får nye sociale relationer uden for deres hidtidige miljø, f.eks. ved et samarbejde med det lokale erhvervsliv om praktikpladser mv.

Der henvises endvidere til forslaget til retsplejelovens § 113 om en årlig lokal samarbejdsplan, jf. lovforslagets § 1, nr. 54, og bemærkningerne hertil.

3.2.5.4. Kredsråd

Visionsudvalget anbefaler i sin rapport, at samarbejdet mellem politi og kommuner bliver styrket inden for de nuværende lokalnævns rammer. Justitsministeriet er for så vidt enig heri, men foreslår at ændre de formelle rammer for samarbejdet med henblik på at opnå en yderligere styrkelse af kontakten mellem politiet og lokalsamfundet. Det foreslås på den baggrund, at der i hver politikreds etableres et nyt *kredsråd*, der skal afløse det nuværende lokalnævn, jf. forslaget til retsplejelovens § 111 (jf. lovforslagets § 1, nr. 54, og bemærkningerne her-til).

Det foreslås, at kredsrådet skal sammensættes af politidirektøren og borgmestrene i de kommuner, som politikredsen omfatter. Hermed vil kredsrådet fungere som det centrale ledelsesforum, hvor den øverste ledelse hos politi og kommuner har lejlighed til at drøfte spørgsmål af fælles interesse.

Efter etablering af en ny kommunal struktur med færre og større kommuner og med de foreslåede nye store

politikredse vil der efter Justitsministeriets opfattelse ikke være behov for at videreføre den gældende ordning i lokalnævnene, hvorefter de befolkningsmæssigt store kommuner har flere repræsentanter end kommuner med et mindre befolkningsgrundlag. Med henblik på at fremhæve politidirektørens selvstændige ansvar for tilrettelæggelsen af politiets samarbejde med kommunerne i politikredsene, foreslås det, at politidirektøren er formand for kredsrådet i politikredsen. Kommunerne bør være repræsenteret af de pågældende borgmestre. Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke behov for at videreføre ordningen fra lokalnævnene, hvorefter der deltager to repræsentanter for politikredsens personale i nævnets møder. Denne regel har bl.a. baggrund i, at lokalnævnet oprindelig behandlede klager over politipersonalets adfærd i tjenesten. Sådanne klager behandles imidlertid nu af politiklagenævnene.

Der findes i dag ikke regler om, at lokalnævnet skal afholde et vist antal møder. Med henblik på at understrege kredsrådenes funktion som det centrale kontaktforum for den øverste ledelse hos det lokale politi og kommunerne foreslås det at indføre i loven, at kredsådene skal mødes mindst 4 gange årligt. Kredsådene vil naturligvis kunne afholde flere møder efter behov.

Det foreslås, at kredsrådet skal drøfte alle spørgsmål af almindelig karakter vedrørende politiets virksomhed og organisation i politikredsen. Det vil navnlig være relevant at drøfte områder, hvor der er behov for at sikre sammenhæng i politiets og kommunernes opgavevaretagelse, f.eks. med hensyn til indsatsen over for truede og belastede børn og unge. Kredsrådet skal drøfte organisatoriske spørgsmål af særlig betydning for lokalsamfundet, f.eks. ændringer i stationsdistrikter og åbningstider mv.

Efter forslaget skal kredsrådet endvidere drøfte kriminalitetsudviklingen og den lokale kriminalitetsforebyggelse mv. i politikredsen, og det vil ofte kunne ske på grundlag af politiets analyser af karakteren, omfanget og udviklingen i kriminalitetsproblemerne i de forskellige dele af politikredsen.

Kredsrådet skal efter forslaget ligesom de nuværende lokalnævn virke for, at der gives lokalbefolkningen oplysning om politiets virksomhed i kredsen, herunder f.eks. om kriminalpræventive tiltag.

Det foreslås, at politidirektøren skal afgive en årlig skriftlig redegørelse til kredsrådet vedrørende politiets virksomhed i det forløbne år. Dette vil f.eks. kunne ske i forbindelse med, at politikredsens årsberetning sendes til kredsrådet. Det vil være naturligt, at politidirektøren herudover løbende udarbejder statusrapporter og lignende til kredsrådet vedrørende den almindelige politiindsats i kredsen og/eller den konkrete indsats på specifikke fokusområder.

Det foreslås, at kredsrådet ligesom de nuværende lokalnævn kan afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende politikredsens almindelige organisation, og at kredsrådet kan henstille til politidirektøren, at politiet for et begrænset tidsrum særligt skal lægge vægt på løsningen af bestemte opgaver med hensyn til opretholdelsen af sikkerhed, fred og orden i politikredsen.

Der henvises i øvrigt til forslaget til retsplejelovens §§ 111 og 112, jf. lovforslagets § 1, nr. 54, og bemærkningerne hertil.

3.2.5.5. Lokal samarbejdsplan

Det er vigtigt, at alle relevante lokale aktører i de foreslåede nye politikredse bliver inddraget i samarbejdet om de opgaver, som løses bedst i et samvirke mellem politiet og lokalsamfundet.

Med henblik på yderligere at forankre og styrke denne inddragelse foreslås det, at politidirektøren fremover skal udarbejde en samlet *plan for samarbejdet* mellem politiet og kommunerne, andre offentlige myndigheder, interesseorganisationer, foreninger mv. i politikredsen.

Den lokale samarbejdsplan bør udarbejdes af politidirektøren for et år ad gangen efter forudgående drøftelse i kredsrådet. Planen skal således mindst én gang årligt tages op i kredsrådet med henblik på at sikre, at planen fortsat sikrer den bedst mulige ramme. Planen skal efter forslaget offentliggøres, og det vil f.eks. kunne ske på politikredsens hjemmeside. Samarbejdsplanen vil dermed kunne bruges som reference for lokalsamfundet og som inspiration for andre politikredse.

Den lokale samarbejdsplan bør indeholde en nærmere beskrivelse af, hvordan lokalsamarbejdet er eller vil blive organiseret og gennemført i politikredsen. Planen bør omhandle de væsentligste lokale samarbejdsområder og samarbejdsfora, herunder det lokale kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem politiet og de enkelte kommuner (SSP-samarbejdet mv.), men der vil i øvrigt være meget frie rammer for, hvordan politidirektørerne i samråd med kredsrådet vil udforme samarbejdsplanen.

Udarbejdelsen af en overordnet samarbejdsplan vil naturligvis kunne suppleres med en fortsat udvikling og

styrkelse af de mange uformelle kontakter og erfaringsudveksling mellem politi og kommuner mv. Der vil også løbende kunne opstå nye samarbejdsfora, selv om disse ikke er beskrevet i samarbejdsplanen. I forbindelse med den løbende opfølgning på samarbejdsplanen vil nye væsentlige samarbejdsformer og samarbejdsfora kunne medtages i en revideret samarbejdsplan.

Der henvises i øvrigt til forslaget til retsplejelovens § 113 (jf. lovforslagets § 1, nr. 54, og bemærkningerne hertil).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 54 (kapitel 11)

Som nærmere beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1.1 (afsnit II) foreslås det, at den nuværende specielle ledelsesstruktur i politiet ændres til en sædvanlig »direktoratsmodel«, hvorefter der som udgangspunkt etableres et sædvanligt administrativt over-/underordningsforhold mellem Justitsministeriet, rigspolitichefen og politidirektørerne. Med henblik herpå foreslås det at nyaffatte retsplejelovens kapitel 11 om politimyndigheden, så det fremgår af loven, at der gælder et sædvanligt over-/underordningsforhold mellem justitsministeren, rigspolitichefen og politidirektørerne for så vidt angår varetagelsen af politiets opgaver, jf. forslaget til retsplejelovens §§ 108-110. Det følger af de foreslåede bestemmelser, at Rigspolitiet fremover under ansvar over for justitsministeren som udgangspunkt vil fungere som en overordnet styrelse for dansk politi, mens det daglige politiarbejde som udgangspunkt varetages i politikredsene.

Den foreslåede nyordning vedrørende politiets økonomi- og personaleforvaltning og administrative forhold i øvrigt, der navnlig indebærer, at politidirektørerne (som noget nyt) i vidt omfang vil have ansvaret for politikredsenes økonomiforvaltning, personaleadministration mv., vil herefter kunne gennemføres administrativt. Den foreslåede nyordning er beskrevet nærmere i pkt. 3.2.1.1 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger. For at kunne gennemføre omlægningen af politiets ledelsesstruktur foreslås det, at en række af de nuværende bestemmelser i retsplejelovens kapitel 11 ophæves. Det drejer sig navnlig om § 110, stk. 1, der indebærer, at en række administrative opgaver mv. særligt henlægges til rigspolitichefen samt § 113, stk. 5, og § 114, stk. 3-5, der indeholder regler, som bemyndiger justitsministeren eller rigspolitichefen til at fastsætte særlige bestemmelser om visse administrative forhold mv., jf. nedenfor under bemærkningerne til forslaget til §§ 108-109.

Herudover foreslås en række af de nuværende bestemmelser i retsplejelovens kapitel 11 ophævet med den begrundelse, at reglerne ikke længere er tidssvarende eller af andre grunde – herunder, at de pågældende spørgsmål er reguleret i anden lovgivning – har mistet deres betydning. Det drejer sig navnlig om retsplejelovens § 109, stk. 2, stk. 3, 2. led, og stk. 4, og § 113, stk. 4, 1. pkt. (der forudsætter, at politiets personale bestemmes ved normeringslov), § 110, nr. 1, 2. pkt. (særlig procedureregel ved forflyttelse af polititjenestemænd), § 111, stk. 2, 2. pkt. (krav om, at politimestre skal bo i deres politikreds), § 111, stk. 3 (politimestres pligt til midlertidig at varetage et sideordnet embede), § 113, stk. 1 (krav om uberygtethed og vederhæftighed for ansatte i politiet), §§ 116 og 117 (overgangsregler i forbindelse med oprettelsen af det rent statslige enhedspoliti i 1938) og § 118, stk. 2 (om grænsegendarmetiet). Forslaget om at ophæve disse regler bygger navnlig på Politikommissionens forslag i betænkning nr. 1409/2002, jf. betænkningen side 248-272.

Retsplejelovens § 109, stk. 2, stk. 3, 2. led, og stk. 4, og § 113, stk. 4, 1. pkt., indeholder regler, der vedrører normeringen mv. af politiets personale på årlige normeringslove. Fastsættelse af personalets størrelse og fordeling i grader ved særskilte normeringslove blev afskaffet pr. 1. juli 1969 i forbindelse med, at tjenestemandsløven trådte i kraft. Politikommissionen anfører, at de nævnte bestemmelser herefter må anses for overflødige, jf. betænkningen side 250-253.

Retsplejelovens § 110, nr. 1, 2. pkt., indeholder en særlig procedureregel om, at der inden forflyttelse af en polititjenestemand udover en erklæring fra vedkommende politimester (politidirektør) skal indhentes en erklæring fra den pågældende tjenestemand. Politikommissionen anfører, at en sådan partshøringspligt ved forflyttelse allerede følger af de almindelige partshøringsregler i forvaltningsloven mv., og kommissionen finder det derfor overflødigt at opretholde en sådan procedureregel i retsplejeloven, jf. betænkningen side 249-250.

Efter retsplejelovens § 111, stk. 2, 2. pkt., må politimestrene (politidirektøren) ikke uden justitsministerens tilladelse have bopæl uden for vedkommendes politikreds. Ved lov nr. 1079 af 20. december 1995 blev et tilsvarende krav for byretsdommere ophævet med henblik på at sikre en mere fleksibel udnyttelse af domstolenes ressourcer.

Politikommissionen anfører, at beredskabsmæssige hensyn kan føre til, at der også fremover vil være behov

for, at tjenestestedet hurtigt og effektivt kan komme i forbindelse med politimesteren, og at der efter omstændighederne vil kunne være behov for, at politimesteren med kort varsel kan indfinde sig på tjenestestedet. Moderne kommunikationsmidler indebærer imidlertid, at det er muligt at komme i forbindelse med tjenestestedet, uanset om politimesteren befinder sig på sin bopæl eller er på vej til eller fra tjenestestedet. Endvidere gør moderne transportmidler kombineret med en forbedret infrastruktur det normalt muligt for politimesteren med kort varsel at indfinde sig på tjenestestedet, selv om den pågældende ikke har bopæl inden for selve politikredsen. Politikommissionen fremhæver i øvrigt, at det helt generelt må tillægges betydning, at den enkelte politimester gennem deltagelse i aktiviteter i lokalsamfundet dels får indblik i forholdene i den pågældende politikreds, dels af borgerne opleves som nærværende i kredsen. Disse forhold kan imidlertid efter kommissionens opfattelse ikke begrunde, at det gældende bopælskrav opretholdes. På den baggrund foreslår Politikommissionen, at kravet om bopælspligt for politimestrene (politidirektøren) ophæves, jf. betænkningen side 255-257.

Efter retsplejelovens § 111, stk. 3, har en politimester efter justitsministerens bestemmelse foruden sit eget embede pligt til midlertidig at beklæde et andet politimesterembede, når vedkommende politimester har forfald eller embedet er ledigt. Efter Politikommissionens opfattelse må bestemmelsen anses for overflødig ved siden af den almindelige regel i tjenestemandslovens § 11 om, at en tjenestemand inden for sit ansættelsesområde har pligt til at gøre midlertidig tjeneste i en stilling, der er sideordnet med eller højere end hans egen, jf. betænkningen side 257-259.

Efter retsplejelovens § 113, stk. 1, kræver ansættelse i politiets tjeneste, at de pågældende er uberygtede og vederhæftige. Efter Politikommissionens opfattelse er kravet om uberygtethed og vederhæftighed så selvfølgelig, at det ikke er påkrævet, at det fremgår af loven, jf. betænkningen side 260-265. Som det også er fremhævet af politikommissionen, tilsigtes der med forslaget om ophævelse af bestemmelsen i § 113, stk. 1, ikke nogen ændring af den gældende praksis med hensyn til almindelige habilitetskrav for ansættelse i politiet.

Retsplejelovens §§ 116 og 117 indeholder bestemmelser om overgangsregler i forbindelse med politiets overgang til staten. Politikommissionen anfører, at bestemmelserne i vidt omfang har udtømt deres indhold og bør ophæves, jf. betænkningen side 266-267. For så vidt angår ophævelsen af overgangsreglen i § 117, stk. 1, hvor efter staten fra den 1. april 1938 overtager pensioneringen af samtlige på dette tidspunkt fastansatte kommunale polititjenestemænd, forudsætter Politikommissionen dog, at afholdelse af sådanne pensioner vil ske ved, at der inden lovens ikrafttræden optages en tekstanmærkning herom på finansloven, hvis der måtte være personer (eller deres ægtefælle), som fortsat modtager pension efter denne regel.

Efter retsplejelovens § 118, stk. 1, yder Grænsegendarmeriet politiet bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem justitsministeren og finansministeren. Toldgrænsekorpsset, som efter 1952 var betegnelsen for Grænsegendarmeriet, blev i 1967 en del af toldvæsenet, og derefter ophørte korpsset som en selvstændig myndighed. Politikommissionen foreslår derfor, at bestemmelsen ophæves, jf. betænkningen side 267-269.

Lovforslaget er som nævnt på disse punkter udformet i overensstemmelse med Politikommissionens forslag. Særligt med hensyn til ophævelse af bopælskravet for politimestre, jf. retsplejelovens § 111, stk. 2, 2. pkt., bemærkes, at det med de nuværende kommunikationsmidler og transportmuligheder ikke kan anses for tidssvarende at fastholde et lovbestemt krav om, at politikredsens øverste chef skal bo i politikredsen, selv om der med den foreslåede politireform etableres større politikredse. Det vil imidlertid kunne indgå i helhedsvurderingen ved ansættelse af en politidirektør, om den pågældende har mulighed for inden for rimelig tid at komme frem til politikredsens hovedstation. For så vidt angår den foreslåede ophævelse af § 117, stk. 1, bemærkes, at den ovennævnte tekstanmærkning vil blive søgt optaget på finansloven for 2007, hvis der måtte være personer (eller deres ægtefælle), som fortsat modtager pension efter denne regel.

Forslaget til det nye kapitel 11 i retsplejeloven indeholder herefter navnlig regler om kompetenceforholdene i politiet (§§ 108-110), landets inddeling i politikredse (§ 110, stk. 1) og om rammerne for politiets samarbejde med lokalsamfundet (§§ 111-113). Herudover videreføres i §§ 114-115 reglerne om henholdsvis videregivelse af oplysninger som led i SSP-samarbejdet og om sognefogeders bistand til politiet.

Til § 108

Forslaget til *stk. 1* fastslår, at justitsministeren er politiets øverste foresatte og udøver sin beføjelse gennem rigspolitichefen og politidirektørerne. Bestemmelsen svarer til den gældende § 109, stk. 1, i retsplejeloven med den

redaktionelle ændring, der følger af, at betegnelsen for de øverste chefer i politikredsene foreslås ændret fra politimester til politidirektør. Justitsministeren vil således fortsat være den øverste ansvarlige for politiet.

Det følger af bestemmelsen, at justitsministeren vil være overordnet rigspolitichefen og politidirektørerne med et sædvanligt administrativt over-/underordningsforhold i relation til varetagelsen af politiets opgaver. Med hensyn til det operative politiarbejde vil politikredsene ikke længere referere direkte til Justitsministeriet, men til rigspolitichefen, der fremover vil være almindelig overordnet myndighed i forhold til politikredsene, jf. forslaget til retsplejelovens § 109. Justitsministeriet vil fremover som udgangspunkt ikke længere være klageinstans i forhold til politidirektørerne, men vil alene være klageinstans i forhold til rigspolitichefen, jf. også forslaget til § 109, stk. 2-4, og bemærkningerne hertil samt pkt. 3.2.1.4 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Justitsministeren vil have de sædvanlige instruktionsbeføjelser i forhold til underordnede myndigheder og vil således i medfør af over-/underordningsforholdet kunne give generelle og konkrete tjenestebefalinger til rigspolitichefen og politidirektørerne om udførelse af deres virksomhed. Det er forudsat, at Justitsministeriets overordnede styring af politiet fremover sker gennem rigspolitichefen, herunder gennem den årlige direktørkontrakt med mål og krav til dansk politi, der indgås mellem Justitsministeriet og rigspolitichefen, og at Justitsministeriet ligesom i dag er meget tilbageholdende med at gribe ind i konkrete sager, der er under behandling hos Rigspolitiet og i politikredsene. Generelle retningslinjer for politiets virksomhed vil fremover som udgangspunkt blive fastsat af rigspolitichefen, men f.eks. i forbindelse med vedtagelse af ny lovgivning, politiske handlingsplaner mv. vil det dog fortsat kunne være hensigtsmæssigt, at Justitsministeriet udsteder en cirkulæreskrivelse eller lignende med generelle retningslinjer til politiet, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1.1 (afsnit II).

Det foreslås at ophæve bestemmelsen i retsplejelovens § 113, stk. 5, hvorefter justitsministeren træffer nærmere bestemmelser om politiets uddannelse og dets uniformering og udrustning. Bestemmelsen er overflødig, idet regler af denne karakter fremover vil kunne fastsættes af Justitsministeriet eller Rigspolitiet i kraft af over-/underordningsforholdet.

Der er heller ikke behov for at videreføre den særlige bemyndigelsesbestemmelse i § 114, stk. 4, hvorefter justitsministeren kan overdrage en politimæssig opgave af særlig beskaffenhed til en særlig udpeget tjenestemand. Det samme gælder bestemmelsen i retsplejelovens § 114, stk. 5, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler for politimestres (politidirektørens) forhold til anklagemyndigheden og rigspolitichefen og for disse myndigheders indbyrdes samvirke. Sådanne bestemmelser kan fremover fastsættes af justitsministeren i kraft af det almindelige over-/underordningsforhold i forhold til både politiet og anklagemyndigheden, jf. her ved retsplejelovens § 98 (som ikke ændres).

Det foreslås at ophæve bestemmelsen i retsplejelovens § 109, stk. 3, 1. led, hvorefter politiets virksomhed udøves af et for hele riget fælles politikorps. Denne bestemmelse om, at politikorpset er fælles for hele riget stammer fra overgangen fra kommunale politikorps til et statsligt enhedspoliti, og den har i dag ingen betydning.

Med det foreslåede 2. pkt. slås det fast, at der skal være en løbende dialog mellem rigspolitichefen og politidirektørerne – lederne af de foreslåede nye store politikredse – om alle generelle spørgsmål vedrørende politiets virksomhed. Det er forudsat, at dialogen navnlig foregår på faste fælles møder mellem rigspolitichefen og politidirektørerne. Denne »koncernledelse« har ikke nogen formel beslutningskompetence, men det ligger i ordningen, at rigspolitichefen normalt ikke bør træffe væsentlige beslutninger, der har generel betydning for politikredsene, uden forudgående drøftelse i »koncernledelsen«. »Koncernledelsens« møder ledes af rigspolitichefen. Politidirektørerne kan bede om at få bestemte spørgsmål drøftet i »koncernledelsen«. Det er forudsat, at rigsadvokaten deltager i møderne, når der drøftes administrative spørgsmål mv., som har betydning for anklagemyndigheden, og at rigsadvokaten også kan bede om at få bestemte spørgsmål drøftet på et møde i »koncernledelsen«.

I »koncernledelsen« drøftes således bl.a. spørgsmål om tilrettelæggelsen, koordineringen og opfølgningen af landsdækkende politimæssige initiativer og indsatser, og man vil løbende kunne drøfte behovet for nye initiativer på baggrund af bl.a. oplysninger om kriminalitetsudviklingen og kriminalitetsmønstre på bestemte områder eller f.eks. på baggrund af erfaringer i politikredsene. Endvidere drøftes generelle personalepolitiske spørgsmål og generelle administrative spørgsmål vedrørende tilrettelæggelsen af politiets og anklagemyndighedens økonomiforvaltning, it mv. samt spørgsmål, der vedrører opfyldelsen af mål, som er fastsat i bl.a. politiets flerårsaftale.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1.1 og 4.1 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger. I pkt. 4.1 (afsnit II) er der redegjort for »koncernledelsens« rolle i forbindelse med den praktiske gennemførelse af den foreslåede politireform.

Til § 109

Efter *stk. 1* har rigspolitichefen ansvar for politiets virksomhed i hele landet og fører tilsyn med politidirektørerne. Rigspolitichefen vil således fremover være almindelig overordnet myndighed i forhold til politikredsens varetagelse af politiets opgaver. Det ligger samtidig i den foreslåede ordning, at Rigspolitiet som udgangspunkt vil fungere som en overordnet styrelse for dansk politi. Rigspolitichefen skal efter bestemmelsen under ansvar over for justitsministeren sikre, at politiet i hele landet udfører de opgaver, det er pålagt. Som anført i de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1.1 (afsnit II) ligger det desuden i den »direktoratsmodel«, som lovforslaget lægger op til, at rigspolitichefen vil få ansvaret for, at politiet i hele landet opfylder de politiske mål og krav, som fastlægges i politiets flerårsaftale mv., og forvaltes økonomisk forsvarligt i overensstemmelse med de bevillings-

mæssige regler. Der vil som anført i de almindelige bemærkninger blive indgået en årlig direktørkontrakt mellem Justitsministeriet og rigspolitichefen med mål for og krav til dansk politi.

Etableringen af et sædvanligt administrativt over-/underordningsforhold mellem rigspolitichefen og politidirektørerne indebærer, at rigspolitichefen kan fastsætte generelle og konkrete tjenestebefalinger om politiets forhold. Det gælder generelt for så vidt angår politifaglige forhold, og det vil herudover også gælde for så vidt angår administrative og økonomiske forhold mv. Det forudsættes, at rigspolitichefen er tilbageholdende med at gribe ind i politikredsens sagsbehandling og tilrettelæggelse af det daglige arbejde, idet det er et væsentligt formål med den foreslåede politireform, at politidirektørerne får en høj grad af selvstændighed og kompetence, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1.1 og 3.2.1.5 (afsnit II) om den fremtidige ordning vedrørende styring og ledelse af politiet og anklagemyndigheden.

Rigspolitichefen skal efter *stk. 1, 2. pkt.*, føre tilsyn med politidirektørerne for så vidt angår politikredsens opgavevaretagelse på det politimæssige område. Der er tale om et almindeligt tilsyn med politidirektørerne i overensstemmelse med det over-/underordningsforhold, der etableres. Tilsynet vedrører således ikke – som efter den gældende § 114, *stk. 2, 1. led*, som ikke videreføres – kun den almindelige tilrettelæggelse af politiets arbejde, men også behandlingen af konkrete sager. Det vil fortsat være rigsadvokaten, der via statsadvokaterne fører tilsyn med udførelsen af de opgaver, der hører under anklagemyndigheden, jf. retsplejelovens § 99, *stk. 2*, og § 101, *stk. 2* (som ikke ændres).

Som følge af over-/underordningsforholdet mellem rigspolitichefen og politidirektørerne vil rigspolitichefen som noget nyt blive klageinstans i forhold til politidirektørerne for så vidt angår politifaglige spørgsmål. Det gælder bl.a. politidirektørernes afgørelser i forbindelse med politiets dispositioner uden for strafferetsplejen i medfør af politiloven, herunder f.eks. påbud med henblik på at afværge fare, frihedsberøvelse, pålæg i forbindelse med demonstrationer og stikprøvevisitation mv., jf. pkt. 3.2.1.4 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Som led i den tilsigtede nyordning vedrørende ledelsen og styringen af politiet og anklagemyndigheden, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1.1 og 3.2.1.5 (afsnit II), foreslås det at ophæve den gældende regel i § 110, *stk. 1*, i retsplejeloven, der opregner en række administrative og nogle særlige operative opgaver, som skal være henlagt under rigspolitichefen. Det foreslås også at ophæve reglen i § 114, *stk. 2*, hvorefter rigspolitichefen kan give almindelige bestemmelser om tilrettelæggelsen af politiets arbejde, og reglen i § 114, *stk. 3*, hvorefter rigspolitichefen efter forhandling med vedkommende politimestre (politidirektøren) i tilfælde, hvor en politiundersøgelse eller anden politimæssig opgave nødvendiggør et samarbejde mellem flere politikredse eller kræver særlige forholdsregler, kan træffe de foranstaltninger, som måtte findes påkrævede. Justitsministeren og rigspoliti-

chefen vil fremover kunne træffe bestemmelse om sådanne spørgsmål i kraft af over-/underordningsforholdet. Det foreslås i *stk. 2* i overensstemmelse med det toinstansprincip, der bl.a. gælder inden for anklagemyndigheden, at rigspolitichefens afgørelser i anden instans – dvs. rigspolitichefens afgørelser i klagesager over afgørelser truffet af politidirektøren som første instans, herunder i visse disciplinærsager og andre ansættelses- og personalesager – ikke skal kunne påklages til justitsministeren. Derimod kan afgørelser truffet af rigspolitichefen som første instans påklages til justitsministeren med de undtagelser, der følger af det foreslåede *stk. 3*. Den foreslåede begrænsning i adgangen til at klage over rigspolitichefens afgørelser i anden instans afskærer

ikke Justitsministeriet fra som tilsynsmyndighed at gribe ind i konkrete sager, hvis der er truffet en forkert afgørelse eller begået grovere sagsbehandlingsfejl.

Det foreslåede *stk. 3* viderefører de gældende regler i retsplejelovens § 110, *stk. 2*, om klagebegrænsning i visse ansættelses- og personalesager med den ændring, at reglerne fremover kun vil omfatte rigspolitichefens afgørelser i første instans, idet det i *stk. 2* som nævnt foreslås generelt, at rigspolitichefens afgørelser i anden instans ikke skal kunne påklages til justitsministeren.

I *stk. 4* foreslås det, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at politidirektørernes afgørelser om nærmere angivne spørgsmål ikke skal kunne påklages til rigspolitichefen. Denne bemyndigelsesbestemmelse tager sigte på særlige områder, hvor det vil være mest hensigtsmæssigt, at politidirektørernes afgørelser påklages til Justitsministeriet.

Justitsministeriet agter i henhold til den foreslåede bestemmelse at fastsætte regler om, at politidirektørernes afgørelser vedrørende flagning og i medfør af lov om spillekasinoer ikke kan påklages til rigspolitichefen, men direkte til Justitsministeriet. Om begrundelsen herfor henvises til pkt. 3.2.1.4 (afsnit II) lovforslagets almindelige bemærkninger.

En afskæring af klageadgangen til rigspolitichefen i medfør af det foreslåede *stk. 4* vil indebære, at rigspolitichefen heller ikke vil kunne give politidirektørerne generelle retningslinjer eller konkrete pålæg om behandlingen af de pågældende sager.

Til § 110

Bestemmelsen angår inddelingen af landet i politikredse og ledelsen heraf. Efter det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, inddeles landet fremover i 12 politikredse. Den nærmere politikredsinddeling fremgår af lovforslagets § 110 og af bilag 2 til lovforslaget. Der henvises i øvrigt om den foreslåede reform af politikredsstrukturen til pkt. 3.2.2 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Stk. 1, 2. pkt., svarer til den gældende bestemmelse i § 111, *stk. 1, 2. pkt.* Justitsministeren kan efter bestemmelsen foretage forandringer i politikredsenes område, medmindre forandringen indebærer oprettelse eller nedlæggelse af en politikreds. Justitsministeren vil i givet fald udsende en samlet fortegnelse over politikredsenes med angivelse af området for hver kreds. Justitsministeriet finder det ikke nødvendigt at videreføre den udtrykkelige regel herom i den gældende lovs § 111, *stk. 1, 3. pkt.*

Efter *stk. 2* ledes hver politikreds af en politidirektør, der har ansvar for politiets virksomhed i den pågældende politikreds (under ansvar over for justitsministeren og rigspolitichefen). Bestemmelsen erstatter den gældende § 114, *stk. 1*, i retsplejeloven.

Efter den foreslåede bestemmelse vil politidirektøren ligesom politimestrene i dag have ansvar for tilrettelæggelsen af politiets operative opgaver inden for den pågældende politikreds, herunder tilrettelæggelse – inden for de nævnte rammer – af politiets beredskab (døgnvagtjeneste), efterforskning og nær- og lokalpolitiets organisering. Politidirektøren vil skulle udøve sine beføjelser inden for rammerne af bl.a. en resultatkontrakt med rigspolitichefen og generelle retningslinjer og konkrete direktiver fra rigspolitichefen og eventuelt Justitsministeriet, jf. herom lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1.2 (afsnit II). Efter den foreslåede bestemmelse vil politidirektøren have ansvaret for politikredsenes økonomiforvaltning, personaleadministration mv., jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1 (afsnit II).

I alle spørgsmål vedrørende politiets virksomhed i politikredsen vil politidirektøren som udgangspunkt referere til rigspolitichefen. For så vidt angår anklagemyndighedens opgaver i politikredsen vil politidirektørerne – ligesom politimestrene i dag – referere til den regionale statsadvokat, jf. retsplejelovens § 101 (som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 48).

Politidirektørerne vil indgå i politiets »koncernledelse«, hvor politidirektørerne og rigsadvokaten i det omfang der drøftes administrative spørgsmål mv., som har betydning for anklagemyndigheden, jævnligt mødes med rigspolitichefen med henblik på at drøfte spørgsmål vedrørende politiets virksomhed og bl.a. koordineringen af politiets samlede indsats i hele landet, jf. herved forslaget til retsplejelovens § 108, 2. pkt., og bemærkningerne hertil.

Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 112, *stk. 2, 1. pkt.*, om normering af antallet af politifuldmægtige mv. foreslås ikke videreført. Der er ikke behov for særlig lovregulering af dette spørgsmål, bl.a. også i lyset af den nyordning vedrørende administrationen af det juridiske personale i politiet og anklagemyndigheden, som er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1.5 (afsnit II). De gældende bestemmelser i retsplejelovens § 112, *stk. 1 og 2*, vedrørende politimesterens (politidirektørens) kompetence til at fastsætte

tjenesteområderne for personalet i kredsens mv. foreslås heller ikke videreført, idet denne beføjelse fremover alene bør følge af politidirektørens almindelige ledelseskompetence som kredsens øverste chef.

I politidirektørens fravær har vicepolitidirektøren efter stk. 3 den øverste ledelse af politiet i politikredsen. Bestemmelsen erstatter de gældende bestemmelser i § 112, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 3. pkt., hvorefter en politifuldmægtig – i København en politiinspektør – i politimesterens, henholdsvis politidirektørens, fravær har den øverste ledelse af politiet i politikredsen. I Københavns Politi vil der indtil videre være flere vicepolitidirektører, og det forudsættes, at politidirektøren her bestemmer, hvem af vicepolitidirektørerne der fungerer som politidirektørens stedfortræder.

Til § 111

Den foreslåede bestemmelse vedrører sammensætningen af de nye kredsråd, der efter forslaget erstatter de nuværende lokalnævn. Sammen med forslaget til retsplejelovens § 112 vedrørende kredsrådets opgaver og virksomhed erstatter den foreslåede bestemmelse den formelle ramme for samarbejdet mellem politiet og kommunerne på ledelsesniveau. Bestemmelserne træder i stedet for de gældende bestemmelser om lokalnævnene i retsplejelovens §§ 115 og 115 a.

Efter *stk. 1* skal der i hver af de 12 nye politikredse oprettes et kredsråd vedrørende politiets virksomhed.

Efter *stk. 2* består kredsrådet af politidirektøren og borgmestrene i de kommuner, som politikredsen omfatter. Kommunerne inden for samme politikreds vil således være ligeligt repræsenteret uanset forskelle i indbyggertal, og det understreger de nye kredsråds funktion som det centrale overordnede samarbejdsforum for politi og kommuner.

Den foreslåede bestemmelse indebærer sammenholdt med den nye kommunale struktur og den foreslåede nye politikredsstruktur (jf. forslaget til retsplejelovens §§ 108-110), at kredsrådene (med undtagelse af kredsrådet på Bornholm, jf. stk. 3) alle vil have mindst fire borgmestre som medlemmer.

Politikredsen på Bornholm vil også fremover alene omfatte én kommune (Bornholms Kommune), jf. lovforslagets § 110, nr. 12. Med henblik på at sikre, at der i kredsrådet for den bornholmske politikreds er overvægt af kommunale repræsentanter ligesom i de øvrige kredsråd, foreslås det i *stk. 3*, at Bornholm Kommune er repræsenteret i kredsrådet af borgmesteren og tre medlemmer valgt af og blandt kommunalbestyrelsens øvrige medlemmer. Dette svarer til det antal kommunale medlemmer, der i dag vælges til lokalnævnet for Bornholms Politi, jf. den gældende § 115, stk. 2, 5. pkt.

Efter *stk. 4* kan kommunalbestyrelsen i kommuner med magistratsstyre eller en styreform med delt administrativ ledelse, jf. §§ 64 og 64 a i lov om kommunernes styrelse, i kommunens styrelsesvedtægt bestemme, at et magistratsmedlem, henholdsvis en udvalgsformand er medlem af kredsrådet i stedet for borgmesteren. §§ 64 og 64 a i lov om kommunernes styrelse angår alene Københavns Kommune samt Frederiksberg, Odense, Ålborg og Århus Kommune. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 115, stk. 4. Efter *stk. 5* udpeger politidirektøren selv en stedfortræder, mens en stedfortræder for borgmesteren (magistratsmedlemmet eller udvalgsformanden) vælges af og blandt den pågældende kommunalbestyrelses medlemmer. Der vælges på tilsvarende vis en stedfortræder for hvert af Bornholms Kommunes medlemmer. Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 115, stk. 5.

Med henblik på at understrege, at det er en del af politidirektørens opgaver at virke aktivt og konstruktivt for et velfungerende samarbejde med lokalsamfundet, foreslås det i *stk. 6*, at politidirektøren skal være formand for kredsrådet. Den gældende regel i retsplejelovens § 115, stk. 6, hvorefter lokalnævnets formand vælges blandt de kommunale medlemmer, videreføres derfor ikke, og denne bestemmelse har også sammenhæng med, at lokalnævnene oprindeligt også behandlede visse klagesager. Det foreslås, at kredsrådet skal vælge en næstformand blandt de kommunale medlemmer.

Den foreslåede bestemmelse om kredsrådets sammensætning vil naturligvis ikke være til hinder for, at man efter behov aftaler, at andre kan være til stede under kredsrådets møder, f.eks. vicepolitidirektøren, chefpolitinspektøren, chefanklageren, udvalgsformænd, kommunaldirektører eller sagsbehandlere afhængig af, hvilke spørgsmål der skal drøftes. Det vil kunne være naturligt at aftale, at den enkelte leder af lokalpolitiet på kredsens hovedstation eller på kredsens øvrige politistationer skal deltage i et rådsmøde, hvis rådet skal drøfte spørgsmål, der særligt vedrører det pågældende lokalområde.

Det forudsættes, at politidirektøren som formand for kredsrådet også sørger for sekretariatsbetjeningen af rådet. Det vil kunne være naturligt at støtte sekretariatet med en gruppe af repræsentanter for politiet og kom-

munerne, der kan bistå med planlægningen og forberedelsen af rådets møder.
Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.5.4 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 112

Den foreslåede bestemmelse vedrører kredsrådets opgaver og virksomhed.

Efter *stk. 1* skal kredsrådet drøfte spørgsmål af almindelig karakter vedrørende politiets virksomhed og organisation i politikredsen samt spørgsmål vedrørende kriminalitetsudviklingen og samarbejdet mellem politiet og lokalsamfundet, herunder en lokal samarbejdsplan, jf. forslaget til retsplejelovens § 113.

Bestemmelsen afviger fra den tilsvarende bestemmelse om lokalnævnene i den gældende § 115 a, stk. 1, i retsplejeloven, dels derved, at det præciseres, at kredsrådet aktivt skal drøfte de nævnte spørgsmål, dels derved, at det fremgår, at der i kredsrådet også skal være en dialog om kriminalitetsudviklingen og om politiets samarbejde med lokalsamfundet i bred forstand. Desuden er der som noget nyt henvist til, at der skal udarbejdes en egentlig samarbejdsplan, jf. den foreslåede § 113 og bemærkningerne hertil.

Det vil navnlig være relevant for kredsrådet at drøfte spørgsmål, hvor der er behov for at sikre, at der er sammenhæng i politiets og kommunernes opgavevaretagelse, f.eks. med hensyn til indsatsen over for truede og belastede børn og unge eller over for narkotikaproblemer forskellige steder i politikredsen. Kredsrådet kan også drøfte udmøntningen af landsdækkende og andre overordnede prioriteringer og målsætninger, f.eks. hvordan en landsdækkende prioritering af indsatsen mod ungdomskriminalitet bedst kan omsættes til konkrete initiativer i politikredsen. Kredsrådet kan endvidere drøfte overordnede spørgsmål vedrørende prioriteringen af politiindsatsen i politikredsen, herunder ønsker til politibetjeningen i enkelte dele af politikredsen.

Kredsrådet vil også skulle drøfte organisatoriske spørgsmål af særlig betydning for lokalsamfundet, f.eks. ændringer i stationsdistrikter.

Med hensyn til kriminalitetsudviklingen i politikredsen vil kredsrådet bl.a. kunne drøfte grundlaget for den lokale kriminalitetsforebyggende indsats, herunder samarbejdet mellem politi og kommuner i SSP-regi mv. Drøftelserne heraf vil ofte kunne ske bl.a. på grundlag af politiets analyser af karakteren af og udviklingen i kriminalitetsproblemerne i hele eller dele af politikredsen.

Kredsrådets drøftelser af de ovennævnte spørgsmål vil kunne tage udgangspunkt i oplæg fra politidirektøren, men ethvert medlem kan tage relevante emner op i rådet, jf. stk. 3 i den foreslåede bestemmelse.

Efter *stk. 2* skal politidirektøren en gang om året afgive en skriftlig redegørelse til kredsrådet vedrørende politiets virksomhed i det forløbne år. Politidirektøren bør bl.a. redegøre for de væsentligste prioriteringer og indsatsområder mv. i politikredsen i det forløbne år og for opfyldelsen af mål for politikredsens virksomhed. Det vil være naturligt, at politidirektøren herudover løbende udarbejder relevante statusrapporter og lignende til kredsrådet vedrørende politiindsatsen i kredsen. Politidirektøren vil bl.a. kunne udarbejde en særskilt rapport om resultaterne af f.eks. intensiveret patruljering i et bestemt område eller af den problemorienterede indsats mod bestemte kriminalitetsproblemer i politikredsen. Der findes ikke en tilsvarende regel i de gældende bestemmelser om lokalnævnene.

Efter *stk. 3* kan ethvert medlem af kredsrådet forlange, at spørgsmål af fælles interesse for politiet og kommunerne i politikredsen drøftes i kredsrådet. Bestemmelsen svarer til den gældende § 115 a, stk. 2, i retsplejeloven. Efter *stk. 4* kan kredsrådet endvidere afgive udtalelse om spørgsmål vedrørende politikredsens almindelige organisation og tilrettelæggelse af politiets virksomhed, og kredsrådet kan henstille til politidirektøren, at politiet for et begrænset tidsrum særligt skal lægge vægt på løsningen af bestemte opgaver med hensyn til opretholdelsen af sikkerhed, fred og orden i politikredsen, f.eks. en intensiveret indsats i lokalområder præget af hærværk mv. Bestemmelsen svarer med en enkelt ændring (præcisering af, at kredsrådet også kan afgive udtalelse om den almindelige tilrettelæggelse af politiets virksomhed i politikredsen) til den gældende § 115 a, stk. 3 og 4, i retsplejeloven vedrørende lokalnævnene.

Efter *stk. 5* skal kredsrådet virke for, at der gives befolkningen i politikredsen oplysning om politiets virksomhed, herunder ved at orientere befolkningen om arbejdet i rådet. Kredsrådet vil bl.a. kunne offentliggøre rådets dagsordner og mødereferater mv., f.eks. på politikredsens hjemmeside, ligesom rådet vil kunne holde møder, der er helt eller delvist åbne for offentligheden. Kredsrådet vil også kunne udarbejde informationsmateriale om fælles tværgående initiativer mellem politiet og kommunerne om bestemte emner. Bestemmelsen svarer til den gældende § 115 a, stk. 5, i retsplejeloven om lokalnævnene.

Med henblik på at understrege kredsrådets funktion som det centrale kontaktforum for den øverste ledelse

hos det lokale politi og kommunerne i politikredsen foreslås det i *stk. 6*, at kredsrådet skal mødes mindst fire gange årligt. Kredsrådet vil naturligvis kunne afholde flere møder efter behov. Desuden bemyndiges justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om kredsrådets virksomhed og om omfanget af politidirektørens oplysningspligt over for kredsrådet. Denne bemyndigelsesbestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 115 a, stk. 6, om lokalnævnene. Hvis lovforslaget vedtages, vil Justitsministeriet udsende en ny bekendtgørelse til afløsning af den gældende bekendtgørelse nr. 1182 af 21. december 1995 om lokalnævn vedrørende politiets virksomhed. Denne bekendtgørelse indeholder bl.a. regler om lokalnævnenes sekretariatsforretninger, medlemmernes tavshedspligt og politimestrenes oplysningspligt over for nævnene. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.5.4 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 113

Efter den foreslåede bestemmelse skal politidirektøren som noget nyt hvert år udarbejde en plan for samarbejdet mellem politiet og kommunerne, andre offentlige myndigheder, interesseorganisationer, foreninger mv. i politikredsen.

Den lokale samarbejdsplan skal udarbejdes efter drøftelse i kredsrådet, jf. 2. pkt. og det foreslåede § 112, stk. 1, i retsplejeloven. Den lokale samarbejdsplan skal endvidere offentliggøres af politidirektøren, og det vil f.eks. kunne ske på politikredsens hjemmeside og ved, at samarbejdsplanen lægges frem på politistationer, rådhus og biblioteker mv. i politikredsen.

Samarbejdsplanen skal indeholde en nærmere beskrivelse af, hvordan lokalsamarbejdet er og vil blive organiseret og gennemført i politikredsen. Planen bør beskrive de overordnede rammer for politiets samarbejde med og inddragelse af kommunerne, andre offentlige myndigheder og borgerne i politikredsen på de forskellige samarbejdsområder. Herudover vil der være meget frie rammer for politidirektøren til i samråd med kredsrådet at udforme politikredsens samarbejdsplan i lyset af de lokale ønsker og behov.

Den lokale samarbejdsplan vil bl.a. kunne omhandle følgende emner:

Det generelle lokale myndighedssamarbejde uden for kredsrådets rammer, f.eks. årlige møder mellem politiet og de relevante kommunale udvalg eller udvalgsformænd og/eller mellem politiets ledelse og den samlede kommunalbestyrelse, eller f.eks. ordninger med faste kontaktpersoner mellem politi og kommuner på forskellige niveauer.

Den lokale kriminalitetsforebyggende indsats, herunder inden for rammerne af SSP-samarbejdet og den kriminalpræventive indsats over for unge over 18 år (SSP+). Planen vil f.eks. kunne beskrive, hvordan beboerforeninger, skoler og ungdomsklubber mv. søges inddraget aktivt i forbindelse med gennemførelsen af konkrete lokale initiativer, herunder som led i konkret udmøntning af den strategiske plan for det kriminalitetsforebyggende arbejde i politikredsen, jf. herom pkt. 3.2.5.3 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Samarbejdet i øvrigt mellem politiet og de sociale myndigheder vedrørende håndteringen af *unge lovovertrædere* mv., herunder en beskrivelse af eventuelle lokale samarbejdsfora – også vedrørende helt unge lovovertrædere under 15 år – med regelmæssige møder på sagsbehandlerniveau.

Samarbejdet med lokale kvindecentre og andre vedrørende indsatsen over for *voldsramte kvinder og børn*.

Samarbejdet med kommuner og regioner vedrørende indsatsen over for *psykisk syge, misbrugere og andre særligt udsatte grupper* i forbindelse med f.eks. husspektakler, gadeuorden, truende adfærd, vold mv. Planen vil bl.a. kunne beskrive de lokale muligheder for alternativer til anbringelse af berusede personer i politiets detentioner, og planen vil kunne omhandle mulighederne for lokalt at rekvirere behandling til psykisk syge mv., som politiet kommer i kontakt med i forbindelse med patruljering mv.

Samarbejdet med *told- og skattemyndighederne, miljømyndighederne og andre myndigheder* vedrørende den lokale indsats over for særlige former for særlovskriminalitet mv., f.eks. skatte- og afgiftsunddragelse, miljøkriminalitet, overtrædelse af dyreværnslovgivningen mv.

Samarbejdet med lokale arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter om indsatsen mod *illegal arbejdskraft*, herunder også koordineringen med det landsdækkende og regionale samarbejde på området, f.eks. i de regionale netværk vedrørende illegalt arbejde.

Samarbejdet vedrørende *trafik og færdselssikkerhed* mv., herunder lokale initiativer med henblik på at sikre sammenhæng mellem politiets aktiviteter og andre myndigheders færdselssikkerhedsmæssige initiativer f.eks. i forbindelse med skolestart, større lokale vejarbejder mv. Planen vil bl.a. også kunne beskrive de lokale muligheder for at samarbejde om gennemførelsen af landsdækkende og regionale initiativer og kampagner på området.

Samarbejdsplanen vil endvidere mere generelt kunne beskrive muligheder eller planlagte konkrete initiativer for at udbygge kontakten mellem politiet, kommunerne og lokalsamfundet i øvrigt ved siden af de mere formelle kontakter, f.eks. at der afholdes årlige borgermøder mv., eller ud fra lokale behov nedsættes dialoggrupper (»brugergrupper«) med deltagelse af repræsentanter for handelsstandsforeninger, skolebestyrelser, det lokale foreningsliv og/eller andre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.5.5 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 114

Bestemmelsen svarer til den gældende § 115 b i retsplejeloven om adgangen til at videregive oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold som led i det kriminalitetsforebyggende samarbejde med andre myndigheder. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen (Folketingstidende 1989-90, tillæg A, spalte 3845-3853), at kerneområdet for bestemmelsen er SSP-samarbejdet, men at også samarbejde på andre områder mellem politi og de sociale myndigheder mv. med henblik på kriminalitetsforebyggelse kan være omfattet, f.eks. udveksling af oplysninger med henblik på at forebygge hustruvold og børnemishandling mv. Der er ikke tilset nogen udvidelse af bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.5.3 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Dato: 18. maj 2006
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2006-740-0150
Dok.: CKV40559

[Ændringsforslag vedrørende SSP-samarbejde]

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform) (L 168)

Ændringsforslag

Af justitsministeren, tiltrådt af ...:

Til § 1

1) I den under *nr. 54* foreslåede affattelse af § 112, *stk. 2*, indsættes efter "forløbne år": ", herunder om det kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem politiet og hver kommune, jf. § 01".
[Pligt for politidirektøren til at orientere kredsrådet om samarbejdet mellem politi og kommuner om forebyggelse af kriminalitet (SSP-samarbejde mv.)]

2) I den under *nr. 54* foreslåede affattelse af *kapitel 11* indsættes efter § 113 som ny paragraf:

"§ 01. Politidirektøren skal virke for at etablere et kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem politiet og hver kommune i politikredsen, herunder med inddragelse af skoler og sociale myndigheder."

[Pligt for politidirektøren til at virke for at etablere et kriminalitetsforebyggende samarbejde med kommunerne i politikredsen (SSP-samarbejde mv.)]

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

Med ændringsforslagene fastsættes det i loven, at politidirektøren har pligt til at virke for og søge at etablere og fastholde et samarbejde mellem politiet og hver enkelt kommune i politikredsen vedrørende det kriminalitetsforebyggende arbejde, i praksis navnlig inden for rammerne af samarbejdet mellem skole, socialforvaltning og politi (SSP-samarbejdet). Desuden skal politidirektøren beskrive tilrettelæggelsen og gennemførelsen af dette samarbejde i forbindelse med den årlige redegørelse, der efter lovforslaget skal afgives til kredsrådet om politiets virksomhed i politikredsen.

De overordnede rammer for den kriminalpræventive indsats i politikredsen vil skulle fastlægges af politidirektøren bl.a. på grundlag af drøftelser i kredsrådet, jf. forslaget til retsplejelovens § 112. Samtidig bør den praktiske kriminalpræventive indsats og rammerne herfor i vidt omfang tilrettelægges under hensyntagen til de ønsker og behov, der måtte være i den enkelte kommune i politikredsen, og ændringsforslaget vil medvirke til yderligere at sikre, at der efter gennemførelsen af den foreslåede politireform fokuseres på behovet for et kriminalpræventivt samarbejde mellem politiet og den enkelte kommune. Den kriminalpræventive indsats i lokalområdet vil også være en naturlig del af opgaverne for de lokale samarbejdsfora ("lokalråd"), der er beskrevet nærmere i besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål nr. 158 vedrørende lovforslaget.

Det vil normalt være lokalpolitiet på politikredsens enkelte politistationer, der skal varetage det daglige lokale SSP-samarbejde med den enkelte kommune, jf. også besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål nr. 55 vedrørende lovforslaget. Der vil (ligesom i dag) kunne etableres forskellige SSP-samarbejdsfora alt efter de lokale forhold rundt om i politikredsen og i de enkelte kommuner.

Det bør endvidere være det klare udgangspunkt, at der skal etableres en central SSP-sekretariatsfunktion i politikredsen, der kan varetage tværgående funktioner og støtte de enkelte lokalpolitienheder. Det vil være hensigtsmæssigt, hvis et sådant sekretariat efter aftale med kommunerne også kunne omfatte repræsentanter for de relevante kommunale forvaltninger.

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2006-740-0150
Dok.: MNJ40247

Besvarelse af spørgsmål nr. 158 af 18. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform) (L 168)

Spørgsmål:

"Vil ministeren uddybe, hvordan der i de foreslåede store politikredse sikres en stærk lokal forankring af de enkelte politistationer med inddragelse af relevante aktører i nærmiljøet, også i forbindelse med udmøntningen af de overordnede mål og retningslinjer for politiindsatsen."

Svar:

Som det fremgår af pkt. 3.2.5.1 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger, er der i dag en tæt kontakt mellem politiet og lokalsamfundet. En væsentlig del af denne kontakt er tilrettelagt ud fra principperne om lokal- og nærpolti, som bl.a. er karakteriseret ved, at politiet arbejder med konkrete kriminalitetsproblemer i et tæt samarbejde med lokalsamfundet med deltagelse af repræsentanter for politi og andre offentlige myndigheder, institutioner, organisationer og enkeltpersoner fra lokalsamfundet (f.eks. beboerrådsformænd, klubledere, forældregrupper mv.).

Det overordnede samarbejde mellem politiet og kommunerne på ledelsesniveau foregår i dag især i lokalnævne. Herudover er der på en lang række områder samarbejde og kontakt mellem politiet og kommunerne på sagsbehandlerniveau, f.eks. inden for rammerne af SSP-samarbejdet og i form af faste kontaktmøder, særlige indsatsgrupper med fokus på potentielle kriminelle (ungdomsbander mv.), bekæmpelse af socialt bedrageri og illegal arbejdskraft.

I pkt. 3.2.5.2 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger er det fremhævet, at der må lægges afgørende vægt på, at politiet inden for den foreslåede nye struktur med store politikredse bevarer og udbygger det fornødne lokalkendskab og en tæt kontakt til lokalsamfundet. Som det fremgår af bemærkningerne, vil det fremover være en naturlig opgave for lokalpolitiet at varetage de løbende formelle og uformelle kontakter med de enkelte kommuner og det øvrige lokalsamfund. Lokalpolitiet vil være placeret på de forskellige politistationer i politikredsen (både hovedstationen og de øvrige stationer), og den daglige leder af den enkelte lokalpolitienhed vil

inden for de rammer, som fastsættes af politikredsens ledelse, have mulighed for at prioritere og anvende lokalpolitiets ressourcer på den mest hensigtsmæssige måde i forhold til lokale ønsker og behov. Lederen af lokalpolitiet på den enkelte politistation vil desuden i vidt omfang kunne fungere som kontaktperson i det daglige for den pågældende kommune.

Overordnede rammer og mål for politiets praktiske virksomhed i kredsene vil i praksis blive fastlagt dels i flerårsaftaler mv., i direktørkontrakter mellem Justitsministeriet og rigspolicechefen og i resultatkontrakter mellem rigspolicechefen (og rigsadvokaten) og politidirektørerne, dels på grundlag af generelle drøftelser i politiets "koncernledelse" og på grundlag af drøftelser i de foreslåede kredsråd i de enkelte politikredse med deltagelse af politidirektøren og borgmestrene i de kommuner, som politikredsen dækker.

Der vil i vidt omfang kunne være behov for, at de overordnede rammer og mål med hensyn til både konkret kriminalitetsbekæmpelse og den kriminalpræventive indsats udmøntes lokalt, bl.a. i samarbejde mellem lokalpolitiet på den enkelte politistation og de lokale myndigheder, institutioner, organisationer og andre repræsentanter for lokalsamfundet.

Med henblik herpå og med henblik på i øvrigt at fremme det løbende praktiske samarbejde om løsningen af lokale kriminalitetsproblemer vil det efter Justitsministeriets opfattelse være naturligt, at der efter politidirektørens nærmere bestemmelse etableres lokale samarbejdsfora ("lokalråd") i de enkelte kommuner med repræsentanter for politiet, kommunen og det øvrige lokalsamfund. Den daglige leder af den lokalpolitienhed, der dækker området, bør normalt have ansvaret for at forberede og lede et sådant "lokalråds" møder, så lokalpolitiet får det bredest mulige kendskab til, hvad der rører sig i lokalsamfundet. Også andre medarbejdere vil kunne deltage i "lokalrådets" møder med henblik på at sikre, at den nødvendige sagkundskab i forhold til de pågældende emner er repræsenteret.

Sådanne "lokalråd" vil have nærmere bestemte opgaver navnlig med hensyn til at drøfte den kriminalitetsbekæmpende og kriminalpræventive indsats i lokalområdet – herunder i tilknytning til SSP-samarbejdet. Et "lokalråd" vil også kunne bidrage ved udarbejdelsen af en eventuel handlingsplan for lokalpolitiets arbejde i den pågældende kommune og vil bl.a. kunne drøfte, hvordan lokalsamfundet, herunder f.eks. foreninger, skoler, ungdomsklubber mv., kan inddrages aktivt i det lokale kriminalpræventive arbejde.

Det vil være naturligt at omtale eventuelle handlingsplaner for lokalpolitiet i den årlige samarbejdsplan for politikredsen (jf. nærmere herom under pkt. 3.2.5.5 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger), og en sådan plan vil også kunne offentliggøres på politikredsens hjemmeside.

Bekendtgørelse om kredsraad vedrørende politiets virksomhed

I medfør af retsplejelovens § 112, stk. 6, jf. lovbekendtgørelse nr. 1001 af 5. oktober 2006, fastsættes:

§ 1. Efter retsplejelovens § 111, stk. 1, etableres der i hver politikreds et kredsraad vedrørende politiets virksomhed.

Stk. 2. Kredsrådet varetager de opgaver, der følger af retsplejelovens § 112, stk. 1-5.

§ 2. Politidirektøren er formand for kredsrådet og etablerer et sekretariat, der har ansvaret for sekretariatsbetjeningen af rådet.

Stk. 2. Repræsentanter for kommunerne kan bistå sekretariatet med planlægning og forberedelse af rådets møder.

§ 3. Politidirektøren indkalder kredsrådet til møde mindst 4 gange årligt. Et eller flere af kredsrådets kommunale medlemmer kan anmode politidirektøren om at indkalde kredsrådet til yderligere møder.

Stk. 2. Andre end rådets medlemmer kan deltage i kredsrådets møder, når der er behov herfor på grund af den pågældendes særlige indsigt i forhold, som skal drøftes på mødet.

Stk. 3. Kredsrådet kan beslutte, at offentligheden har adgang til at overvære et rådsmøde helt eller delvist. Beslutning herom forudsætter, at der blandt rådets medlemmer er flertal herfor, og at beslutningen tiltrædes af rådets formand.

§ 4. Politidirektøren kan afvise at give kredsrådet oplysninger, hvis adgangen til oplysninger bør vige for væsentlige hensyn til statens sikkerhed, landets forsvar, forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner, forebyggelse, opklaring og forfølgning af lovovertrædelser eller enkeltpersoners personlige og økonomiske forhold.

§ 5. Har kredsrådet fremsat en henstilling til politidirektøren, jf. retsplejelovens § 112, stk. 4, 2. pkt., skal politidirektøren underrette rådet om de forholdsregler, som træffes med henblik på at efterkomme henstillingen. Hvis politidirektøren ikke anser det for muligt at følge kredsrådets henstilling, skal rådet snarest muligt og senest på næste møde orienteres om baggrunden herfor.

§ 6. Kredsrådets medlemmer har tavshedspligt om fortrolige oplysninger, jf. forvaltningslovens § 27. Det samme gælder de personer, der deltager i rådets møder i medfør af § 3, stk. 2.

§ 7. Kredsrådet fastsætter i øvrigt selv sin forretningsorden.

§ 8. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 1182 af 21. december 1995 om lokalnævn vedrørende politiets virksomhed.

Justitsministeriet, den 13. december 2006

Lene Espersen

Odinsvej 19, 2
2600 Glostrup

Tlf. 43 44 88 88
Fax 33 43 01 39

dkr@dkr.dk
www.dkr.dk

Udkast til Prioriteringer for 2008

1. Baggrund

Reorganiseringen af Det Kriminalpræventive Råd tog sin begyndelse i 2005 og nåede et afgørende punkt i 2007 med udformningen og vedtagelsen af den nye mission, vision og de strategiske mål. En klar overordnet retning for Det Kriminalpræventive Råd blev hermed lagt.

Med opstillingen af de strategiske mål har Det Kriminalpræventive Råd fået fire hovedorienteringspunkter for de næste 10 års arbejde:

- Nedbringe antallet af flergangsofre
- Nedbringe antallet af "de kriminelle unge"
- Fastholde de gode resultater af indsatser rettet mod den brede befolkning
- Fastholde det høje tryghedsniveau i befolkningen

Nytten af de strategiske mål er, at de giver os nogle langsigtede retningslinjer for det kriminalpræventive samarbejde samt sætter rammen for vores konkrete indsatser. Når retningen med de strategiske mål er anvist, kan prioriteringer udstikke kursen på mellemlang sigt. Prioriteringen tager således udgangspunkt i de strategiske mål og skal ses som bindeledet mellem disse og de konkrete indsatsområder/projekter.

I forslaget til rådets prioriteringer arbejdes med et 3-årigt perspektiv. Det er samme perspektiv som folketinget har valgt i sine prioriteringer i finanslovsaftalen for politiet og i prioriteringerne af satspuljemidlerne. Karakteren af rådets arbejde taler også for at anlægge et flerårigt perspektiv, idet mange opgaver fx forskningsprojekter, pilotforsøg og kampagner eller indsatser må udstrækkes over længere perioder end et enkelt år. Det er tanken, at prioriteringerne skal drøftes og foretages hvert år, således at der bliver tale om en rullende planlægning.

2. Udfordringer

Side 2

Selvom det danske samfund på mange områder i dag er stillet bedre end nogensinde før, fortæller kriminalitetsstatistikken os, at selv de mest positive udviklingstendenser kan have negative sideeffekter. Aktuelt har IT-revolutionen skabt utrolige muligheder for kulturel udfoldelse, nye sociale fællesskaber og økonomiske muligheder, men som bekendt også muligjort 'ny' kriminalitet. Med andre ord vil samfundsudviklingen ofte bringe nogle kriminalpræventive udfordringer med sig, som hverken bør ignoreres eller negligeres. Udfordringen for DKR består i at sætte fokus på bivirkningerne og aktivere de centrale kriminalpræventive aktører for derved at bearbejde disse negative konsekvenser.

Selvom en ikke ubetydelig del af den forebyggende indsats således må fokuseres på at bearbejde de u hensigtsmæssige bivirkninger af den generelle samfundsudvikling, skal også midlertidige problemområder prioriteres.

Akutte kriminalitetsproblemer eller tryghedsproblemer må ikke glemmes – det er i vidt omfang 'pludseligt opstået' eller 'hastigt stigende' kriminalitetsproblemer, der har den største effekt på befolkningens tryghedsoplevelse.

3. Særligt prioriterede områder

Med udgangspunkt i de aktuelle kriminalitets- og tryghedsmæssige udfordringer samt de strategiske mål vil Det Kriminalpræventive Råd i perioden 2007 til 2010 prioritere følgende udfordringer.

3.1. Særligt prioriterede kriminalitets- og utryghedsområder

- Vold
- Tyveri
- Seksualforbrydelser
- Utryghedsskabende miljø

Vold

Det Kriminalpræventive Råd har udtrykkeligt fået til opgave at forebygge vold.

Anmeldelsesstatistikken på voldsområdet fortæller om mere vold i det danske samfund. De seneste voldsofferundersøgelser viser derimod en uændret forekomst af vold i samfundet. Hvad der dog synes sikkert er, at volden ændrer karakter, således er fx vold udøvet overfor personer, der er på arbejdet i kraftig vækst. Et særligt problem i forhold

til vold på arbejdet er, at det er de samme personer, der udsættes for vold igen og igen.

Side 3

Vold i familien er et område, hvor volden er mere udbredt end anmeldelsesstatistikkerne viser, og hvor konsekvenserne synes at række ud over det umiddelbare offer.

Selvom vold i nattelivet synes aftaget - vurderet på baggrund af de seneste voldsofferundersøgelser – er der et betydeligt fokus på vold udøvet med kniv i offentligheden.

Endelig synes vold kombineret med berigelsesforbrydelser (røveri) udøvet af meget unge at være taget til og påvirke samfundsdebatten om relevante reaktioner overfor børn under 18 år og endog overfor børn under den kriminelle lavalder.

Tyveri

En anden aktuel og væsentlig udfordring er tyveri. Ejendomsforbrydelser er den mest almindelige type kriminalitet i Danmark og antager flere meget forskellige former fra butikssvind over tricktyverier til indbrud.

Forekomsten af indbrud i private hjem i Danmark er bekymrende, idet Danmark har en af verdens højeste indbrudsfrekvenser. Det er ikke acceptabelt. Når vi ved, at der er en forøget utryghed og frygt for kriminalitet hos personer, som har været udsat for kriminalitet er det oplagt at fokusere på netop de kriminalitetsformer, som er mest udbredt.

Seksuelle krænkelser

Hvis man udsættes for seksuelle krænkelser tidligt i livet er der en væsentlig risiko for, at overgrebet kan få vidtrækkende konsekvenser for offeret. Forebyggelse af overgreb mod børn bør prioriteres.

Selvom voldtægt forekommer relativt sjældent, er frygten for voldtægt udbredt og medfører både utryghed og selvbegrænsende adfærdsmønstre. Rådet bør arbejde med dette problemkompleks både ud fra en kriminalpræventiv og en særlig tryghedsfremmende vinkel.

Utryghedsskabende miljø

Nogle byrum genererer utryghed, særligt hvis rammerne - såsom lys eller vedligeholdelse – er mangelfulde, eller hvis rummet præges af "monopoliserende" – måske også truende og aggressiv – gruppeadfærd. Det kan være socialt udsatte grupper, der tager meget plads op i byrummet, eller 'gå-i-byen' miljøer hvor påvirkede unge mennesker dominerer. Dette kan medvirke til områdespecifikke koncentrationer af problemer bl.a. når andre borgere begynder at undgå disse byrum.

Nedkørte uimødekomende byrum og den "monopoliserende" gruppeadfærd kan underminere oplevelsen af 'byrum for alle' og trygheden i det offentlige rum.

Side 4

3.2 Særligt prioriterede risikofaktorer

- Udsatte børn og unge
- Psykisk sygdom og misbrug
- Reviktimisering

Udsatte børn og unge

Der er løbende fokus på forskellige grupper af gerningsmænd i den offentlige debat – vilde piger, etniske drenge, anbragte børn o.s.v.

Vi ved fra mange både danske og udenlandske undersøgelser, at den 'kriminelle løbebane' typisk grundlægges tidligt i børn og unges liv. Ligeledes er der en stadigt voksende viden om indikatorer og mulige årsager til den asociale og senere kriminelle adfærd. Særlig den tidlige opvækst er vigtig. Vi ved en del om virkningen af børneopdragelsesmetoder (og generelt om forældre-børn relationen), og hvor vigtig en faktor skolen er i forhold til at forebygge kriminel adfærd. Ligeledes har det sociale nærmiljø en ikke ubetydelig betydning. Derfor er det oplagt, at DKR uden at være forudindtaget mht. fx køn, herkomst eller social klasse prioriterer at uddybe vores viden om sammenhænge mellem kriminalitet og andre faktorer og vores muligheder for at forhindre børn i at få "den første dom".

Psykisk sygdom og misbrug

Vi ved fra flere undersøgelser, at nogle grupper fylder uforholdsmæssigt meget i kriminalitetsstatistikken. Det er de senere år blevet klart, at der for gruppen af psykisk syge og mennesker med misbrugsproblemer er nogle særlige udfordringer, som kræver en integreret indsats. Over for denne gruppe handler det selvfølgelig både om at sætte ind overfor dem som allerede har problemerne inde på livet, men også om recidivforebyggelse – bl.a. via udvikling og spredning af velfungerende tværsektorielle samarbejdsformer, som fx PSP.

At skaffe mere dokumentation for sammenhængene mellem forskellige former for misbrug og forskellige former for kriminalitet (herunder fx i nattelivet) synes påkrævet.

En vellykket indsats i forhold til disse grupper skal også vurderes i forhold til dens positive tryghedsmæssige konsekvenser.

Risiko for at blive offer gentagne gange

Risikoen for at blive offer for en forbrydelse er væsentligt forhøjet, hvis man tidligere har været udsat for kriminalitet - det gælder på de fleste kriminalitetsområder. Det er foruroligende, at nogle mennesker bærer en uforholdsvist stor byrde af samfundets kriminalitet. Disse personer synes også at være særligt utrygge.

For forebyggelsen og tryghedsskabelsen synes der at være en mulighed for at bearbejde det generelle kriminalitetsniveau ved at søge at sætte helhedsorienteret ind overfor personer, når de bliver synlige som ofre.

3.3 Prioritering af tilgange m.v.

Prioriterede tilgange og metoder

Indsatser baseres på teoretiske forståelser af virkeligheden. I rådet bør vi arbejde på at blive stadig mere bevidste om betydningen af - og mulighederne i - spillet mellem kriminalitetsforebyggelse, forebyggelse i et bredere perspektiv, opbygning og tryghed.

Overfor de 4 prioriterede mål eller indsatsområder kan der iværksættes mange forskellige effektive metoder. Metoder udvikles og evalueres løbende. Der er derfor en hastig udvikling i vurderingen af, hvilke metoder der må anses for særligt lovende.

Overordnet set bør rådet arbejde med udgangspunkt i en helhedsorienteret tilgang i forhold til fag og sektorer og med fokus på mulighederne i at sætte ind tidligt.

For tiden anser rådet nedenstående overordnede tilgange som særligt væsentlige ved valg af metode:

- Den ressourcebaserede tilgang
- Community-relations tilgang
- Den inklusive tilgang
- Den dialogbaserede tilgang
- Den kommunikative tilgang
- Borgernes selvbeskyttelse
- Den problemorienterede tilgang
- Target-hardening tilgang
- Crime proofing

Der må i løbet af 2008 udarbejdes kriterier for vurdering af valg af metoder.

Prioriterede organiserings- og procesområder

Med politi- og kommunalreformen og etableringen af nye lokale samarbejdsrelationer, herunder kreds- og lokalråd, er det en væsentlig ud-

fordring for DKR at bidrage til at disse råd bliver velfungerende lokale samarbejdsfora for kriminalprævention.

Side 6

4. Prioriteringer 2011-2014

Samfundsforhold og kriminalpræventive udfordringer kan udvikle sig hurtigt, men nogle områder bør overvejes som prioriteringer 2011-2014:

Kriminalitet og utryghed

- IT-kriminalitet
- Den almindelige danskers kriminalitet

Risikofaktorer

- Socialt marginaliserede ofre

Hvis udviklingen fortsætter og stadig større dele af vore sociale, kulturelle og økonomiske liv udfoldes via moderne informations teknologier såsom Internettet, mobiltelefoner m.m. vil det ikke overraske, hvis IT-relateret kriminalitet vil vokse betydeligt i fremtiden. På den ene side vil vi løbende monitorere udviklingen, men på nuværende tidspunkt er problemet med IT-relateret kriminalitet dog stadig så relativt begrænset, at det synes hensigtsmæssigt at udskyde en særlig prioritering af dette problemområde til perioden 2011 - 2014.

Med afsæt i den vedvarende debat om kriminalitetens årsager, retsfølelsen og danskernes syn på straf, ønsker DKR at være katalysator i en afdækning af den almindelige danskers kriminalitet såvel som niveauet af *white-collar crime*. Vi kunne derigennem ønske os et mere nuanceret billede af det danske kriminalitetslandkort.

Et af vores hovedmål ifølge strategiplanen er at reducere offerrecidiv, og forskellige kilder peger på, at særligt socialt udsatte (psykisk syge, hjemløse, handikappede, narkomaner, prostituerede m.fl.) har stor sandsynlighed for at blive udsat for gentaget kriminalitet. Ligeledes er det værd at se nærmere på den såkaldte *bias crime* – kriminalitet motiveret af had, fordomsfuldhed o.lign. overfor en befolkningsgruppe, da denne type kriminalitet ser ud til at være mere udbredt end hidtidige undersøgelser har kunnet dokumentere.

Bilag

Kriminalforsorgen

Kriminalforsorgens virksomhed udspringer af hovedformålet, som er at medvirke til at begrænse kriminalitet ved at fuldbyrde de straffe, som domstolene har fastsat. Det vil sige frihedsstraf samt tilsynsvirksomhed i forbindelse med prøveløsladelse og betingede domme, herunder samfundstjeneste.

Straff fuldbyrdelsen sker ved at gennemføre den kontrol, der er nødvendig for at fuldbyrde straffen, og ved at støtte og motivere den dømte til at leve en tilværelse uden kriminalitet. Dette udgør Kriminalforsorgens mission og er således grundlaget for al aktivitet i virksomheden.

Kriminalforsorgen varetager herudover varetægtsfængslinger, frihedsberøvelse i henhold til udlændingeloven, personundersøgelser af sigtede samt tilsyn med psykisk syge kriminelle, der er dømt efter straffelovens § 68 og § 69.

Kriminalforsorgen har knap 100 tjenestesteder spredt ud over hele landet. Udover Direktoratet for Kriminalforsorgen drejer det sig om: 13 fængsler, heraf 8 åbne og 5 lukkede, samt en institution for frihedsberøvede asylansøgere, Københavns Fængsler, 37 arresthuse og 3 arrestafdelinger, 14 afdelinger af Kriminalforsorgen i Frihed og 8 pensioner. Der er ansat omkring 5.000 årsværk i Kriminalforsorgen. Heraf er omtrent 66 % uniformeret og 34 % civilt personale.

Kriminalforsorgen har en lang tradition for at medvirke i det Kriminalpræventive arbejde. Kriminalforsorgens afdelinger i frihed indgår på forskellig vis i SSP og SSP+ arbejdet, ligesom afdelingerne på Fyn og i Esbjerg og Kolding har deltaget i de eksisterende ungesamråd¹.

Det har længe været Kriminalforsorgens ønske at blive en mere aktiv aktør i SSP og specielt SSP+ samarbejdet, således at der reelt bliver tale om et SSPK samarbejde, og således at Kriminalforsorgen generelt bliver en langt mere aktiv partner i det kriminalitetsforebyggende arbejde i tæt samarbejde med kommunerne og politiet.

Kriminalforsorgen må anses som en vigtig aktør i det kriminalpræventive arbejde, og har på samme måde som politiet og kommunerne en myndighedsopgave overfor de kriminelle. Kriminalforsorgens medarbejdere

¹ Ungesamrådet er et tværfagligt og tværsektorielt samarbejde mellem kommunen, regionen, Kriminalforsorgen og anklagemyndigheden, der har som sin primære opgave at vurdere, planlægge og afgive indstilling til retten og anklagemyndigheden om indsatsen i forhold til unge, der er sigtet for alvorlig kriminalitet. Grundideen i samrådets arbejde er, at sagsbehandlingen i mange tilfælde kan have gavn af, at det kriminalretlige system og det sociale system i fællesskab anbefaler, hvilke sanktioner og hvilken indsats, der er behov for.

har stor viden om og erfaring i arbejdet med kriminalitets forebyggelse og vil kunne bidrage hertil på positiv vis.

Kriminalforsorgen er ikke nævnt som partner i kreds- og lokalråd, men er tænkt som mulig samarbejdspartner. Da det som nævnt ovenfor er Kriminalforsorgens ønske at tage mere aktivt del i det kriminalpræventive arbejde lokalt, anbefales det, at Kriminalforsorgen bliver deltager i ovennævnte organer på lige fod med politiet og kommunerne.

Derudover har det har siden maj 2006 været et lovkrav, at Kriminalforsorgen skal koordinere handleplaner i en stor del af de fælles sager, som Kriminalforsorgen har med kommunerne, med henblik på at understøtte en langsigtet indsats og sikre kontinuitet i samarbejdet over for fælles klienter.

Kriminalforsorgens deltagelse i ovenstående fora vil kunne sikre, at denne koordinering kommer til at ske optimalt. Erfaringerne viser, at et godt samarbejde mellem kriminalforsorgen og kommunerne er af største betydning, når recidiv skal forhindres, både når det gælder indsatsen overfor kriminelle på fri fod, men også for at planlægge udslusningen fra fængslerne.

Der er fra henholdsvis Kriminalforsorgen og de sociale myndigheder taget forskellige initiativer til en bedring af samarbejdsrelationerne blandt andet med henblik på at sikre en bedre udslusning af de indsatte fra fængslerne. Erfaringerne fra disse initiativer vil med fordel kunne inddrages i det fremtidige kriminalpræventive arbejde. Her kan nævnes:

- Samarbejdsaftale/projekt mellem Kriminalforsorgen og Odense kommune. Formålet med samarbejdsaftalen er at forebygge og nedbringe kriminaliteten for ca. 60 af de mest kriminelt belastede unge mellem 18 og 30 år i Odense Kommune. Dette projekt er forankret i SSP+.
- Projekt god sagsbehandling. Den 1. januar 2006 startede Kriminalforsorgen sammen med Arbejdsmarkedsstyrelsen (Beskæftigelsesministeriet) og Socialministeriet et nyt projekt om bedre sagsbehandling. Det går ud på at styrke samarbejdet mellem Kriminalforsorgen, de sociale myndigheder samt arbejdsmarkedsparter og andre relevante aktører i forbindelse med udslusning af indsatte.

Endelig kan nævnes ,at Kriminalforsorgen de senere år har taget initiativ til og været involveret i en række af initiativer og projekter. Erfaringerne herfra vil være relevante i det fremtidige kriminalpræventive arbejde

Af igangsatte initiativer med interesse for det kriminalpræventive arbejde kan blandt andet nævnes:

- Mentorordning. Alle unge mellem 15-25 år kan nu få tilknyttet en mentor under afsoning og /eller når de er i tilsyn.

- Særligt projekt for unge mellem 15-18 år, der afsoner en fængselsstraf på Kriminalforsorgens pensioner, som skal medvirke til, at den unge kan tilegne sig nye kompetencer og viden, der kan styrke hans selvindsigt og parathed til uddannelse eller arbejde. Den unge trænes i at indgå i sociale strukturer med definerede krav, og når det er muligt, sluses den unge ud i passende uddannelse eller arbejde.
- Samarbejdsprojekter i 5 kommuner mellem kriminalforsorgen, kommuner og andre aktører om integrering af unge kriminelle på arbejdsmarkedet.
- Behandlingsgaranti på stofmisbrugsbehandling i fængslerne.

Udover de ovenfor nævnte initiativer er der flere andre udviklingsprojekter i gang, ofte i samarbejde med andre samarbejdspartnere. Det er som udgangspunkt Kriminalforsorgens afdelinger i Frihed, der indgår i det kriminalpræventive arbejde

Bilag

Boligselskaberne

Boligorganisationers hovedopgave er udlejning af boliger og alt, hvad det indebærer af vedligeholdelse, renovering, nybyggeri m.m. Men udlejning af boliger giver også boligorganisationer opgaver i forhold til at skabe et trygt og positivt miljø i boligområderne, afværge nabokonflikter o.l. Derudover kommer de boligsociale tiltag som stadig flere boligorganisationer er involveret i. Følgende er nogle af de kriminalpræventive aspekter som indgår i organisationernes ordinære arbejdsopgaver:

- Udlejning af boliger – herunder anvisning fra kommunen, særlige bofællesskaber, ungdomsboliger m.m.
- Vedligeholdelse, renovering – opretholdelse af et højt standard i boligområderne så en bred vifte af beboergrupper tiltrækkes og et positivt image opretholdes
- Udenoms arealer, faciliteter og nybyggeri – inddragelse af kriminalpræventiv viden i planlægning af de fysiske rammer i boligområdet
- Inddragelse af beboerne – beboerdemokrati betyder, at beboerne træffer beslutninger om ændringer i boligområdet og er aktive i at skabe et positivt naboskab
- Trykke boligmiljøer/konfliktløsning – håndtering af konflikter mellem enkeltpersoner og grupper af beboere.

Boligorganisationer har siden 1993 været ansvarlige for det boligsociale arbejde i belastede boligområder. På nuværende tidspunkt er der ansat 68 beboerrådgivere under Byudvalgets beboerrådgiverordning. Beboerrådgiverne er ansat af en boligorganisation og fungerer som iværksætter og koordinator af en bred vifte af projekter for børn, unge og voksne i boligområderne.

Med indgåelsen af boligaftalen i 2006, har Landsbyggefonden i de kommende år mulighed for at bevilge 1,6 milliarder kroner til huslejenedsættelse og boligsociale projekter i udsatte boligområder. For at opnå tilskud skal boligorganisationen i samarbejde med kommunen udarbejde en flerårig helhedsplan, der dels dokumenterer behovet og problemstillinger i boligområdet og dels redegør for hvilke boligsociale og fysiske tiltag, man mener, vil kunne løfte området ud af en negativ udvikling. Bevillingen af tilskud til helhedsplannerne kræver en lokal medfinansiering på 25 %, som dækkes af lokale midler efter aftale mellem boligorganisationen og kommunen.

Indholdet af de boligsociale projekter spænder vidt afhængig af boligområdets beboersammensætning, aktuelle problemstillinger og muligheder for samarbejde med andre om konkrete tiltag. Der er fokus på forbedring af beskæftigelsesgraden for unge og voksne, støtte til børn og unge via skole-, sports-, og fritidsprojekter, integrationsprojekter, imageforbedring og projekter for særlige udsatte grupper som misbrugere, psykiske syge, enlige mødre m.fl. Projekterne skal gennemføres i et tæt samarbejde med kommunale

forvaltninger og institutioner, foreninger, erhvervslivet, frivillige organisationer og beboerne i området.

Efterhånden som tilskuddet til helhedsplanerne bevilges, vil der blive ansat de nødvendige medarbejdere for at gennemføre projekterne.

Hverdagen i boligområderne er afhængig af, hvordan og hvor mange ressourcer bliver anvendt af kommunerne og politiet til at tackle de problemer, der kan opstå forebyggende. Den enkelte boligorganisations behov for samarbejde om det kriminalpræventive arbejde vil i høj grad være afhængig af problemstillinger i det enkelte boligområde i hver by. Der er dog generelt et behov for videns- og erfaringsudveksling mellem politiet, kommunerne og boligorganisationerne (herunder beboerrådgivere), hvis det kriminalpræventive samarbejde skal lykkes.

På følgende områder er der erfaringsmæssigt behov for samarbejde:

- Evaluering af det løbende samarbejde med politiet – Politiets respons til forskellige typer af opkald fra beboere/boligorganisation skal løbende drøftes for at sikre, at den rigtige hjælp er til stede på det rigtige tidspunkt.
- Udveksling af viden og erfaringer. Gennem boligorganisationernes nære kendskab til beboerne og udviklingen i boligområderne, oparbejder deres medarbejdere en viden, som de kan have behov for at drøfte med kommunen og politiet, med henblik på at aftale eventuelle handlinger for at afværge eller bekæmpe kriminalitet i området. For at kunne følge udviklingen i et boligområde og afstemme indsatser derefter, skal der være mulighed for at boligorganisationer kan indhente viden fra politiet og kommunen om specifikke boligområder.
- SSP samarbejdet. For at koordinere og udvikle indsatser for børn og unge og dele viden om tendenser i boligområdet, er det væsentlig, at boligorganisationer sidder med i lokale SSP-udvalg.
- Kontakt til beboerne – For at skabe tryghed og afværge mytedannelse i belastede boligområder skal der være en løbende formidling af information og kontakt til beboerne om udvikling i området, den kriminalpræventive indsats og politiets og kommunens mulighed for samarbejde om lokale problemer.

Der er flere aspekter, der skal inddrages i vurderingen af, hvordan boligorganisationer kan indgå i det kriminalpræventive arbejde i de nye kreds- og lokalråd. Boligorganisationers boligsociale arbejde har fokus på de enkelte lokalområder og de boliger og samarbejdspartnere, der findes lokalt. Derudover har boligorganisationerne interesse i at vide, hvad der forgår på kommunalt niveau på mange områder – byplan, socialområdet, beskæftigelse, kultur, erhverv m.m. Kommunens prioriteringer og bevillinger kan have en

direkte virkning på boligorganisationernes beboersammensætning, udlæjningsmuligheder og beboernes social situation. Det samme gør sig gældende for boligorganisationernes interesser i forhold til politiets arbejdsindsats og prioriteringer. Hovedfokuset er på lokalområdet og kommunen. Dette kunne være et argument for, at boligselskaberne kunne få en fast plads i lokalrådet sammen med lederen af lokalpolitiet, kommunaldirektøren m.fl.

Samtidig er der et stigende antal boligorganisationer, der administrer boliger i flere kommuner, og som derfor naturligt vil have en interesse i beslutningsprocessen i mere end en kommune. Konsekvensen af dette vil være behovet for at deltage i flere lokalråd for at formidle viden og behov på vegne af de lokale afdelinger og boligselskaber i kommunen.

Endnu et aspekt der skal overvejes, når organiseringen af kreds- og lokalråd skal besluttet, er det faktum, at de nye storkommuner oftest har en del forskellige boligorganisationer med afdelinger i kommunen.

Boligorganisationernes afdelinger kan have vidt forskellige problemstillinger både i type og grad, og det vil på den ene side være nødvendigt at alle få lov til at påvirke beslutningsprocesserne og bidrage med deres viden og overvejelser. På den anden side, er det klart nogle bestemte afdelinger i specifikke boligorganisationer, der er mest socialbelastet og arbejder mest intensivt med boligsociale indsatser. Derfor skal der arbejdes på en organisering der kan opfylde flere behov:

- Boligorganisationer med de største sociale problemer bør få tilbud om en fast tilknytning til lokalrådene via direktøren, en boligsocialmedarbejder eller anden ledende medarbejder.
- Andre boligorganisationer i kommunen bør få adgang til mindst en gang om året at deltage i et møde med lokalrådet, hvor den kriminalpræventive indsats drøftes, og der er mulighed for at påvirke planlægningen af de kommende indsatser.
- I de kommuner, hvor der er oprettet fællessekretariat i forbindelse med helhedsplaner med tilskud fra Landsbyggefonden, bør der være mulighed for at sekretariatslederen deltager i lokalrådene eller andre møder med kreds- og lokalrådene.
- Der bør være løbende mulighed for, at boligorganisationer, der ikke er fast repræsenteret i lokalrådet, kan forlægge specifikke problemstillinger, videregive nye oplysninger eller selv bede om oplysninger, når behovet opstår.
- Der bør være en velfungerende informationsstrøm fra kreds- og lokalrådene, så alle boligorganisationer har adgang til information om og mulighed for at påvirke beslutninger vedrørende det kriminalpræventive arbejde, der vedrører organisationens boligområder.

Som resultat af kommunesammenlægningen har boligorganisationer i flere kommuner taget initiativ til at oprette et fællesudvalg med repræsentanter for kommunen og boligorganisationer. I flere af disse udvalg har alle boligorganisationer i kommunen peget på nogle repræsentanter, der kan

varetage deres interesser i udvalget, så ikke alle organisationer skulle deltage som faste medlem i udvalget. Hvis et sådant udvalg eksisterer i kommunen, vil det være oplagt at bruge samme metode (eller de samme repræsentanter) i forhold til repræsentation i lokalrådene.

I de kommuner, hvor boligorganisationer har beboerrådgiver eller boligsocialmedarbejdere, vil det være oplagt at inddrage dem i arbejdet i lokalrådene.

Udover lokalrådene er det væsentligt, at boligorganisationerne har mulighed for at indgå i andre former for lokalsamarbejde om den kriminalpræventive indsats i øvrigt. Hvis der oprettes lokaludvalg under lokalrådene, bør boligorganisationerne med afdelinger i området tilbydes en faste plads. Boligorganisationerne kan også tilbydes en plads i de lokale SSP udvalg, og her er det oftest en beboerrådgiver eller boligsocialmedarbejder der har haft en fast plads hidtil.

SICUREZZA
URBANA
URBAN
SECURITY
SEGURIDAD
URBANA
URBANE
SICHERHEIT
SECURITE
URBAINE

STATUTES

European Forum for Urban Safety
38, rue Liancourt 75014 Paris
Tél : +33 1.40.64.49.00 Fax : +33 1.40.64.49.00
fesu@urbansecurity.org

EUROPEAN FORUM FOR URBAN SAFETY

ARTICLE I : NAME, REGISTERED OFFICE AND LEGAL STATUS

The European Forum for Urban Safety is a non-governmental international organization of local and regional authorities, engaged in reflexion and action to prevent urban insecurity and crime through making use of global policies which acting on criminality causes and effects.

European universities and NGOs can also become members of the European Forum, according to the conditions of article 4.

Its members respect the principles of the Charter of the fundamental rights of the European Union and the "Safety and Democracy" Manifesto adopted in Naples on December 9, 2000 and annexed to the present statutes.

Its registered office is located in Paris, France ; subsidiary registered offices may be opened in other cities if decided by the Executive Committee. The registered office may be transferred elsewhere by decision of the General Assembly.

It is governed by French legislation as applicable to associations.

Its official name is

a) In French

Forum Européen pour la Sécurité Urbaine

b) In English

European Forum for Urban Safety

c) Other languages

The translation of the French or English name.

Hereinafter, it shall be referred to as "the Forum".

ARTICLE II : FOUNDING PRINCIPLES

The Forum aims to promote the role of local and regional authorities in urban safety policies.

It is established as interlocutor of international institutions, governments so that the principles which it defends are recognized.

It links universities, non-governmental organizations and local and regional authorities to develop local policies.

The principles on the basis of which the Forum operates are :

- equality of the member local and regional authorities in the participation to the Forum's life and their equality of access to the services offered by the Forum,
- membership of all the authorities, institutions, NGOs and universities sharing the Forum's objectives, subject to a refusal of the Executive Committee,
- assistance to the creation and to the development of national Forums.

ARTICLE III : AIMS AND MEANS

The European Forum operates and favors political debates and exchanges among its members, from the experiences led in the various cities, to promote the role of local and regional authorities in urban safety policies.

With this aim, the Forum organises and favors :

- a) Exchanges of information, research, training and pilot experiments, by encouraging and organizing encounters,
- b) Dialogue with the European authorities concerned, and with government administrations, public organizations and associations in the different countries,
- c) The development of joint programs,
- d) Access to international funding,
- e) Technical assistance to local and regional authorities and institutions,
- f) Constitution of Forums adapted to the national specificities.

ARTICLE IV : MEMBERSHIP

The Forum is composed of active members, ex-officio members, associate members and honorary members.

The active members are those European local and regional authorities which espouse the objectives of the Forum, participate in the statutory votes, abide by its statutes and regularly pay their subscription.

The ex-officio members are the national Forums.

Associate membership is open to national or international groups of local and regional authorities, NGO, universities and all public institutions or for an national asset which wish to take part in the Forum's activities.

In recognition of the support given to the Forum by certain personalities, the General Assembly may grant them honorary membership of the Forum.

ARTICLE V : RESIGNATION AND EXPULSION

Membership may be lost :

- a) By resignation,
- b) By expulsion on serious grounds by the Executive Committee, the member concerned having been given at least sixty days' notice by registered letter inviting him to provide explanations, and being entitled to appeal the decision before the General Assembly, whose decision is final, without the appeal having any delaying effect on execution of the decision,
- c) Through failure to pay the annual subscription fee for two years running, after ninety days' notice to pay has gone unheeded.

ARTICLE VI : RESOURCES

1 – The Forum's resources are made up of members' subscriptions. Additional funding may come in the form of contracts and subsidies from States, local and regional authorities, intergovernmental organizations, or associations or foundations, and from products and donations of all kinds.

2 – The basic annual subscription fee for active members is determined by the Executive Committee.

It is calculated on the basis of the number of inhabitants and their ability to pay, on acceptance of the Executive Committee or the Executive Director.

The subscription to be paid by associate members is determined by the Executive Committee.

3 – The Forum's assets alone are accountable for commitments undertaken by the Forum. None of its members, even its administration, may be held accountable.

ARTICLE VII : STRUCTURE

The supreme organ of the Forum is the General Assembly of its members, which meets in ordinary or extraordinary session.

The other official organ of the Forum is the Executive Committee.

Active members are eligible to the different organs of the Forum provided that they are up to date in the payment of their subscription fees.

ARTICLE VIII : ORDINARY GENERAL ASSEMBLY

1 – Composition and quorum

The ordinary General Assembly is composed of one regular representative or delegate per active member.

Active members may appoint other delegates as auditors only. Delegates of associate members may also attend the General Assembly as auditors. The required quorum of regular voting delegates in attendance may not be less than the number of members of the Executive Committee.

2 – Voting

The regular representative of each active member has the right to one individual vote and votes are carried by a simple majority.

Absent active members may mandate members attending the Assembly to vote on their behalf, but no single member in attendance may vote by proxy for more than three absent members.

Votes may be cast by correspondence for the election of the Executive Committee.

3 – Meetings

The ordinary General Assembly meets every year. The date, place and agenda of the meeting are determined by the Executive Committee. Members are invited to meetings by personal letter or electronic mail sent out at least thirty days in advance to each active and associate member.

The ordinary General Assembly :

- a) hears and votes on the general report and the financial report,
- b) hears and votes on all questions relating to the functioning of the Forum,
- c) elects one auditor who are not members of the Forum to audit the accounts and a substitute auditor,
- d) lays down the Forum's general financial policy guidelines, reviews the accounts and discharges them,
- e) elects the members of the Executive Committee,
- f) fixes the broad lines of the Forum's program for the coming year.

ARTICLE IX : THE EXTRAORDINARY GENERAL ASSEMBLY

1 – Meetings

Extraordinary meetings of the General Assembly may be convened :

- a) either by decision of the Executive Committee,
- b) or at the written request of at least half of the active members.

C – MEETINGS OF THE EXECUTIVE COMMITTEE

The Executive Committee meets when so convened by the President, and whenever a meeting is requested by a majority of its members.

ARTICLE XI : NATIONAL FORUMS

1 – National Forums may be formed at the request of the majority of the local and regional authorities which are members of the Forum belonging to this country.

2 - The constitution of a national Forum is expressed by the double membership of local and regional authorities, except renouncement of the latter of membership to the national Forum. The Forum gives half of the amount of the membership fee to the national Forum.

3 – The national Forums organize their activities freely, in the spirit of the statutes and guidelines of the Forum. They contribute especially to the Forum's relations with the authorities of their country and are partners of all the Forum's initiatives on their territory.

4 – An agreement between the Forum and national forums is established concerning any subjects aiming at favoring information, mutual integration in the activities and harmonization of graphic charter.

ARTICLE XII : AMENDMENT OF THE STATUTES

Any active member of the Forum may propose amendments to the statutes to the Executive Committee. The statutes are amended by the extraordinary General Assembly by a two-thirds majority of the members present or represented. The new statutes become effective immediately after they are adopted by the General Assembly.

ARTICLE XIII : DISSOLUTION

At the duly motivated suggestion of the Executive Committee, communicated to the members of the Forum three months before the meeting, the extraordinary General Assembly may decide to dissolve the Forum by a two-thirds majority of the members present or represented.

In the event of a vote in favour of dissolution, the General Assembly shall appoint three liquidators of different nationalities with full power to decide how to liquidate the Forum's assets in accordance with the legislation governing associations.

SICUREZZA
URBANA
URBAN
SECURITY
SEGURIDAD
URBANA
URBANE
SICHERHEIT
SECURITE
URBAINE

Join the European Forum for Urban Safety

As member you can benefit from the following services:

- automatic reception of all the Forum's publications,¹
- invitation to our conferences,²
- participation in inter-city cooperation and exchange programmes,³
- access to our website which contains urban security practices in Europe.⁴

The members of the European Forum share and compare their experiences and expertise.

In this way a member can benefit from decision-making tools such as local-scale technical assistance related to security, audits or competencies transfer organized by the European Forum. Conditions for particular requests are customised according to their nature.

If you are willing to join, simply send us a signed application letter.

Membership fees are determined on the following scale according to the number of inhabitants (fees for 2006):

CITY SIZE	Membership fee (in €)
Up to 10 000 inhabitants	450,00
From 10 000 to 30 000 inhabitants	900,00
From 30 000 to 100 000 inhabitants	1 800,00
From 100 000 to 200 000 inhabitants	2 700,00
From 200 000 to 500 000 inhabitants	3 600,00
More than 500 000 inhabitants	5 400,00
Regions	5 400,00
Associate members	900,00 / 1 800,00

For more information, contact the EFUS's team : fesu@urbansecurity.org

¹ Three copies are sent free of charge to the Mayor or leader of your local council, to the representative and to the technician appointed as his/her representative with regards to the Forum and its activities.

² In most cases, members can attend our conferences free of charge.

³ The number of participants varies according to each programme.

⁴ <http://www.fesu.org> (A login will be delivered to you once you have joined the Forum). EFUS's e-mail address is fesu@urbansecurity.org.

EUROPEAN FORUM FOR URBAN SAFETY MEMBERSHIP APPLICATION FORM

1/ Information on the city

City name:
 Number of inhabitants:
 Region:
 City partnerships, town twinning (s):
 Website:

2/ Contact Persons

Every publication of the Forum is sent to the Mayor, to the local elected officials and the technical officer in charge of representing the city in the forum's events.

The City Mayor or Leader of the City Council:

Name:
 Address:

 Postal code:
 Name of assistant/secretary:
 Telephone: Fax:
 E-mail:
 Political party:
 Other mandate(s):

The elected official of reference (Executive or Cabinet Member in charge of urban security, community safety, crime prevention, or related policy field ...):

Name:
 Position:

Address:
.....
.....
Name of assistant/secretary:
Telephone: Fax:
E-mail:
Political party:
Other mandate(s):

The technical officer of reference (Head of Community Safety or similar):

Name:
Position:
Address:
.....
.....
Name of the assistant:
Telephone: Fax:
E-mail:

3/ Invoice address:

(Please indicate to whom we should send the membership invoice)

.....
.....
.....
.....

We would welcome any documentation introducing the activities of your city regarding Prevention and Safety (Community Safety Strategy and Action Plans, main focus of work, programmes in place etc.).

These documents will be displayed on our website to introduce your city to other members of our network and to promote your activities.

Place and Date..... Stamp

Name and signature

Sikkerhed og Demokrati

ET BYFORUM

- At samle
- At overbevise
- At studere
- At dele og udveksle
- At handle
- At overøse
- At frembringe åbenhed overfor verden

Oversat til dansk af: Louise Drachmann
September, 2005

European Forum for Urban Safety

38, rue Liancourt 75014 - PARIS - FRANCE

Tel: +33-(0)140 64 49 00 - Fax: +33-(0)1 40 64 49 10

Internet: <http://www.urbansecurity.org>

E-mail: fesu@urbansecurity.org

Indhold

DETTE FORUM ER <i>DIT</i> FORUM	2
PORTRÆT - S&D	3
Hvad er EFUS?.....	3
GENERELLE MÅL FOR EFUS	3
HVORDAN ARBEJDES DER?.....	3
LISTE OVER MEDLEMSBYER I HOVEDBESTYRELSEN	3
EFUS' NØGLEÅR:	4
BLIV MEDLEM!.....	5
THE SECUCITIES NETWORK	5
BYERNES MANIFEST	8
1. SIKKERHED, URBAN PLANLÆGNING OG BÆREDYGTIG UDVIKLING	11
2. MULIGHEDER I FORBINDELSE MED SIKKERHED	13
3. UNGE MENNESKER, BYER OG LOVEN.....	15
4. MOBILITET OG SIKKERHED: VENLIGE BYER	16
5. PARTNERSKABER FOR SIKRERE BYER	18
6. VOLD I EN KVINDES BY	20
PUBLIKATIONSLISTE	22

Dette Forum er *dit* Forum...

Sikkerhed og følelsen af sikkerhed afhænger ikke blot af kriminalitetsrater. Folk som lever i byerne forsømmes alt for ofte af deres institutioner, deres politiske repræsentanter, deres lokalsamfund og deres nabolag. Denne ligegyldighed påvirker deres hverdag. Jo mere prækær deres situation er, jo mere lider de af omsorgssvigt og af følelsen af at være i centrum af en mangfoldighed af konflikter, som de ingen kontrol har med. Kriminalitet trives ved denne blanding af forsømmelse og hjælpeløshed.

Urban sikkerhedspolitik skal defineres på basis af borgernes behov, ud fra en proces som udspringer dels fra græsrodderne, dels under offentlige autoriteters regi, samt i et partnerskab med de deltagere, som er nødvendige for implementeringen. Konstruktionen af en urban sikkerhed involverer opstillingen af en bred skala af aktiviteter, som rangere lige fra prævention til undertrykkelse og fra afskrækkelse til uddannelse. Den involverer skabelsen af et offentligt gode delt af hele befolkningen i enhver given by eller ethvert givent samfund eller land, uden at udelukke nogen og med fuld respekt for menneskerettighederne.

Hos European Forum for Urban Safety (EFUS) beskæftiger vi os med alle individer og grupper, som udgør en fare mod sikkerheden; vores mål er at sammensætte, at overbevise, at studere, at udveksle, at dele, at handle, at uddanne samt at opbygge en ånd af åbenhed vendt mod hele verden.

Portræt - S&D (Safety and Democracy / Sikkerhed og Demokrati)

For omkring atten år siden oplevede et antal borgmestre i europæiske byer et behov for at slå sig sammen i et netværk. Herved ønskede de at dele en fælles vision for Europa og for deres byers fremtid.

Hvad er EFUS?

- En europæisk NGO.
- Grundlagt i 1987 af **Gilbert Bonnemaïson** (fransk MP).
- Bringer cirka 300 lokale myndigheder sammen.
- Omhandler emner indenfor urban sikkerhed.

Ydermere er nationale fora også blevet dannet i Belgien, Spanien, Italien, Frankrig og i Luxemburg. På andre kontinenter har Forumet etableret kontakter til afrikanske byer som f.eks. Dakar, samt til Agora i Argentina og ICPC (International Center for Crime Prevention) som har base i Montreal. I 1998 modtog EFUS prisen "*the UN-Habitat Scroll of Honour Award*".

Generelle mål for EFUS

- At opbygge et netværk af europæiske lokale myndigheder via praktisk og informativ udveksling.
- At styrke en kriminalitetsreducerende politik og at fremme de lokale myndigheders rolle i national og europæisk politik.

Hvordan arbejdes der?

Forumet ledes af en bestyrelse bestående af 21 byer, valgt af alle medlemsbyerne i EFUS. Det udgøres endvidere af et teknisk personale på omkring 10 personer.

EFUS' nuværende præsident, Hr. Freddy Thielemans, borgmester i Bruxelles, blev valgt i Rom d. 21. november 2003. Tidligere præsidenter er Hr. Giuliano Barbolini, borgmester i Modena (Italien), Fru Léona Detiège, borgmester i Antwerpen (Belgien), Fru Martine Aubry, borgmester i Lille (Frankrig), Hr. Gilbert Bonnemaïson.

Liste over medlemsbyer i hovedbestyrelsen, valgt d. 10 juni 2005 i Piacenza.

Valgt efter votation:

Belgien: Antwerpen, Bruxelles (*præsident*), Mons.

Spanien: Eiveissa (Ibiza), Zaragoza, Lleida (*kasserer*).

Frankrig: Roubaix (vice-præsident), Paris, Le Havre.

Italien: Rom (vice-præsident), Modena, Regione Piemonte.

Portugal: Loures, Matosinhos, Oeiras.

United Kingdom: Edinburgh, Luton, Liverpool.

Tyskland: Nedre Sachsen.

Valgt efter rådgivning:

Belgisk Forum for Urban Sikkerhed: Saint-Gilles.

Spansk Forum for Urban Sikkerhed: Girona.

Fransk Forum for Urban Sikkerhed: Tourcoing.

Italiensk Forum for Urban Sikkerhed: Regione Liguria.

Luxemburgsk Forum for Urban Sikkerhed: Syvicol.

Ny EFUS repræsentation i Bruxelles:

Maison Patricienne

2, Rue du Chêne

Brussels, 1000

Belgium

EFUS' nøgleår:

- 1987: EFUS grundlægges af Gilbert Bonnemaïson.
- 1987 Barcelona: Europæisk konference om forebyggelse af urban utryghed (under overværelse af Europa Rådet).
- 1990: Opførelse af the Council of Europe Urban Charter.
- 1991 Paris: International konference om viden og ekspertise i forebyggelse af urban utryghed.
- 1994: Revision af EFUS. Udført af 'kommissionen for offentlig frihed og interne anliggender', med henblik på at etablere en europæisk budgetlinie for kriminalprævention.
- 1997 Erfurt: Europæisk konference om sikkerhed og lokale autoriteter.
- 1997 Châtellerault: Konference om grundlæggelsen af det Afrikanske Forum.
- 1999 Brent: Deltagelse af fællesskabet.
- 2000 Berlin: Risikomanagement på fritidsarealer.
- 2000 Napoli: Sikkerhed og Demokrati Manifest.
- 2003 Bruxelles: Åbningen af EFUS' kontor i Bruxelles.

For mere information, besøg da vores hjemmeside:

www.urbansecurity.org

Bliv medlem!

Medlemmerne af det Europæiske Forum deler og sammenligner deres erfaringer og ekspertise.

På denne måde kan et medlem modtage redskaber til beslutningstagninger, på f.eks. teknisk assistance på lokal skala i hhv. sikkerhedsrelaterede områder, revision eller kompetenceoverførsel, organiseret af det Europæiske Forum. Forespørgsler af særlig karakter behandles i overensstemmelse med deres natur.

Medlemmer af EFUS kan benytte sig af følgende service:

- Automatisk modtagelse af alle EFUS' publikationer: Tre kopier sendes gratis til borgmesteren eller lederen af din lokale bestyrelse, til repræsentanten og til den valgte repræsentant for Forumet og dets aktiviteter.
- Invitation til vores konferencer: I de fleste tilfælde kan medlemmer deltage gratis.
- Deltagelse i et samarbejde byerne imellem samt udvekslingsprogrammer: Antallet af deltagere varierer fra program til program.
- Adgang til vores hjemmeside, som indeholder urbane sikkerhedspraksiser i Europa: Et login vil blive sendt til dig, så snart du har tilsluttet dig Forumet.

Har du lyst til at blive medlem, send da en underskrevet ansøgning.

Prisen på et medlemsskab afgøres af indbyggertal og fremgår af følgende skala:

Op til 10.000 indbyggere	425 €
Fra 10.000 til 30.000 indbyggere	850 €
Fra 30.000 til 100.000 indbyggere	1.700 €
Fra 100.000 til 200.000 indbyggere	2.550 €
Fra 200.000 til 500.000 indbyggere	3.400 €
Mere end 500.000 indbyggere	5.100 €
Regioner	5.100 €

For yderligere spørgsmål vedrørende medlemsskab, tøv da ikke med at kontakte Forumets team.

The SecuCities network består af (13/09/05):

Achères - Alcobendas - Alessandria - Algeciras - Algete - Amiens - Ancona - Angers - Angers (CA) - Angoulême (CA) - Angri - Antwerpen - Arezzo (Provincia di) - Argenta - Armentières - Arras (CU) - Arzano - Aubervilliers - Aulnay-sous-Bois - Bagno a Ripoli - Barakaldo - Barcelona - Belfort - Belfort (Conseil Général) - Bellaria-Igea-Marina - Besançon - Bezons - Blois - Blois - Bologna - Bologna (Provincia di) - Bolzano - Bordeaux - Boulogne-sur-Mer -

Boulogne-sur-Mer (CA) - Brent Council - Brescia - Bron - Bruxelles - Caivano
 - Calafell - Calcinaia - Calenzano - Camargo - Carrières-sous-Poissy -
 Cascais - Casola - Castellon - Castenaso - Castro-Urdiales - Cergy -
 Chambéry (CA) - Champigny-sur-Marne - Charleroi - Charleville-Mezières -
 Château-Thierry - Château-Thierry (CC) - Châtellerault - Chilly-Mazarin -
 Clamart - Clichy-la-Garenne - Clichy-sous-Bois - Collado de Villalba -
 Comblain-au-Pont - Combs-la-Ville - Comité National de liaison des
 Associations de Prévention Spécialisée (CNLAPS) - Conflans-Sainte-Honorine -
 Corbara - Courcouronnes - Creil - Crema - Cremona - Créteil (CA) -
 Dammarie-les-Lys - Desio - Deutsches Forum für Kriminalprävention (DFK) -
 Dijon - Dunkerque (CU) - Eboli - Echirolles - Edinburgh - Eiveissa - Enschede
 - Ercolano - Evère - Evreux - Evry - Felgueiras - FEMP (Federacion Española
 Municipios y Provincias) - Ferrara - Fidenza - Firenze - Fleury-les-Aubrais -
 Foggia (Provincia di) - Fontaine-l'Évêque - Fontenay-sous-Bois - Fort-de-
 France - Gap - Gennevilliers - Genova - Genova (Provincia di) - Gent - Getafe
 - Girona - Gonesse - Grand-Couronne - Grenoble - Grigny - Haarlem -
 Halluin - Hérouville-Saint-Clair - Houilles - Ile-de-France (Conseil Général) -
 Issy-les-Moulineaux - Jesi - L'Hospitalet de Llobregat - La Rochelle - La
 Roche-sur-Yon - La Spezia - Lanuvio - Le Blanc-Mesnil - Le Creusot - Le
 Havre - Le Lamentin - Lecce - Liège - Lièvin - Lille - Lille (CU) - Limoges -
 Lisboa - Liverpool - Livorno - Ljubljana - Lleida - Longiano - Loos - Lorient -
 Lormont - Los Alcazares - Loures - LPR Niedersachsen - Lucca (Provincia di)
 - Luton - Lyon - Macerata - Mantova - Marseille - Massa Lombarda -
 Matosinhos - Maubeuge - Mercogliano - Mérignac - Milano - Modena - Mons
 - Montbéliard - Montereau-Fault-Yonne - Monterotondo - Monti Lattari (Unione
 di Comune) - Montijo - Montpellier - Montreuil - Mulhouse - Muret - Nancy
 (CU) - Nantes - Napoli - Napoli (Provincia di) - Nichelino - Noyon - Oeiras -
 Oise (Conseil Général) - Pagani - Paris - Parma - Parma (Provincia di) - Pau -
 Pavullo nel Frignano - Pesa e Urbino (Provincia di) - Pesaro - Piacenza -
 Poitiers - Pont-de-Claix - Portes de l'Essonne (CC) - Portici - Porto - Prat de
 Llobregat - Prato - Pré Saint-Gervais - Ravenna - Ravenna (Provincia di) -
 Reggio nell'Emilia - Région PACA - Regione Campania - Regione Emilia
 Romagna - Regione Liguria - Regione Marche - Regione Piemonte - Regione
 Toscana - Regione Veneto - Reims - Rennes - Rennes (CA) - Rezé - Rimini -
 Rimini (Provincia di) - Rivas Vacia Madrid - Roma - Roubaix - Rubiera - Saint-
 Denis - Saint-Denis-de-la-Réunion - Saint-Gilles - Saint-Herblain - Saint-Priest
 - Salerno - Salsomaggiore Terme - Salt - San Anastacia - San Fernando de

Henares - San Lazzaro di Savena - San Miniato - San Roque - SAN Sénart
(Syndicat d'Agglomération Nouvelle) - Santa Coloma de Gramenet - Sarcelles -
Sarno - Sassuolo - Seixal - Senigallia - Setubal - Sevilla - Sevrans - Sicoval -
Siena - Sintra - Sosnowiec - Sotteville-lès-Rouen - Spoleto - Stains -
Strasbourg - SYVICOL - Syndicat des villes et communes luxembourgeoises -
Talence - Terni - Terrassa - Toledo - Torino - Torino (Provincia di) - Torre del
Greco - Totana - Toulouse - Toulouse (CA) - Tourcoing - Tours - Trento -
Trento (Provincia di) - Valbonne Sophia Antipolis - Valencia - Valenciennes -
Valenciennes (CA) - Valentigney - Vandœuvre-les-Nancy - Vanves -
Vénissieux - Ventimiglia - Vernouillet - Vigneux-sur-Seine - Vila Franca de Xira
- Viladecans - Vilanova i la Geltru - Villejuif - Villeurbanne - Villiers-le-Bel -
Zaragoza

Byernes Manifest

Repræsentanterne fra 250 byer mødtes i Napoli den 7., 8. og 9. december 2000. I selskab med repræsentanter fra afrikanske, nordamerikanske og latinamerikanske byer tilsluttede de sig "Safety and Democracy" manifestet. De opfordrede samtidig byer på europæisk og internationalt plan til ligeledes at tilslutte sig og gennemføre principperne i manifestet.

1. Vi ønsker, at vores byer bliver kvalitetsbyer - sikre, vitale steder præget af en harmonisk udvikling. Usikkerhed og angst, vold og følelsen af forladthed kan seriøst og varigt skade udviklingen og fornyelsen af byen.

2. Udfordringen til os alle er at garantere de lovmæssige rettigheder om sikkerhed hos alle individer, familier, boligområder, samfund og byer. Kampen mod kriminalitet må modstå fra metoder, der baseres på racisme, fanatisme, diskrimination eller brug af sydebukke (så som unge, immigranter eller særligt sårbare grupper); disse attituder vil resultere i fragmentering, og sætte de europæiske byers fremtid i fare.

3. Den Europæiske Union har - ved etableringen af det internationale marked og den fælles møntenhed, og ved at lægge fundamentet for et socialt Europa - bestemt sig for at give udviklingen af frihed, sikkerhed og retfærdighed første prioritet. Dette mål kan ikke nås uden de europæiske byer.

• Frie byer

4. Vores byer er ikke ens: Rige boligområder eksisterer side om side med fattige. Denne sameksistens må organiseres på en måde, som ikke involverer skabelsen af fysiske eller symbolske barrierer i den urbane planlægning eller i adgangen til service og planlægningsprocesser. Lad os stadfæste konceptet af de **samlede byer**, hvor borgerne deltager i den lokale politik.

5. Byer er heterogene, og forskellige livsstile kan medføre spænding mellem befolkningsgrupper. Denne diversitet skyldes vores rigdom, og konflikter må, når de forekommer, løses via prævention og inkluderingspolitik, samt ved hensigtsmæssig design og organisering af rummet. Kvaliteten af det fysiske rum kan bidrage til den personlige sikkerhed via forslag om en urban planlægning, som indeholder en forsigtig balance mellem udvikling og kvalitet. Offentlige rum, beboelsesområder og kommercielle områder må fortsat være mødesteder.

6. Vi ønsker, at vores byer er **venlige byer** hvor immigranter, gennemrejsende og borgere fra andre verdensdele bydes velkommen. Immigrationsproblemer kan ikke løses ved at

kriminalisere immigranter eller ved at benægte forskellighed. Tillid kræver en klar regulering af fremmedes adgang og tilladelse til at blive (især med hensyn til familiesammenføring); det kræver, at vi bekæmper illegal immigration ved at angribe kriminelle netværk af menneskesmuglere; dette påkræver juridiske definitioner af omstændigheder vedrørende den massive tilstrømning af flygtninge fra usikre eller krigshærgede områder samt asylansøgere, med fuld respekt for de fundamentale menneskerettigheder.

7. Frie byer er **tolerante byer**; de modsætter sig ekstremistiske strategier i udryddelsen af konflikter. De uddanner deres borgere til at udvise proces og solidaritet, til at transformere vold og frygt om til en tilskyndelse til personlig vækst, til åbenhed overfor verden og tolerance overfor andre. At uddanne er at hjælpe unge mennesker til at kanalisere deres voldelige tendenser om til en positiv energi, rettet mod en bedre fremtid for dem selv og for andre.

- **Retfærdige byer**

8. Usikkerhed handler ikke blot om frygten for indbrud og røverier. Den kan også vokse frem af andre farer så som trafik eller et usundt eller prekært miljø. Men først og fremmest frygten for ikke at have nogle steder at gå efter hjælp eller støtte i tilfælde af nød samt manglen på en service som kan tilbyde beskyttelse eller compensation, kan skabe usikkerhed.

9. Borgere har ikke lige adgang til sikkerhed. Afhængig af faktorer så som etnisk oprindelse, status, køn, alder og tilstand, kan frygt gøre folk mere eller mindre uarbejdsdygtige; farer i gader, offentlige arealer og i hjemmet er af større eller mindre vigtighed; at gribe retfærdigt tilværks overfor kriminalitet er mere eller mindre besværligt; adgang til en juridisk proces og genkaldelse af rettigheder er mere eller mindre usikkert. Dette er fejl, som bør adresseres til ethvert niveau af de offentlige autoriteter.

10. For at afhjælpe denne uretfærdighed kan vi ikke bero på markedslove alene. Hvis kommercielle interesser, for at opretholde offentlig orden og for at kontrollere kriminalitet, får lov til at bestemme kapaciteten af grupper og individer, så vil sikkerhed afhænge af personlig velstand og af et individs mulighed for at få adgang til beskyttede områder og den nyeste teknologi.

11. En styring af sikkerheden opbygger bevidstheden om rettigheder via partcipatorisk ledelse af reel usikkerhed, frygt og af sociale problemer. Svaret ligger i en involvering af familierne, de voksne, borgerne og samfundet. Ved at gribe til forhandling, mægling og voldgift heles forholdene indenfor rammen af regler og standarder, som har rod i vores

skikke og traditioner. Dermed styrkes de selskabelige bånd, naboskabet og samfundet på linie med følelsen af at tilhøre et **fællesskab og en multikulturel by**.

12. Byer må garantere lige levevilkår for alle borgere, med fuld respekt for de fundamentale menneskerettigheder: adgang til en bolig (inklusiv bomuligheder for rejsende), arbejde, uddannelse og retfærdighed. En **by med ansvarsfulde indbyggere** forbedrer borgernes mulighed for at opnå deres rettigheder og forventer samtidig at de lever op til deres forpligtelser.

13. Harmonisering af de civile rettigheder og forpligtelser på lokalt, nationalt og europæisk niveau vil fostre tillid blandt befolkningen og forøge effekten af vores arbejde mod alle former for kønsbetinget forskelsbehandling samt racediskrimination.

• Sikre byer

14. Sikkerhed er et fælles gode, som er essentielt for en bæredygtigt udvikling. Det er et tegn på en social inklusion og på lige adgang til andre fælles goder så som uddannelse, retfærdighed, sundhed og miljømæssig kvalitet. En øgning af sikkerheden handler ikke kun om politik eller om at sætte sin lid til det strafferetlige system. At fremme sikkerheden handler overordnet om at udvikle et fælles gode.

15. Vores sikkerhedspolitik er først og fremmest forebyggelsespolitik baseret på reducere af risiko og øgning af serviceudbuddet.

16. En sådan politik påkræver en fornyet forpligtelse af partnerskaber mellem byens økonomiske og sociale nøglespillere. Det bekræfter familiens, skolens, jobbet, gadernes og de offentlige steders rolle, og giver et eftertryk på solidaritet og på det civile samfund.

17. En sådan politik er baseret på kriminalretssystemer, som er designet til at introducere en form for ansvarlighed, i tilfælde hvor vold ødelægger familier, virksomheder og gader, og til at bidrage til en risikoreduktion og en forebyggelse af utryghed.

18. Denne politik er baseret på en offentlig service som opererer med en åbenhed og respekt for brugernes rettigheder.

19. Byer har en forpligtelse til at tage sig af ofrene - tilbyde dem støtte, assistance og hjælp til kompensation og til at bringe dem på fode igen.

20. En sådan politik kræver en aktiv indsats på alle politiske niveauer samt et større samarbejde byerne imellem.

• Europa og byerne

21. Byerne i det Europæiske Forum har tilsluttet sig de Forenede Nationers plandeklaration om principperne ved god urban regering, hvilket påkalder, at de lokale myndigheder deltager i udviklingen af kriminalpræventive strategier i selskab med alle nøglespillerne, og sørger for at fattige og marginaliserede borgere er fuldt ud involverede i definitionen af disse strategier.

22. Byerne i den Europæiske Union skal opmuntres til at inføre emner som sikkerhed i deres styring af byerne. Ved at respektere nærhedsprincippet må Europa integrere sikkerhed og den kriminalpræventive politik i de urbane udviklingsprogrammer.

23. Europa må promovere **udveksling mellem byerne**, opmuntre til uddannelse af lokale nøglepersoner, samt udvikle en **fælles politik** indenfor transnationale emner så som vold i forbindelse med sport, racisme, stoffer, menneskelig udnyttelse, samt forbindelsen mellem småkriminalitet og organiseret kriminalitet.

24. Europas politiske vilje skal finde en konkret udtryksform i skabelsen af et europæisk netværk, som vil sammenbringe alle nøglespillerne indenfor sikkerhedspolitik, og i særdeleshed repræsentanterne af det civile samfund. Assisteret af et kontrolcenter vil dette netværk udvikle de nødvendige instrumenter til at sammenligne byer, skabe træningsprogrammer og sprede information om god praksis indenfor det urbane sikkerhedsområde.

25. Et **europæisk budget** skal forbedres for, at det kan udvise støtte til den lokale sikkerhedspolitik.

26. Europæiske byer ønsker at se et samarbejde mellem byerne spredt til at gælde **byer på verdensplan**, og vil gerne have Unionen til at tage nødvendigheden af et globalt tiltag til sikkerhedspolitik i betragtning.

1. Sikkerhed, urban planlægning og bæredygtig udvikling

Urban sikkerhed kan ikke længere reduceres til kriminalitetskontrol. Manglen på sikkerhed er et komplekst problem:

- det er tilknyttet problemer på andre områder så som helbred, miljø, urban planlægning og uddannelse;
- det er resultatet af en ulige vækst i adgangen til ressourcer;

- det involverer interessekonflikter, specielt med hensyn til brug af fællesrum og tid i byen (fritidsaktiviteter om natten, sport, prostitution osv.).
- Usikkerhed er en urban risiko, som delvist kræver en civil respons.

I lyset af det ovenstående er byerne blevet enige om følgende handlingsprincipper:

1.1 Sikkerhed påkræver oprettelsen af en global politik indenfor risikomanagement:

- en global tilnærmelse til problemerne;
- reduktion af risiko forbundet ved usikkerhed;
- en tværfaglig tilnærmelse;
- et politisk lederskab af dette komplekse system, som kræver en organisering af dialogen mellem kommunale instanser (som alt for ofte lades ude), og i særdeleshed mellem de delegationer som hhv. leder den urbane planlægning og som er ansvarlige overfor den urbane sikkerhed.

1.2 Nye projekter for urban fornyelse eller rekonstruktion må tilføje sikkerhedsemnet til planlægnings- og managementsfasen.

- ethvert urbant projekt skal indeholde et studie af de sociale sammenstød;
- ethvert urbant projekt skal indeholde social management (politisk og teknisk implementering);
- planlægning for post-projektmanagement skal være indført på et tidligt stadie af projektets design.

1.3 En kvalitativ tilnærmelse skal altid favorisere forhandling over normativ og forskreven handling. Lokale myndigheder skal sikre at:

- de lokale og administrative delegationer engageres i forhandlingerne med de lokale politikere; - alle byens befolkningsgrupper og alle bysamfund skal have lige adgang til at deltage i udviklingen, evalueringen og implementeringen af projektet;
- alle skal have adgang til information og til urban service; dette er en forudsætning for en samfundsdeltagelse.

1.4 Urban sikkerhed påkræver en udvikling af en kvalitetsrig urban service, som alle borgere har adgang til. Specielt kræves der kvalitetsrige offentlige steder samt en høj standard inden for forvaltningen af disse rum.

2. Muligheder i forbindelse med sikkerhed

Både samfundets og den personlige sikkerhed er basiselementer i den menneskelige eksistens. Kriminalitet truer borgernes livskvalitet; den er traumatiserende for ofre og den truer borgernes levedygtighed.

Til bekæmpelse af kriminalitet, vold og usikkerhed har den alt for ofte benyttede praksis været begrænset til handling fra politiet og strafferetten, efterfulgt af fængsling. De sidste to årtiers enorme stigning af antallet af personer anbragt i de europæiske fængsler er uacceptabelt. Det er vigtigt både at respektere offerets, gerningspersonens og samfundets interesser.

For at opnå den rette balance mellem kontrol, sanktioner og forebyggelse, må der lægges større vægt på social og 'situationsbestemt' forebyggelse, både fra organisatorisk og fra finansiell side. Studier har bekræftet, at forebyggelsestiltag, som omhandler integration af unge mennesker i samfundet ved at angribe den grundlæggende årsag til kriminaliteten, reducerer risikoen for vold og for at folk bliver ofre. Forskning har også vist, at sådanne handlingstiltag er mindre omkostningsfulde end dem, som udelukkende omhandler betvingelse og fængsling.

I lyset af det ovenstående er byerne blevet enige om følgende handlingsprincipper:

2.1 Programmer om kriminalprævention og nul-tolerance overfor eksklusion

Nationale regeringer må forholde sig til de situationer, som er opstået på baggrund af den voksende afstand mellem rig og fattig, eksklusionen af unge mennesker, ulighed mellem kønnene, racediskrimination, hurtig urban vækst, skabelsen af forbrugsgoder, og tilgængeligheden til skydevåben, illegale stoffer og alkohol.

For at finde årsagen til kriminalitet og usikkerhed må lokale myndigheder fokusere deres strategier på en fælles mobilisering af sektorer så som skole, bolig, social service, politik, justits og borgerne. De er nødt til at angribe årsagerne til de lokale problemer via en udvikling af en operationel koalition. Denne proces vil involvere organisatoriske forandringer, sikkerhedsvurdering, såvel som evaluering og omkostningsstudier.

De lokale myndigheders muligheder må understøttes finansielt og teknisk fra myndigheder på andre niveauer.

2.2 Effektiv respons og sanktioner som medfører integration.

Lokale myndigheder må implementere programmer til at undgå tilbagefald; dette må specielt baseres på social udvikling og anden konfliktløsning via formidling og kompensation fra lovovertræderen.

2.3 Minimale ressourcer til detention

Fængsler er en begrænset ressource; brugen af dem skal være begrænset og altid ske på retfærdig vis via tydeligt definerede befalinger begrundet i en social konsensus. Varetægtsfængslede må ikke afskæres fra deres samfund; de skal anbringes på lokaliteter, som ligger så tæt som muligt på deres familier og de servicetilbud, som kan fremme deres fremtidige reintegration i samfundet. Det er vigtigt, at fængslerne giver adgang til social service samt en service som tilbyder skoling, uddannelse og arbejde.

Lokale myndigheder må involvere sig i at udvikle alternativ samfundsservice samt andre sanktioner, som kan reducere tilstrømningen til fængslerne.

2.4 Forbedret kommunikation og øget samfundsdeltagelse

Borgerne skal ikke blot deltage i udviklingen af strategier for en reduktion af kriminalitet og mindske af utrygheden. De fortjener at blive informeret i, hvad der er effektivt og positivt. Politi og retssystem skal tage større hensyn til befolkningens bekymringer.

2.5 Vores strategier må have udveksling af information som midtpunkt

De beslutninger vi tager i forbindelse med urban sikkerhed skal baseres på al tilgængelig viden. De skal baseres på præcise cost-benefit analyser af enhver art samt mellem- og langsigtede projekter, specielt i forbindelse med effekten af fængsling og distribution af fængselspersonel.

Talrige eksempler på etableringen af urban sikkerhed illustrerer det faktum, at det er muligt af få en reduktion af både kriminalitet og utryghed. Det er vigtigt, at vi skaber mulighed for en debat samt uddannelsesmuligheder for alle lokale aktører og nøglepersoner, således at konkrete løsninger hurtigere kan blive implementeret i vores lokalsamfund. Vi har dermed behov for et Europæisk Kontrolcenter, i forbindelse med kriminalprævention og sikkerhed, designet til at dække hele Europa.

3. Unge mennesker, byer og loven

Vi må arbejde *for* unge mennesker - piger og drenge - men også *med* unge mennesker. Vores samfund må lære at stole på dem samt undgå at generalisere, idet det stigmatiserer dem og udstiller dem som potentielle kriminelle.

Vi ønsker en sikkerhed, som udviser respekt overfor ungdommen:

- handling må være i overensstemmelse med problemerne;
- i den grad det er muligt, skal unge involveres i projekter om sikkerhed og kriminalprævention, og på en måde som giver dem mulighed for at blive aktive medspillere i projekterne.

I lyset af det ovenstående er byerne blevet enige om følgende handlingsprincipper:

3.1 Bekræftelse af familiens betydning i den tidlige forebyggelse

Vi oplever en overordnet tendens mod et fald i lovovertrædernes alder. Prævention rettet mod unge mennesker forekommer at være mindre effektiv, når de unge kommer under en vis alder. Arbejdet med de helt små børn - piger og drenge - skal være på et personligt plan.

I denne sammenhæng er forældrenes rolle, i forbindelse med uddannelse og viderebringelsen af regler og værdier, det kritiske punkt. Nogle forældre søger hjælp til at forstå deres børn for herved at undgå at blive fremmedgjorte overfor dem og for bedre at kunne udfylde rollen som forældre. Det er vores ansvar at yde støtte og assistance til familierne, uden samtidig at stemple dem som 'dårlige forældre'.

Vi bør også fastslå, at skolerne er lige så vigtige i processen med at viderebringe vores samfunds værdier og regler.

3.2 Byerne er drivkraften bag nødvendigt partnerskab

Partnerskab er blevet en nøgelfaktor i succes og effekten ved projekter om sikkerhed og kriminalprævention. Sådanne partnerskaber skal bringe byens lokale nøglepersoner sammen; partnerskaber skal også udvikles på tværs af byer for at kunne skabe:

- udvekslingen af ekspertise mellem byerne;
- implementering af principperne ved 'løsrivelsespædagogik', som giver pigerne og drengene en mulighed for at frigøre sig fra deres sædvanlige miljø.

3.3 Beskyttelse af vores unge mennesker - begge køn

Vi må ikke glemme, at unge mennesker også er de hyppigste ofre for kriminalitet.

Kriminalprævention må ikke blive på bekostning af et bedre system for assistance til ofre, et som er bedre i stand til at identificere unge med problemer. Vi er nødt til at tilbyde alle de lokale nøgleaktører metoder til en større erkendelse samt træningskurser i at opspore varierende former for lidelser og i at opmuntre ofre til at tale ud.

Dette bliver endnu vigtigere set i lyset af flere undersøgelser, som indikerer, at de der har oplevet vold er mest tilbøjelige til også selv at benytte voldelige metoder.

3.4 Evalueringer garanterer højere effektivitet

Selvom vi nu har en betragtelig mængde information omkring ungdomskriminalitet, så har det ikke ført til et større antal effektive eller konkrete projekter. Vi behøver at drage bedre nytte af vores viden og at udvikle kønsspecifikke tiltag.

Vores projekter vil kun blive mere effektive, hvis de er bygget på solide, forberedte vurderinger og evalueringer. I denne forbindelse skal evalueringen kigge på forholdet mellem omkostninger og effekt, samt værdien ved projektet.

Vores evalueringssystem skal harmonisere således, at det er i stand til at fremme en fælles evalueringskultur og deraf skabe grundlag for en udveksling mellem byer og mellem lande.

4. Mobilitet og sikkerhed: venlige byer

Vi skal bekæmpe den eksisterende holdning, som forbinder sikkerhed med immigration.

Men, hvis vi effektivt skal sætte en stopper for denne stereotype opfattelse, så må vi ikke ignorere eller undervurdere de situationer, hvor immigration og illegal indvandring støder sammen. Vi har brug for en klar forståelse for de facts, der er forbundet hermed, hvis det skal lykkes for os at udvikle en metode, hvorved vi kan nedbryde de fordømmelser, der er forbundet med identitet. Forebyggelse og undertrykkelse skal gå hånd i hånd for at kunne udvikle: procedurer som, om nødvendigt, kan bevise identitet, mere effektive sanktioner for at forebygge vaneforbrydelser, måder til at nedkæmpe udnyttelse af immigranter o.s.v.

I denne forbindelse må vi give større plads til sociale strukturer: selv om de ikke i sig selv er en løsning på illegal immigration, så kan vi ikke håbe på at opnå konkrete og vedvarende resultater uden dem.

I lyset af det ovenstående er byerne blevet enige om følgende handlingsprincipper:

4.1 En ny fælles europæisk immigrationspolitik

I rammen af de nye magter, tildelt i Amsterdam Traktaten i forbindelse med immigration, forlanger vi, at den Europæiske Union uden yderligere forsinkelse tilegner sig en fælles immigrationspolitik for de femten Medlemsstater. Vi byder med entusiasme den Europæiske Unions deklaration om en strategi for immigration, som var tilføjet Rådet og Parlamentet, velkommen. Imens vi udbringer vores vilje til aktivt at deltage i forberedelserne af et sådant dokument, ønsker vi også at give udtryk for vores støtte til det globale tiltag beskrevet i dette innovative forslag - et som tager alle de emner som er knyttet til emnet migration i betragtning (økonomi, social, politisk og humanitært). Hovedlinierne i dette forslag inkluderer:

- nye kanaler for legal immigration, en opgivelse af de lukkede grænser;
- kampen mod illegal immigration;
- integrationspolitik;
- partnerskab med oprindelseslandene;
- adgang på et humanitært grundlag.

4.2 Kampen mod menneskesmugling

Vi kræver et aktivt engagement på alle niveauer i kampen mod menneskesmugling; sammen med smugling af migranter er dette den mest lukrative form for illegal handel mellem organiserede kriminelle netværk. Vi ønsker at understrege vigtigheden af FN's Konvention mod organiseret kriminalitet, underskrevet i Palermo i december 2000. Mere end ét hundrede lande underskrev Konventionen og dets protokoller, om smugling af migranter, som lagde grundlaget for det juridiske og politiske samarbejde i kampen mod organiseret kriminalitet, og som, indtil nu, har opereret frit på tværs af nationale grænser. Vi støtter al handling fra Parlamentet, som fører til en stadfæstelse af denne Konvention.

4.3 Måder til at fremme integration og bekæmpe diskrimination

Vi understøtter de europæiske initiativer - og initiativer fra Medlemsstaterne - som skal skabe migranter de samme leve- og arbejdsforhold som alle andre borgere.

Vi må sætte vores kræfter ind på at kæmpe mod eksklusion, som påvirker migranterne på en særlig måde og forklarer deres overrepræsentation i fængslerne.

Klare retningslinier i forbindelse med genforening af familier (med reference til europæiske direktiver) og vedrørende adgang og tilladelse til at blive, gældende for både migranter og flygtninge, skal tilsluttes.

Alle mål mod diskrimination og fremmedhad, nævnt i handlingsprogrammet og i de to deklarationer fra det Europæiske Fællesskab, skal implementeres. Sådanne tiltag skal suppleres med et specifikt integrationsprogram på nationalt, regionalt og lokalt niveau. Vi må specielt rette vores opmærksomhed på emnerne omkring nomader og rejsende, og være bevidste om deres ønsker om at blive anerkendte som en nation på godt ti millioner mennesker i Europa.

Et multikulturelt samfund kræver tilpasning fra begge sider - fra immigranternes og fra værtssamfundet. Med den Internationale Konvention om børns rettigheder i tankerne må vi rette speciel opmærksomhed på børnene, særligt dem som er alene. Alle former for repræsentation og deltagelse i lokal politik skal opmuntres; rettigheden til at stemme ved lokale valg skal udbredes til alle med lovligt statsborgerskab. Selv om det ikke kan gennemtvinges, så kan Pagten om fundamentale menneskerettigheder, godkendt ved Nice Konferencen, bruges til at udvikle en ny og bredere forståelse for borgerskab, som inkluderer migranter og omhandler både rettigheder og forpligtelser.

4.4 Ny model

Politik designet til at fremme integration og bekæmpe eksklusion har ført til udviklingen af en samarbejdsmodel, som specielt fokuserer på deltagelse af migranter og deres repræsentanter i de lokale institutionelle instanser. I respekt hermed fremhæver vi vigtigheden af en britisk erfaring med bekæmpelse af diskrimination gennem etableringen af en Kommission for Racelighed.

5. Partnerskaber for sikrere byer

En decentrering er måden hvorved vi identificerer potentielle partnere og definerer deres funktioner med henblik på at opnå sikrere byer. En decentrering tillader byer at udøve deres rolle i sikkerhedsarbejdet, samt andre institutionelle instanser at bidrage til udviklingen af en fælles national politik, med fuld respekt for de enkelte samarbejdspartneres formåen.

Byerne centrale roller tillader - og påkræver - en udvikling af 'græsrods politik' og en form for territorial ledelse, som kræver en aktiv deltagelse fra borgernes side, både individuelt og kollektivt.

Byer af i dag er laboratorier for et demokrati, som eksperimenterer med politik og producerer konkrete og effektive løsninger på sikkerhedsproblematikken, hvilket centralmagten ofte har været ude af stand til at takle. Sikkerhed og kriminalprævention er vigtigt for reduktionen af urban og social eksklusion, og for en effektiv beskyttelse af individuelle og sociale rettigheder. Lokal deltagelse er et afgørende element i denne nye tilgang godtaget af de lokale myndigheder; andre tiltag, så som nul-tolerance, har ikke opnået tilfredsstillende resultater, og har af og til vist sig at virke mod hensigten.

Politik om samfundsdeltagelse skal involvere alle borgere uanset indkomstniveau, og ligegyldigt om de er genstand for integrations- eller sikkerhedspolitik eller ej.

I lyset af det ovenstående er byerne blevet enige om følgende handlingsprincipper:

5.1 Udvikling og lederskab af en ny politik i skabelsen af subjektiv sikkerhed og for forebyggelsen af kriminalitet og uciviliseret opførsel. En sådan politik er allerede på plads i nogle europæiske kommuner.

5.2 Udviklingen af permanente samarbejder om urban sikkerhed - både kommunalt og på tværs af kommuner - under ledelse af politiske myndigheder.

Disse samarbejder samler:

- repræsentanter fra den offentlige sektor, specielt politi, retsvæsen, bolig, urban planlægning, social handling, sundhed og uddannelse;
- repræsentanter fra den frivillige sektor;
- repræsentanter fra den private sektor - transportvirksomheder, handels- og industriforvaltningen, osv.

5.3 Praktiserende indenfor urban sikkerhed samt andre involveret i kriminalprævention og sikkerhed opmuntres til at favorisere civile tiltag frem for de strafferetslige og politi-orienterede tiltag.

5.4 Udvikling af nye procedurer i ligestillingen og 'professionaliseringen' af de nøglepersoner som bidrager til urban sikkerhed på forskellige niveauer. Specielt udviklingen af en ramme til støtte af de nye job, som opstår i de lokale samfund, og som på mere effektiv og hensigtsmæssig vis er rettet mod sikkerhedsrelaterede problemer.

5.5 Forholdet mellem offentlige myndigheder og private sikkerhedsforanstaltninger skal organiseres mere effektivt.

5.6 Nationale regeringer deltager i en politik om kriminalprævention ved at støtte:

- lokal sikkerhedspolitik;
- udviklingen af kriminalprævention på alle niveauer;
- udviklingen af metoder til dataindsamling: lokale sikkerhedsforslag, sociale observationer, evalueringer af systemer og procedurer;
- forandringer i den centrale service for at tilpasse behovene for nærhed.

6. Vold i en kvindes by

Vold begået af mænd rettet mod kvinder skal anerkendes a loven overalt, og fordømmes. Vi må fortsætte med at øge pres på nationale regeringer, lokale myndigheder og internationale systemer for at sikre, at politiske autoriteter holdes informerede om implementeringen af en lovgivning på dette område.

Private og offentlige tiltag om vold af mænd rettet mod kvinder er relaterede til hinanden: de reflekterer den ulighed som karakteriserer forholdet mellem mænd og kvinder. Af denne grund skal alle handlingsprogrammer, designet til at reducere usikkerhed, involvere kønsrelaterede tiltag; sådanne programmer skal inkludere projekter, som er designet til at frembringe et ligeværdigt forhold mellem mænd og kvinder.

Nøglepersoner indenfor urban sikkerhed skal gøre kønsspecifikke tiltag til en fast del af deres handlingsplaner, hvilke ligeledes skal have præcise objektiver og evalueringsindikatorer.

I lyset af det ovenstående er byerne blevet enige om følgende handlingsprincipper:

6.1 Genkendelse af kønsrelateret vold

Kønsrelateret vold er misforstået og ofte fuldstændig ignoreret. Statistik af alle former for usikkerhed skal baseres på kønsspecifikke forhold.

Idet kvinder er ofre for 'symbolsk' vold såvel som voldshandlinger, skal indsamlet data baseres på kvinders egne opgørelser: kvalitative interviews, undersøgelser samt analyse af kønsbaserede data.

Vi skal også frembringe en opsamling af informationer på internationalt niveau.

6.2 For at bekæmpe kvinders følelse af usikkerhed skal vi ændre kultur, opfattelse og attitude.

Uddannelse af børn og voksne har første prioritet:

- i skolerne (drengene og piger);
- vedvarende uddannelse livet igennem;
- træning af professionelle for at frembringe et fælles referencepunkt.

6.3 Både mænd og kvinder bidrager til urban sikkerhed; både mænd og kvinder må sammen, som ligeværdige og med ens hensigt, deltage i defineringen af en politik.

For at opnå dette mål, må vi sikre os, at kvinder har adgang til politisk magt og at deltagelse af kvindelige borgere og kvindegrupper er godt integreret i den urbane politik og beslutningsproces.

6.4 Partnerskaber mellem grupper af kvinder, tekniske instanser, kriminalretssystemet og politiske autoriteter har vist sig at være effektive - måske endda essentielle - faktorer i udviklingen af succesfulde projekter.

6.5 Den eneste måde at garantere at disse anbefalinger implementeres er ved at tildele specifikt øremærkede midler.

I lyset af emnets kompleksitet og det presserende ved dette emne om vold mod kvinder, og med tanke på i hvilken grad dette emne har været misforstået og forsømt indtil nu, så burde offentlige myndigheder tildele midler til:

- ledelse af nødsituationer (krisecentre og andre faciliteter);
- udvikling af forebyggelsesprogrammer, som skal rangeres højt i samfundet.

6.6 Byer skal sikre at kønsspecifikke tiltag bygges ind i politik om social sikkerhed, sådan som det er defineret i dette Manifest. De skal rette særlig opmærksomhed på emnerne omkring smugling og salg af kvinder samt på problemerne omkring kvindelige immigranter og asylansøgere, som er ofre for vold i hjemmet.

Publikationsliste:

Medlemsbyer modtager helt gratis tre kopier af hver af disse publikationer.

Hvis du ønsker at bestille en publikation, fax da en ordre til *the European Forum for Urban Safety*, med 8 € i porto.

SECUCITIES LOCAL ELECTED OFFICIALS AND CRIME PREVENTION

Forlægger: European Forum for Urban Safety - 2005.

SECUCITIES CITIES AND SCHOOLS

Forlægger: European Forum for Urban Safety - December 2003.

SECUCITIES DROGUE: *Formation Pilote à la Prévention et au traitement des Toxicomanies - pour élus et acteurs locaux de petites et moyennes villes.*

SECUCITIES ABUSED AND NEGLECTED ELDERLY WOMEN

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Juli 2003.

Samling: Security et Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

SECRETS, PARTAGES, INFORMATIONS

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Oktober 2002.

Samling: Security et Democracy - Fransk udgave.

Pris: 15 €.

7 QUESTIONS MAJEURES SUR LA DELINQUANCE DES MINEURS

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Oktober 2002.

Samling: Security et Democracy - Fransk udgave.

Pris: 15 €.

SECURITY AND DEMOCRACY UNDER PRESSURE FROM VIOLENCE

The guidelines of our democracies may be destroyed by violence. The pressure on our governments could conduct to measures restricting our liberties. Do we need the empire of an uncommon law consecrated to the fight against the empire of darkness? Do we accept to renounce to many civil liberties? Is violence brought to us only by "strangers", by "foreigners"? Violence is among us, belongs to us.

SECUCITIES CRIME PREVENTION EUROPE *A comparative study of 7 local crime prevention policies.*

Forlægger: European Forum for Urban Safety - August 2002.

Tosproget udgave, engelsk / fransk.

LES TRANSPORTS PUBLICS ET LA SECURITE

Forlægger: French Forum for Urban Safety - Juli 2002.

Samling: Security et Democracy - Fransk udgave.

AUTORITE, EDUCATION, SECURITE *"Notions et contextes, Acteurs et Institutions, Répères"*

Forlægger: French Forum for Urban Safety og La Ligue de l'Enseignement - Marts 2002.

SECUCITIES DRUGS NETWORK *"Pilot training programme on the prevention and treatment of drug dependencies for elected officials and local leaders in small and medium-size towns"*

Forlægger: European Forum for Urban Safety - December 2001.

Samling: Security and Democracy - Firesproget udgave, fransk / italiensk og spansk / engelsk.

DO CONTRACTUAL AND PARTNERSHIP POLICIES FAVOUR AN INTEGRATED AND GLOBAL APPROACH OF THE COMBAT AGAINST SOCIAL EXCLUSION?

Forlægger: European Forum for Urban Safety - December 2001.

Samling: Security and Democracy - Tresproget udgave, engelsk / fransk / spansk.

SECUCITIES INCLUSION *How can the European Voluntary Service initiated by the European Commission better contribute to the social integration of young persons at great risk?*

Forlægger: European Forum for Urban Safety - December 2001.

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

A DECADE

Forlægger: European Forum for Urban Safety- December 2000. Udgået

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

THE CITIE' S MANIFESTO "SAFETY & DEMOCRACY", NAPLES

Forlægger: European Forum for Urban Safety - December 2000.

RAPPORTS INTRODUCTIFS A LA CONFERENCE DE NAPLES

Forlægger: European Forum for Urban Safety - December 2000. Udgået

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

LOCAL APPROACH OF ORGANISED CRIME

Forlægger: European Forum for Urban Safety - December 2000.

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

ORGANIZING SAFETY AND SOCIAL SANITARY PREVENTION DURING LARGE MUSICAL EVENTS

Forlægger: European Forum for Urban Safety - December 2000.

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

SECU.CITIES FOOTBALL NETWORK: EURO 2000 CITIES AGAINST RACISM

Forlægger: European Forum for Urban Safety - December 2000.

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

SECUCITES WOMEN: TRAFFICKING IN WOMEN FOR THE PURPOSE OF SEXUAL EXPLOITATION AND TRANSBORDER COOPERATION

European Forum for Urban Safety - December 2000.

COMMUNITY POLICING

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Maj 2000.

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

PROFESSION SECUCITE MANAGER

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Marts 2000.

SECUCITIES WOMEN: IS A GENDER-DIFFERENTIATED APPROACH RELEVANT IN TERMS OF URBAN SAFETY?

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Februar 2000.

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

UN STADE DANS LA VILLE, LA VILLE DANS LE STADE: DE LA COUPE DU MONDE 98 A L'EURO 2000

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Februar 2000.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Fransk udgave.

LA SECURITE DANS TOUS SES MEDIAS

Forlægger: French Forum for Urban Safety - December 1999.

Udgået

Fransk udgave.

SECUCITIES DRUGS NETWORK: THE PERTINENCY OF DRUG PREVENTION MESSAGES - PROJECT 1998-1999

Forlægger: European Forum for Urban Safety - August 1999.

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

CITIES AND PLACES OF TRAFFICKING IN HUMAN BEINGS FOR THE PURPOSE OF SEXUAL EXPLOITATION

Forlægger: European Forum for Urban Safety - April 1999.

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

LE COORDONNATEUR DE POLITIQUE LOCALE DE SECURITE

Forlægger: French Forum for Urban Safety - Marts 1999.

Samling: SecuCities jobs - Fransk udgave.

PROFILS, MISSIONS ET PERSPECTIVES DES AGENTS LOCAUX DE MEDIATION SOCIALE, ETUDE

Forlægger: French Forum for Urban Safety - Februar 1999.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Fransk udgave.

PREVENTION OF DRUG ABUSE IN PRIMARY SCHOOLS

Forlægger: European forum for Urban Safety - Juni 1998.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

THE ROLE OF SCHOOLS IN PROTECTION OF CHILDREN FROM PHYSICAL, EMOTIONAL AND SEXUAL ABUSE

Forlægger: European forum for Urban Safety - June 1998.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

URBAN SECURITY PRACTISES - DRUG ABUSE

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Juni 1998.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

LOCAL PARTICIPATION IN STRATEGIES FOR THE PREVENTION AND CONTROL OF DRUG ABUSE

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Juni 1998.

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

DRUGRELATED CROSS-BOARDED TRAFFIC PATTERNS

Forlægger: European Forum for Urban Safety, Februar 1998.

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

NOUVEAUX METIERS, CONTRATS LOCAUX DE SECURITE

Forlægger: European Forum for Urban Safety - November 1997.

Samling: Security and Democracy - Fransk udgave.

Pris: 33.54 €.

SAFETY AND SECURITY: NEW JOBS FOR THE MILLENNIUM

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Oktober 1997.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

URBAN SECURITY PRACTICES

Forlægger: European Forum for Urban Safety - December 1996.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

TOOLS FOR ACTION

Forlægger: European Forum for Urban Safety - December 1996.

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

URBAN CULTURAL SPACES AND URBAN SAFETY

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Oktober 1996.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Fransk udgave.

URBAN TRANSPORTS, SAFETY & SOCIAL CRISIS

1st European Convention - Lille, 30th and 31st of October 1995.

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Juni 1996.

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk og engelsk / tysk.

FACES OF JUSTICE AND POVERTY IN THE CITY

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Juni 1996.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

MEDIATION IN CHINA

Forlægger: European Forum for Urban Safety - April 1996.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

LIEUX SENSIBLES ET INSECURITE: LES GRANDES SURFACES

Forlægger: French Forum for Urban Safety - Marts 1996.

Udgået

Samling: Security et Democracy - Fransk udgave.

URBAN SAFETY AND THE ELDERLY

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Marts 1996.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

POLICE FORCES IN EUROPE AND URBAN SAFETY

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Februar 1996.

Samling: Security and Democracy - Tresproget udgave, engelsk / fransk og spansk / fransk.

NOUVELLES FORMES DE CRIMINALITE URBAINE, NOUVELLES FORMES DE JUSTICE

Forlægger: European Forum for Urban Safety - November 1995.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, spansk / fransk.

SECURITY AND DEMOCRACY

Forlægger: European Forum for Urban Safety - Februar 1994.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Tosproget udgave, engelsk / fransk.

VILLES ET SECURITE: PREVENTION DE LA DELINQUANCE, DES DROGUES ET DE LA TOXICOMANIE

Forlægger: European Territorial Communities Forum - Juni 1992.

Udgået

Samling: Security and Democracy - Fransk udgave.